

“Azərbaycan xalqlarının ədəbiyyatı” e-antologiyası: Talış ədəbiyyatı
N 02-02 (80 - 2013)

Talış ədəbiyyatı antologiyası: Azərbaycanca yazanlar

İltifat Saleh

“Fikir işığı”

Poetik deyimlər toplusu

“Poetik testlər”

Şeirlər toplusu

İki poetik kitab

Kitaba Lənkəranda yaşayan, tanınmış şair-publisist İltifat Salehin son illər qələmə aldığı poetik-ictimai, ədəbi-fəlsəfi fikirləri, lirik-fəlsəfi şeirləri daxil edilib...

Kitab YYŞQ tərəfindən e-nəşrə hazırlanıb.

2013

Milli Virtual Kitabxananın təqdimatında

“Azərbaycan xalqlarının ədəbiyyatı” e-antologiyası: Talış ədəbiyyatı N 02-02 (80 - 2013)

Talış ədəbiyyatı antologiyası: Azərbaycanca yazanlar

Bu elektron nəşr Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumunun hazırladığı, Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Qeyri-Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Şurasının 2013-cü ildə maliyyə yardımını müsabiqəsinin qalibi olmuş və bir hissəsi maliyyələşdirilən "Azərbaycanda yaşayan milli azlıqların ədəbiyyat antologiyasının elektron variantının hazırlanması" kulturoloji-innovativ layihəsi çərçivəsində <http://www.kitabxana.net> - Milli Virtual Kitabxana tərəfindən nəşrə hazırlanıb və yayılır.

Elektron Kitab N 02-02 (80 – 2013)

Kulturoloji layihənin bu hissəsini maliyyələşdirib:

Azərbaycan Respublikası Prezidenti Yanında Qeyri-Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Şurası: <http://cssn.gov.az/>

Talış ədəbiyyatı antologiyası: Azərbaycanca yazanlar

İltifat Saleh

“Fikir işığı”

Poetik deyimlər toplusu

“Poetik testlər”

Şeirlər toplusu

İki kitab

Kitaba Lənkəranda yaşayan, tanınmış şair-publisist İltifat Salehin son illər qələmə aldığı poetik-ictimai, ədəbi-fəlsəfi fikirləri, lirik-fəlsəfi şeirləri daxil edilib. Kitab YYSQ tərəfindən e-nəşrə hazırlanıb. YYSQ - Milli Virtual Kitabxananın e-nəşri N 02-02 (80 – 2013).

Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayıcı: Aydin Xan (Əbilov), yazar-kulturoloq

“Azərbaycan xalqlarının ədəbiyyatı” e-antologiyası silsiləsindən olan e-kitablarla buradan tanış olun:

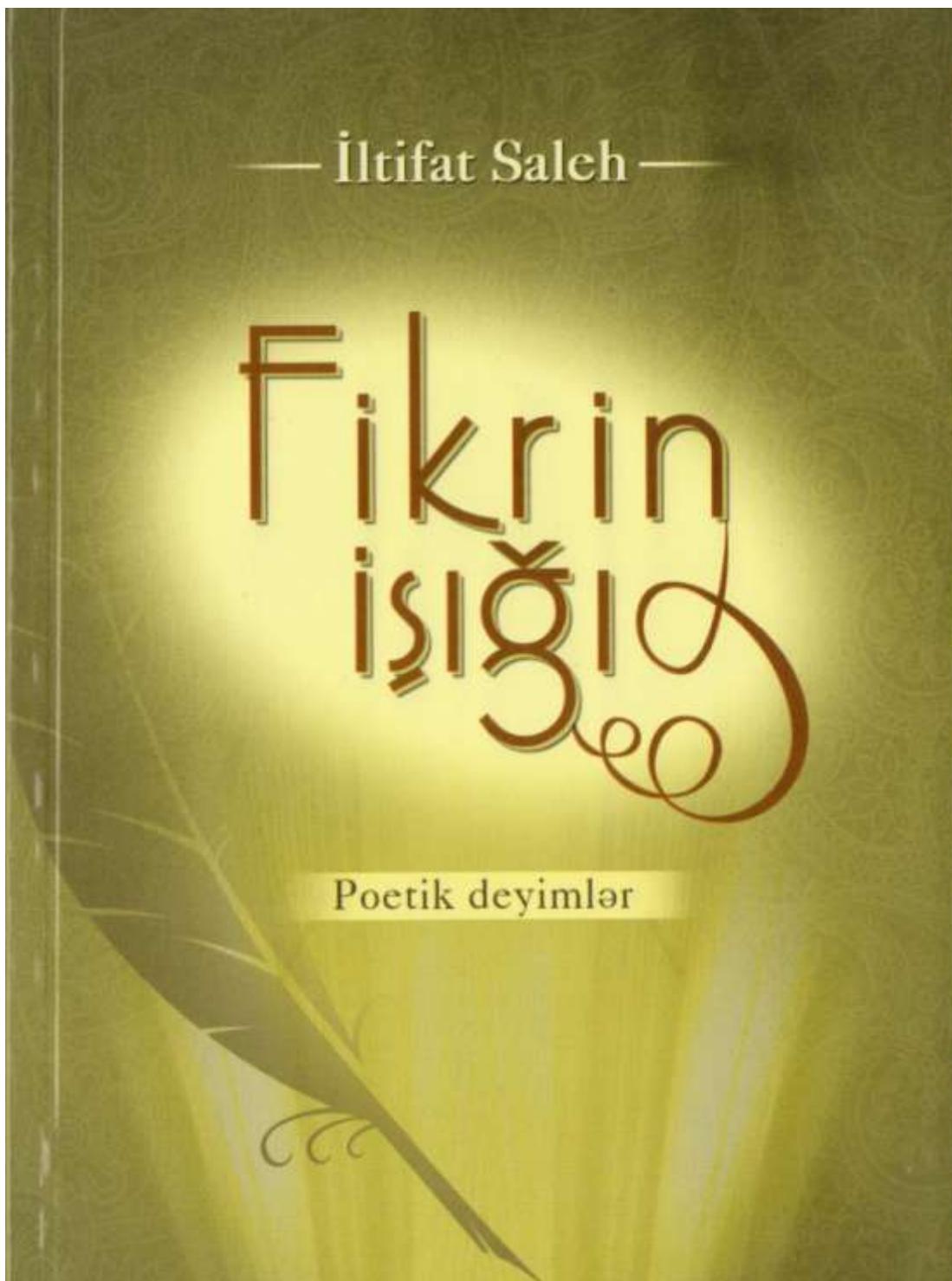
http://www.kitabxana.net/?oper=e_kitabxana&cat=11

— İltifat Saleh —

Fikrin ışığı

Poetik deyimlər

İLTİFAT SALEH

FİKRİN İŞİĞİ

(Poetik deyimlər)

Bakı - 2013

Redaktor: Hacı Etibar Əhədov

Kompüter yığımı: Şəhla Xəlilova

Gülnarə Xəlilova

Kompüter dizaynı: Araz Əhədov

İltifat Saleh, “Fikrin işığı” poetik deyimlər. “Apostrof” nəşriyatı, Bakı 2013. 136 cəh.

ÖN SÖZ ƏVƏZİ

Gənclik illərimdən dünya klassiklərinin əlimə düşən fəlsəfi kitablarını, poetik düşüncələrini oxumağa, məntiqi fikirləri dərk etməyə çalışmışam. Bu əsərlərdə müəlliflərin dünyaya poetik baxışlarını görməyə səy etmişəm. Elə olub ki, həyatda gördükərimi, duyduqlarımı, dərk edə bildiklərimi misralara çevirib yazmışam. Və nəticədə «Fikrin işığı» kitabı yaranmışdır. Həmin fikirlərin 1969-1990-ci illərə aid hissəsini «Sevgi akkordları» kitabımda (2001-ci il) nəşr etdirmişəm.

Belə poetik fikirləri indiyə kimi səbrlə, misra-misra, tələsmədən yazmışam. Ömrümün bu qürub çağında «Fikrin işığı» poetik deyimləri bütövlükdə kitab halında oxuculara çatdırmağı arzuladım.

Buradakı hər fikir qəlbimdən qopan səsdir, haraydır, dünyaya, insanlara məhəbbətdir. Bu kövrək, bəzən uzun, bəzən qısa misralardan ibarət fikirləri, ağırları duymaq üçün yazanda onların ruhuna özümü kökləməyə çalışmışam. Köklənmək insanı fikrə, hadisəyə doğmalaşdırır, o fikri özününü edir. Mən bu fikirlərə köklənə bilməsəydim, onları dərk edə bilməzdəm, yaza bilməzdəm. Bu fikirlərdə yaşaya bilmişəmsə, buna görə YARADANA həmişə səcdədəyəm. Çünkü ALLAH bu NURU mənim qəlbimə bəxş etməsəydi, «Fikrin işığı» kitabı yarana bilməzdi.

İLTİFAT SALEH

Noyabr, 2011

FİKRİN İŞİĞİ

(Poetik deyimlər)

Ey yol! Yol olmağınlə sinənə döyüb, özünü öyüb, çox da qürrələnmə! Sən mənim ayaq izlərimdən yaranmışan! Cəngənliliklərin içindən, keçilməz daşlıqlardan səni başlayıb yol eləmişəm, əbədiləşdirmişəm. Sən insanın gələcəyə başladığı yolsan. Sinənə döyüb, özünü öyüb yol olmağınlə qürrələnmə. Unutma ki, ayaqlarımın izindən yaranmışan!

* * *

Ağrılar müəllimdir. Əzabdan, həsrətdən, kədərdən dərs deyir insana.

Ağrı dərsi keçən adam naşı olmaz.

Hər adam da ağrıdan bəhrələnə bilməz.

* * *

Ölməzlik ölməklə və ya özünü öldürməklə qazanılmır.

* * *

Yüksək ideyalar adamı ucaldır, yeni-yeni zirvələr fəth etməyə ruhlandırır.

* * *

İnsan milyard il düşünə-düşünə özünü qorumaq üçün silahlar yaratmaqla, hörümçək toruna düşdü.

* * *

Öləndən sonra yaşayanlar ömrünü xalq üçün, həqiqət yolunda qurban verənlərdir.

* * *

Özünü düşünən adam, öz içində çabalaya-çabalaya ömrünü başa vurar, səsi heç yana çıxmaz.

* * *

Nağıl inandırmağı bacarmalıdır!

* * *

İnadkarlıq nadanlığının tərs üzüdür.

* * *

Naşı adam nadandan bir addım irəlidir.

* * *

Mənim arzularım döyüşə göndərmək üçün əsgərlərimdir.

* * *

Xeyirxahlıqdan ilana atmaq üçün daş yumşalır əlimdə.

* * *

Bəzən düşünmədən deyilən sözün, sonradan bir ömür bələsi olur...

* * *

İmkansızlıqdan eliyə bilmədiyim yaxşılıqlar üçün qəlbim sızlayır.

* * *

Sözaltı ifadələr, sualtı qayıqlara bənzəyir.

* * *

Yaddaşım yırtılmış balıqçı torudur.

* * *

Ürək təyyarələrdə qoyulan «Qara qutu»ya bənzəyir. İnsanın hansı dərddən, hansı illətdən öldüyünü o qeydə alır...

* * *

Biz arzularımızla, saleh əməllərimizlə toxum kimi yaddaşlara səpilirik.

* * *

Kağız üzərinə həkk olunan bir damla mürəkkəb əbədiyasar bir ömür qazanır. Arzularımızı, işıqlı əməllərimizi alıb çiyninə nəsildən-nəslə, əsrdən-əsrə apararaq əbədiyyətə qovuşdurur...

* * *

Bir kəlmə ağıllı söz, torpağa əkilən toxuma bənzəyir.

* * *

Payızın gəlişinə sevinə-sevinə Qızıl yarpaqları bayraqları kimi götürüb yollara çıxdı küləklər.

* * *

Söz doldurulmuş tüfəng kimidir, ehtiyatla işlətsək xəta baş verməz.

* * *

Bu payız yarpaqları, qəlbimin tellərinə mizrab kimi toxundu.

* * *

Fəsillər keçdikcə arxada qalır illər – Ömür bir bənd bayatı...

* * *

Danışılan yalanlara inanmaq istəmirdi, özü isə danışdığı yalanlara hamını inandırmağa çalışırdı.

* * *

İnamsızlıq hər şeyin əldən verilməsi deməkdir, ümid yoxdur!

* * *

İnamı qorumaq üçün həqiqətin qapısına pənah gətirmək olar.

* * *

Suda öz əksini göründü, həyatda özünü görmək üçün min cür oyundan çıxırı.

* * *

İnadkarlıq Zorakılığın ekiz qardaşıdır. Ağıl onların qohum olmaq təklifini rədd etdi.

* * *

Açıqlanıb bir insana heyvan deyəndə, unutma ki, sən özün də insansan!

* * *

... Çölümdden alışan adamı yanğınsöndürənlər də xilas edə bilmədi.

* * *

Ülviiyət uca zirvədir, orada yalnız pak əməlli, saleh əqidəli adamlar qərar tuta bilərlər.

* * *

Ağıl paklığı sevdiyi üçün orda məskunlaşır.

* * *

Vəzifə işığında rəzilliyi daha aydın görünürdü.

* * *

Unudulan adamın kədəri özünə bəsdir.

* * *

Ağzına su alıb susan adam, sözünün qədrini bilmeyəndən ləyaqətlidir.

* * *

Nadan alaq otları kimidir, kökündən çıxarıb atsan da yenə bitir.

* * *

Su qaynaya-qaynaya qışqırıb deyirdi:—Yandım, xilas edin! Heç kim çevrilib baxmırıdı.

* * *

Yerə düşən sabunu suya çekib paklamaq istəyirdi, ancaq özünü riyakarlıqlıdan təmizləyə bilmirdi.

* * *

Özün gördüğün iş haqqında yox, qoy gördüğün iş sənin haqqında haray salıb tanıtmağa çalışın.

* * *

Gecənin qaranlığında meşə ilə gedən adama qorxu hissidir fit çaldıran.

* * *

Evlər dağıdan, gözlər yaşılı qoyan adam, küçədə qarışqaları tapdalamırdı ki, görənlər desin, ürəyi yumşaq adamdır.

* * *

Özünü ciddi göstərmək üçün elə qışqırıdı ki, öz səsinə diksindi.

* * *

Həqiqət haqqında çox danışan adam, onu ürəyinə yaxın buraxmırıdı.

* * *

Ömrümüz əbədi sükut dünyasına gedən yoldur. İşimizlə bu yolu gələcək nəsillər üçün işığa çevirə bilsək!

* * *

Gecənin səssizliyi hər bir canlıya öz nəgmələrini oxuda bilir.

* * *

Səssizlik ülvə nəgmələrini bəstələyə bilir mənim qəlbimdə.

* * *

Ləpələrin piçiltisi sahilə sevgi nəgməsi oxuyur. Sənin piçiltiların isə qəlbimə həyat bəxş edir.

* * *

Gözlərinin qaralığı daha işıqlıdır, qəlbimə nur yayır.

* * *

Xoş xəbər işıqdır, qanad verir insana.

* * *

Xoşbəxtliyin işığını vaxtında görmək, hər şeyi həll edir.

* * *

Uçurumdan aşağıdakı gözəlliklərə aldanıb özünü məhv etmə!

* * *

Canavarın gözlərinin qaranlıqda köz kimi işildaması ətrafa qorxu səpir.

* * *

Özünün kim olduğunu ayırd edə bilməyən adamdan vətəndaş ola bilməz.

* * *

Kədər özü axtarıb bizi tapır, sevinc üçün əldə çıraq gəzirik.

* * *

Ağlın işığına yol gedən adam, həyatda yalnız xoşbəxtlik qazana bilər.

* * *

Elmi olmayan adının helmi güclüdürsə, ondan yalnız soyğunçu olar.

* * *

Sənin piçiltalarınla qəlbimdən məhəbbət boylanır, işıq düşür gözlərimə.

* * *

Sözlərin yaz yağışı kimi qəlbimə dirilik səpir, sevinc bəxş edir.

* * *

Səni kəşf etməyim məhəbbətin möcüzəsidir. Allah da məhəbbətlə bizi yaradıb.

* * *

İstəklərimi bu kövrək misralara yüklədikcə qəlbimdə bir yüngüllük hiss edirəm.

* * *

Yalnız gözəllik sakit-sakit baxır, öz mövqeyindən iliq məhəbbətlə boylanır.

* * *

Gərgin işdən sonra əllərim zoqquldayırdı, hiss elədim ki, onlar dincəlir.

* * *

Müdrik adamlar xalqın cəfakesləridir, onlar ülvi məhəbbətə layiqdirlər.

* * *

Xoşbəxt bir haldır ki, uşaqlar böyüklərin yalancılığından yaşı dolandan sonra xəbər tuturlar.

* * *

Mən öz məhəbbətimi göz yaşlarımla ovuduram.

* * *

Göz yaşları ürəyimin səsidir, harayıdır. Onun göynərtisini mən duyuram.

* * *

Billur bulaq suyu piçildədi: – Məni çirkinliklərdən qoruyun.

* * *

Kədərimin üstünə nurlu təbəssümədən örtük saldım ki, heç kim tutqun çöhrəmi görməsin.

* * *

Mən sənin məhəbbətinə layiq ola bilsəm, deməli, doğru yoldayam, ey Yaradan!

* * *

Sən məhəbbət mizrabıyla qəlbimin tellərinə toxunan kimi, onun nəğmələri ətrafa yayıldı.

* * *

Kolgə kimi milyard il tindən, başqalarının ayaqları altından boylanmaqdansa, işiq olub birdəfəlik yanmaq, yolu işıqlandırmaq daha yaxşıdır.

* * *

Tarix bizim işimizlə, əməlimizlə yaranır. Tarixçilər yalnız faktları nizamlayırlar.

* * *

Qurumuş ağaç torpağa minnətdar ola bilməz, onun kədəri özünə bəsdir.

* * *

İşlərin düz gətirməyəndə Allaha ası olma, özündəki naqışlıyi budamağa çalış.

* * *

Keçi suyu bəyirə-bəyirə keçirsə, buna çaymı günahkardır?

* * *

Quş kimi qəfəsə salınmış ağlın heç kimə faydası olmaz.

* * *

Ağıl sıfarişlə işlədilirsə, xalqın istəklərində görünmürsə, onun nə xeyri?

* * *

Allah insanı sevgi ilə yaratmasayıdı, dünyanın gözəllikləri də olmazdı.

* * *

Həyatın, torpağın sırlarını dərk etdikcə insan düşünürdü: — Nə qədər geri qalmışam!

* * *

Sinəsinə döyüb öyünən adam, həmişə həyat imtahanından birinci kəsilib.

* * *

Saflığa bürünən adam heç bir ləkə götürməz.

* * *

Saflıq məbədinin qapıları həmişə açıqdır. Yalnız pak adamlar o qapılardan keçə bilər.

* * *

Səbrli adamın ağırlığı hər şeyi həll etməyə qadirdir.

* * *

Dəlisov külək ağacı çox silkələdi. Ağac təmkinini pozmadan əzəmətlə durmuşdu, nə incidi, nə gileyləndi. Çünkü küləyin ağılsız gücünü çox görmüşdü.

* * *

Xeyrin qulağına piçildadılar: — Şər sənə yollar axtarır, pusquda durub.

Xeyirxahlıqdan, xoş əməllərdən bəhrələnmiş Xeyir təmkinini pozmadan:— Onun əlindən nə gələr, pusmaqdan başqa,- dedi.

* * *

Əbədiyyətə yol işıqlı əməllər körpüsündən keçir.

* * *

Boşluqda qulaq tutulursa, öz içində qapılıb gizlənməyinə heyrətlənirəm.

* * *

Misra öz yükü ilə çekib səni sözün dərinliyinə apara bilirsə, deməli, sənətkar öz işini görmüşdür!

* * *

Bir neçə çürük meyvəsinə görə ağacı baltalayan adam, yerinə düşməyən sözlər üçün öz dilini niyə kəsmir görəsən??

* * *

Dil sözü deyəndə əyilib müxtəlif vəziyyətlərə düşsə də, hədəfi düz vura bilir.

* * *

Zəhəri şirin eləyə bilən dilinə minnətdar ol!

* * *

Yaxşılıq eləmək istəyirsənse, birinin kədərli gündündə ürəyinə sevinc işığı səp, yıxılıbsa qolundan tut, yolunu itiribsə, azıbsa doğru yol göstər, yetim sevindir.

* * *

Özgə malına göz tikən adam məgər bilmir ki, O dünyaya gedən yolun gömrükxanasından heç bir şey buraxılmır?!

* * *

Paxıllıqdan içində yana-yana tüstülənirsənse öz günahındır.

* * *

— Dağıdaram, qıraram!- deyirdi. Allah ona fürsət vermədi. Bütün arzuları qəlbində qaldı.

— Fürsət düşsəydi, adamlara kömək elərdim, birinin harayına çatardım, – deyə gecə-gündüz düşünürdü. O, Allah dərgahına belə ucaldı!

* * *

Qaranquşun öz ətcə balalarını yemlədiyinə fikir verdikcə, duydum ki, övlad məhəbbəti nə deməkdir!

* * *

Günəşin isti şüaları altında qovrulan torpaq, onu əkəni, onu siğallayanı arzulayırdı.

* * *

Çiçək dərmək istəyirsənse, bu şəhli çəmənə girməlisən, əllərin ciçəkləri siğallamalıdır.

* * *

Kişinin gözəlliyi onun ağılla dolu sakitliyində, qadının gözəlliyi isə onun öz uşaqlarına analıq məhəbbətindədir!

* * *

Qadının göz yaşları gərginliyi yumşaltmaq üçün tökülür.

* * *

Alnımda mirvari kimi düzülən bu tər damlaları zəhmətimdir, çiçək açır.

* * *

Tər damlaşına söykənib ayağa qalxmaq olar!

* * *

Tər damlaşının işığı bütün ömrüzü, bir eli nura boyaya bilər.

* * *

Torpaq onun qoynuna düşən tər damlaşını o dəqiqə qorxusundan tanı'yıb, dedi:

— Sən zəhmət təri deyilsən!!!

* * *

Bu kövrək çiçək küləkdə yellənməklə onu həyata bəxş etdiyi üçün torpağa öz minnətdarlığını bildirir.

* * *

Ağaclar gecə-gündüz ayaq üstə durmaqla sanki mavi səmanın keşiyini çəkirər.

* * *

Ulduzlar axşam seyrinə çıxan sevgililərə bənzəyirlər, bir-birilərinə utana-utana göz qırparaq eşqlərini bəyan edirlər.

* * *

O axan ulduz sevgilisinə qovuşa bilmədiyi üçün özünü intihar etdi!

* * *

Ağılla danışan adamların sözü nadanlırla həmişə gülməli görünər.

* * *

Mənim gülüşlərimdə, sevinc dolu təbəssümümdə ələmlər əriyir, kədər yox olur.

* * *

Kədər sevincə pərdə tutmağa çalışır ki, öz ömrünü uzatsın.

* * *

Şər bütün qapıları döymək üçün rəngini dəyişsə də alınmırkı, çoxu onu hikkəsindən, yerisindən tanıyırı.

* * *

Allah hər şeyə qadir olduğu üçün nə etdiyimizi aşkar görür. Bəs nə üçün fitnə-fəsadlarla, bəd əməllərlə məşğuluq?

* * *

Mərhəmətli adam kövrək olar, sərt baxışdan kövrələr, kədərli adamlara acıyar.

* * *

Mərhəmət kədərli ürəkləri nurlandırmaq, doğru yol göstərmək üçün işiq payıdır.

* * *

Şübhələri qovub dağıtmaq üçün hər şeyə sərraf gözlə baxmaq, ağılin fəhmi ilə həqiqəti görmək lazımdır.

* * *

Həqiqəti tanımadı, lakin,— onun uğrunda mübarizə aparıram,— deyirdi.

* * *

Həqiqət hər şeyi olduğu kimi göstərir. Ondan qorxanların müalicəsi müşkül məsələdir.

* * *

Yalan yeriyəndə axsadığı üçün onu tez tanıydırlar.

* * *

Yalanın donu tez yırtılır, öz abrinin çılpaq qalmasından həya elə ki, adamlar sənə gülməsin.

* * *

Yumruq cəzasının heç bir faydası olmaz, ağıl tərbiyəsi alan isə zirvələr fəth edə bilər.

* * *

Bulud göy üzünə pərdə çəkəndə Günəşin şüalarını udur. Kədər də belədir, adamların sevincini soldurur, fikri tarım çəkir.

* * *

Görüləcək işin böyüklüyü səni heyrətə salmasın, əsas məsələ ürəyin, məhəbbətin və amalın böyük olmasına.

* * *

Yolları arxada qoyduqca, hərdən qulağımın dibində ayaq səsləri eşidirəm. Geriyə çevrilməyə qorxuram, nadan üzünü görmək istəmirəm.

* * *

— Gəlin, işimə baxın, gör nələr yaratmışam! — deyən adamın işi görünmürsə, belə haray salmaq, üzməyi bacarmayıb dənizdə batan adamın işinə bənzəyir.

* * *

Ayılqılıq işıqdır. Ayıq adam həyat yollarındaki maneələri görməyi bacarır.

* * *

Hər bir cəsarətli fikir açıq kosmosa çıxan kosmonavta bənzəyir.

* * *

Söz əgər aqil adamın ağızından çıxmışsa, öz ünvanını tez tapar.

* * *

İnsan həmişə çətin anlarda, ürək sıxan məqamlarda təsəlliyyə möhtacdır. Xaqanlardan tutmuş ən adı Adama qədər hər kəs təsəlli ilə təskinlik tapmış və özünü toplaya bilmüşdir.

* * *

Ağılla yaşınan ömür öz işığını heç kimdən əsirgəməz.

* * *

Müdriklik dənizdə üzən gəmilərin yolunu nizamlamaq üçün sahildə qurulan mayaka bənzəyir.

* * *

İnsan harayı SOS-dur.

* * *

Sən ölümün qucağına atılmaqla əzab-əziyyət dəyirmanından xilas olursan.

* * *

Həyatın çiçek açan vaxtında, mübarizələrin tügyan dövründə ölüm arzulamaq acizlikdir.

* * *

Cənab Əzrayıl yaxınlaşan evə heç bir gözətçi lazımdır.

* * *

Səhra üstünə ələnən toz altında əzabla çabalayır, sükutu isə sonsuzdur.

* * *

Cüzi üstünlüyü ilə arxayınlAŞAN adam, ömrünün gələcək günlərini unudur, onu təhlükədə qoyur.

* * *

Əzablarım artdıqca səbrlə dözür, yolu daha yaxşı görürəm. Əzablar gözlərimi açır, daha diqqətli olmaq haqqında düşünürəm.

* * *

Cəmiyyətə xeyir verməyəcəkdinsə, dünyaya nə üçün gəldiyin haqqında özün özünə sual vermirsinmi?

* * *

Sükut qəlbimi sığallayır ki, məhəbbətin əzablarına dözə bilsin.

* * *

Mən öz arzularımı xalqımın azadlığı uğrunda döyüşlərə göndərirəm.

* * *

Hökmranlıq etmək asandır, xalqın dərdlərini duymaq, ağıl taxtında oturmaq ən məsul bir işdir.

* * *

Qılınc öz parıltısı ilə öyünürsə, kəsərini alçaldır.

* * *

Ağzında qızıl dişlərin olunca, qızıl sözlərin olsa yaxşıdır.

* * *

Ağıllı fikirləşincə, dəlini əsəb xəstəxanasına apardılar.

* * *

Sözün ağırlığını tərəzi ilə çəkmək istəyən adamdan nə ummaq olar?

* * *

Fikirlərin qanadında uçuram, duyan ürək, kövrək insan, mehriban baxış axtarıram.

* * *

Fikirlərim bir-bir uçur, mən onları insan ürəyini fəth etmək üçün ən məsul səfərlərə yola salıram.

* * *

Boş danışmaqdansa xalqa xeyir verə biləcək iş görmək ömrün bəzəyi ola bilər.

* * *

Xeyirxah iş görmək istəyən adam, heç kimdən rəy soruşmasın gərək.

* * *

Xeyir iş görən adam sağlığında özünə abidə qoyur.

* * *

Xeyir işin işığında başucalıq, sevinc və məhəbbət görünür.

* * *

Ağzını xeyirliyə açmayacaqsansa, sussan daha yaxşıdır!

* * *

El yolunda çalışan adamın ömrü abidəyə dönə bilər.

* * *

Sən əlində çicəyin ləçəklərini qoparıb yerə atdıqca, elə bil Baharın saçlarını yolursan.

* * *

Hər bir xatirə yaşayın əməldir, görülən işdir, bir haraya çatan adamdır.

* * *

Həyatdan gedənlərin ruhunu şad eləmək üçün xatirələr ən yaxşı görüş yeridir.

* * *

Ləpələr məni əlləri üstə qaldıranda sanki səmanın ənginliyinə ucalıram.

* * *

Aydın səma, aydın fikir kimidir.

Fikirlərin aydınlığında xalq bir-birini görə bilir, tanıya bilir, hər şeyi yaxşı seçir və başa düşür.

* * *

Dolasıq fikirlər hörümçək toruna bənzəyir, onun labrintində azmaq olar.

* * *

Aydın ,məntiqli sözlər bal arısının düzəldiyi şana bənzəyir, hamını valeh edir.

* **

Xeyirliyə döyüllən qapının səsi heç kimi qorxutmaz.

* * *

Öz mənliyini qoruya bilməyən, onu rüşvətə satan adam xalqı üçün heç bir şey edə bilməz.

***

Xalqının ağrıları ilə yaşayan ürəyin sancmaları da kəskin olur.

* * *

Özgə fikri ilə qanadlanan adamın uçuşu çox da uzun çəkməz.

* * *

Ağlın kürəsində bişməyən fikir, sahibini aqillər yanında xəcalətli edər.

* * *

Mən yağışın yağmasından yox, bir sıra pasları üzə çıxaracağından ehtiyat edirəm.

* * *

Gurultulu alqışlarla uçan adamın aqıbəti yerə düşəndə bilinər.

* * *

Qadın öz ilahi gözəlliyi ilə ürəkləri fəth edən şah əsəridir.

* **

Ən qəzəbli adamlar da gözəllik qarşısında ram olurlar.

* * *

Fikir nə qədər deyilməyib, onun yeri həbsxanadan başqa bir şey deyil.

* * *

Sahilləri sığallayan dalğalar öz məhəbbətini izhar edir.

* * *

İşi görmək, deməkdən daha ibrətlidir.

* * *

Sözlərimdəki işiq üçün Allaha səcdədəyəm ömrüm boyu.

* * *

Sözlərin insanlara olan məhəbbəti içində yaşamaq gözəldir.

* * *

Qadın gözəlliyi çiçək kimidir, ehtiyatsızlıqdan solar.

* * *

Onun dodaqları məhəbbətin saflığından titrəyirdi. Sanki yaradanına minnətdarlığını bildirirdi.

* * *

Məntiq doğru sözün ifadəsi olduğu üçün belə kəsərlidir.

* * *

Məntiqlə şahmat qardaşdır.

Biri fikirlərin dolasıq dünyununu açır, rəqibini sarsıdır.

Digəri öz ordusunu ağıln işığında hücuma aparır.

* * *

Ürəyim billur məhəbbətlə zənginləşmişdir, onun nə qədər yaxşı keyfiyyətləri varsa, hamısını sən bəxş etmisən, İLAHİ!

* * *

İldirim göylərin feryadıdır, aradığını tapa bilmədiyi üçün nərə çəkir. İnsan da belədir.

* * *

Buludlar yer üzünü dolu qırmaları ilə atəşə tuturlar ki, torpaq daha qüvvətli, daha məhsuldar olsun.

* * *

Torpağın qədrini bilməyəndə, kimə gəldi pay verəndə, Allah da bizi tənbeh edir.

* * *

Kövrək toxum torpağa söykənib ayağa qalxdı və Günəşin zərrin şüalarını içdikcə Yaradana şükrlər dedi.

* * *

Allah bizi yaradanda hər şeyi ölçüb, biçib. Biz bu məhəbbətə layiq olduğumuzu yaxşı əməlimizlə sübut etmişikmi?!

Nadanın başına qızıldan tac qoymaqla onu ağıllandırmaq olmaz.

* * *

Uzaq, Naməlum adadakı Arzular limanına yan almağa tələsirəm.

* * *

İnsanlar arasında mehribanları olmasaydı, həyat dərixdirci olardı.

* * *

İnsanlar ölüm dən qorxmasayıd, bəlkə də dünyani alt-üst edərdilər!

* * *

— Mən həyatı yumurta kimi dışımə vurub bərkiliyini yoxlamaq istəyirəm, — deyən adam qəflətdə olduğunu anlamırı.

* * *

Həm danışanın ağızına baxırdı. O da elə bilirdi ki, hikmətli sözlər deyir. Ancaq anlamırı ki, dirləyənlər onun qızıl dişlərinə baxırlar.

* * *

Tovuz quşunun bəzəyi Bayquşda olsaydı, bu gözəlliyə tab gətirə bilərdimi?

* * *

Fəvvərədən göyə qalxan suların rəqs etməsinə baxdıqca, körpə uşaqların şaqraq səsləri qulaqlarımızda dinir.

* * *

Sən mənə işiq ucu göstər, yolcusunu özüm taparam.

* * *

Mən ulduzların dilini anlamırıam, ancaq onların Tənhalıq haqqında nəğmələrini acgözlükə dirləyirəm.

* * *

Axan suyun qabağını tutmaq, xalqın fəryad səsini, haqq səsini batırmaq deməkdir!

* * *

Həyat dəyirmana bənzəyir, firlandıqca ömrümüzü, günümüzü üyütə də nəğməsinin şirinliyindən doya bilmirik.

* * *

Özgə ocağını alışdırmaq üçün üfürən adam özü öz ocağını söndürə bilər?!

* * *

O Danışan kimi nə aqlın sahibi olduğunu bildilər.

* * *

Yusif Sərrac kimi adamlar aramızda olsa da onları görə bilmirik!

* * *

Əsnəyə-əsnəyə yuxudan oyanan, fikrin ucunu tapmağa çalışırı.

* * *

Yuxu əsəbləri nizamlamaq üçün yanacaqdoldurma məntəqəsinə bənzəyir.

* * *

Övlad tərbiyə etmək, bir sınıf şagirdə dərs deməkdən qat-qat çətindir.

* * *

Tərbiyə edən kamil insandırsa, nəticə də sevindirici olur.

* * *

Hörmətin sərhəddini aşan, özünü dərədən aşağı tullayan adamdır.

* * *

İnsanlar öz aralarındaki alaq otlarını təmizləyə bilsələr, dünyani cənnətə döndərə bilərlər.

* * *

Sözlər də dirilik suyuna bənzəyir, əgər o şəfa vermək məqsədilə deyilirsə.

* * *

Siyasət oyundur, əzabını xalqın ciyninə yükləyirlər.

* * *

Kamillik tərbiyənin əsasıdır, ona ağılnı işığında yiylənmək olar.

* * *

Sakitlik yatmış dənizi xatırladır, oyanışı bir dünyadır, dalğalı, təlatümlü, fırtınalı!

* * *

Tərbiyənin min bir forması olsa da müəllimi həyatdır !

* * *

Tərbiyə saflığa bürünən Həqiqətin dostudur.

* * *

Ülgüt zarafatı xoşlamadığı üçün özünə dost tapa bilmədi.

* * *

İnsan tərbiyəsi beyində aparılan cərrahiyə əməliyyatına bənzəyir.

* * *

Nizam Allah tərəfindən qoyulan qanundur, bütün külli aləmə aiddir. Onu pozan özünü məhv edir.

* * *

Ağılsız adam kompassız gəmiyə bənzəyir.

* * *

Tez koşan, öz hissələrini cilovlaya bilməyən adamdan başçı olmaz.

* * *

Ağlın odunda qızınmaq, qələbənin təminatçısıdır.

* * *

Ağlın gücünü dərk etməyən nadandır.

* * *

Mən xidmətlərimçin heç kimdən təmənna ummuram, adamların razılıq baxışları qəlbimə rahatlıq səpir.

* * *

Yarpaqlar qədər torpağa xidmət edə bilsəydim, özümü xoşbəxt sanardım.

* * *

Zülmət gecənin də öz nəğmələri, öz hikməti var. O, ürək qaralığından daha xoş, daha həyatıdır.

* * *

Zülm güc gələ bilməz, məhəbbət ondan daha güclü, daha dözümlüdür.

* * *

Zülm mükafatını qarğış, nifrin şəklində qazanır, itirdiyi isə ona işiq ola biləcək məhəbbətdir.

* * *

Küləyin gücü onun cilovsuz olmasına dair.

* * *

Nifrət Məhəbbətdən bəhrələnirsə gücü daha yenilməzdir.

* * *

Hər bir hərəkətimizi ağılla ölçü bilsəydik, həyatda itirdiklərimiz daha az olardı.

* * *

Ağıl— Sərraf gözündür işığının siqləti ölçüyə gəlməz!

* * *

Hər açılan səhər dünyaya gələn körpədir, özü ilə sevinc gətirir, ümid gətirir. Gəlişiyələ bir həsrətə son qoyur, körpə gülüşü kimi bəzəyir dünyamızı.

* * *

Mən sənin işığına yeriyirəm, ey Ümid! Tut əlimdən, bu dolaşıqlarda, bu döngələrdə buraxma.

* * *

Təsəlli adamı sakitləşdirir, özünü yiğmağa, fikirlərini nizamlamağa şərait yaratır.

* * *

Həqiqət şübhələr arasından özünə yol tapa bildiyi üçün hamı tərəfindən sevilir.

* * *

Ürəyimdə sözlər tükənəndə, qəlbim sükut ilə dolur.

* * *

Sərkərdəsi ağıllı olan ordu basılmaz.

* * *

Mən öz xirdaca gözlərimlə öyünürəm ki, böyük işləri görə bilir.

* * *

Mənim fikirlərim bu yaz çiçəkləri kimi rəng-rəngdir. Onların xoş rahiyyəsini duyan ürəklərə, bu misralarla ərməğan göndərirəm ki, könlümdə bir nisgil qalmasın.

* * *

Hər arzu bir tumurcuqdur, həyat yüklü. Onu soyuq baxışlardan, dumanlı başlardan, şaxtalı təbəssümlərdən, sazaqlı fikirlərdən qoruya bilsək!

* * *

Ümidiłlarımız bizi qanadlandırır, qəlbimizi, ömür yolumuzu işıqlandırır. Bu ümidi yaşatmaq, dirçəltmək və pərazlandırmaq üçün yalnız qeyrət lazımdır.

* * *

Soruşma, nəğmələrim niyə belə kədərlidir. Sən gərək bu kədərdə yaşayaydın ki, onu duya biləsən!

* * *

Fikirlərim təşnəli qəlbimdən su içdikcə, daha inamlı arzularımın sonsuzluğundan cəsarətlə həyata boyanırlar.

* * *

Odda yanın və belə alovlanan bur kösov əzəmətli bir ağac imiş. Hansı bir namərd baltasına tuş olmuş və ocaqda dilim-dilim yandıqca, bizi gələcəyin qəflətindən xəbərdar edir.

* * *

Parlayan kəhkəşan içərisində öz ulduzumu arayıram. Ulduzlar mənə göz vurur. Bu titrəyiş, bu ülvilik önündə özümü unuduram.

* * *

Sən mənim göz yaşlarını axıtdıqca, nə qazana bilərsən, ey kədər?! Mən məhəbbətimlə səndən qüvvətliyəm!

* * *

Heç kimin kədərinə sevinmə. Bu elə qardır ki, hamının qapısına vaxtsız, vədəsiz yağa bilər.

* * *

Evim məni şaxtadan, qardan qoruduğu kimi, mən də evimin istisini, ocağımin odunu zəhmətimlə qorumalıyam ki, babalarımızın ruhu şad olsun.

* * *

Mən sənin dərgahına üz tutmuşam, sənə pənah götirmişəm, nuruna qərq elə, arzularıma yetir məni, ey Pərvərdigar!

* * *

Mənim məhəbbətim ülvidir. Kainatı dərk etməyə mənə zəka ver, ey Yaradan!

* * *

Yaxşılıq elə bir ağacdır ki, mütləq bar verəcək, nəsil-nəsil insanlar ondan bəhrələnəcək!

* * *

Pislik zəhərli ilandır. Nə qədər ehtiyatlı olsan da səni əvvəl-axır çalacaq.

* * *

Unuduruqsa, özümüzü unuduruq.

Gecikiriksə, özümüzə gecikirik.

Nə ondan qoruna bildim, nə buna çata bildim.

* * *

Bu vərəqlərə tökülən fikirlərin yalnız ayaq səslərini eşidirəm, nəfəslərinin hənirtisini duyuram. Kimi isidə biləcək, kimi arxasında apara biləcək onlar?!

* * *

Günəş öz hərarətilə kainatı yaşadırsa, biz kiçik qəlbimizin hərarətilə öz torpağımızı, öz dilimizi, insanlığı niyə qoruya bilməyək, qardaş!

* * *

Mən yay kimi dərtləramsa, deməli gərilirəm.

Gərilirəmsə, deməli, mən azad deyiləm.

Azad olmaqçın gərilməliyəm, dərtlimalıyam...

* * *

Həyatın zəhəri də bəlli, şərbəti də bəlli.

Zəkamız və qabiliyyətimiz ilə birindən qorunuruq, birinə yetməyə can atırıq.

* * *

Məntiq iti ülgüçə benzəyir, yalnız nadan adamlar ağılsızlıqdan özlərini bu ülgütün qabağına verə bilər.

* * *

Həyat nadanlar üçün qarını yeməklə doldurmaqdan başqa bir şey deyil.

* * *

Qorxaq adam uzun yola çıxmaz. Onsuz da hara getsə öz qorxaqlığı içində qıvrıla-qıvrıla məhv olacaqdır.

* * *

Ey mənim ayaq izlərim, sözlərə çevrilib nəğmələrə hopun, misralarımı qovuşun, Sizin eşqinizlə həyata boylanmaq istəyirəm!

* * *

Həyat möcüzədirlə, bəs mənim varlığım nədir, İlahi?!

* * *

Sən gözəlliyini, təmiz məhəbbətini riyakar danışqlardan, başların dumanlığından qoru ki, o ləkələnməsin.

* * *

Tərəzidə çəkmək olsaydı, bəlkə də elədiyimiz pisliklər, pis əməllər öz çəkimizdən çox-çox ağır olardı.

* * *

Zaman tərəzidir. Hər günümüz misqal-misqal bu tərəzinin gözünə yiğilir, işıqlı əməllərimiz, xeyir işimiz, pisliklərimiz ölçülür.

* * *

Qəlbində həyat eşqi varsa, bütün isteklərin uğrunda mübarizə apara bilərsən.

* * *

Günəş qaranlığın ətəyindən tutub ona görə qaldırır ki, dünya gözəlliklərini insan görə bilsin.

* * *

Kədər mənim dünyaya, insanlara olan məhəbbətimi üzə çıxarmaqçındır. Bunun üçün nə təəssüflən, nə də narahat ol!

* * *

Göz yaşlarım ürəyimdə məskən salmış məhəbbətin əks-sədasıdır, öz yerini bəyan edir, gözlərimdən boyhana-boyhana.

* * *

Həyat həqiqətlərini demək çoxunun xoşuna gəlməsə də, onu açmaq, xalqa göstərmək vacibdir. Bunsuz cəmiyyət dərk oluna bilməz.

* * *

Dünyanı dərk etmək özünüdərkdir. Özünüdərk dünya sırlarınə xəbərdar olmaqdır.

* * *

Mən keçmişimin həsrətini çəkmirəm, böyük məhəbbətlə sabaha boylanıram. Keçmişdən yalnız bəhrələnmək olar.

* * *

Elə düşünmə ki, sən ali məktəbi qurtarmışan, bundan sonra yetkin bir adamsan. Və sənə daha həyat fəlsəfəsinə öyrənmək lazım deyil?!

* * *

Dahilər xalq üçün Diogen çıraqıdır.

* * *

Mən dünyani sevdiyim üçün onun hər cür əzabına özümü hazırlamışam ki, sonralar məhəbbətimə xələl gəlməsin!

* * *

Yalan həqiqətin haqq səsini batırmaq üçün belə hay-küy qoparır ki, ona inansınlar. Aqillər onu çıçırtısından tanıydı.

* * *

Həqiqətə yalan donu geyindirsələr də, özünü silkələyən kimi bu don min yerdən sökülüb töküldü.

* * *

Həqiqətin gözünə dik baxa bilmədiyi üçün üzünü yana çevirdi ki, qızardığını heç kim görməsin.

* * *

Kəllə ilə Başın fərqini ayırd edə bilməyən adam dissertasiya yazırıdı, məntiqdən dərs deyirdi.

* * *

Məhəbbət utana-utana qapını dövdü, həya sıxıla-sıxıla cavab verdi.

* * *

Məhəbbət öz işığını söndürməmişdi, pəncərədən qəlbimə nur ələnirdi, şəfəq tökülürdü.

* * *

Həqiqətin qapısında əqidəmlə keşikçiyəm, əməli saleh adamlar bu qapıdan keçə bilərlər.

* * *

Xəyanət bıçaq tiyəsi kimi parlayanda, şübhə gözlərini yumdu ki, şahidlik eləməsin.

* * *

Bir kədərli səs, bir dəli haray qəlbimdə yuva salmışdır. Onlara həzin nəğmələrimlə layla çalıram.

* * *

Qaranlıq çəkiləcək, dan yeri sökülcək, səhər mütləq gələcək, mehriban ana kimi bizi qoynuna alacaq, iliq təbəssümlə qəlbimizi isidəcəkdir.

* * *

Yer mehmanxanamız, Zaman onun müdiridir. Qərib kimi buraya gəlsək də, doğmalaşıb ondan ayrılrıq.

* * *

Həqiqətin toxumları hansı ürəkdə cüçermirsə, orada bədxahlıqdan başqa bir şey bitməz!

* * *

Mən həqiqəti illərlə qalaqlanmış böhtanlar içindən qaldırıb çıxarmağa çalışmışam ki, yolum işıqlı olsun.

* * *

— Ömür bitdi! — demə və daha bədbinləşmə. Gör hələ hansı yaxşılıqları edə bilməmisən, hansı işıqlı əməlləri həyata keçirə bilməmisən. Bu gələcək nəsillərə nəsihətin ola bilər.

* * *

Aramızdakı qondarma şeytanlar, eśil şeytanlardan çoxdur. Belələrini nə qədər tez tanışaq, bəşər övladı o qədər az ziyana düşər.

* * *

Yaxamızı şübhənin əlindən xilas edə bilsək, İnam qəlbimizi işıqlandırıa bilər!

* * *

Həqiqət şübhələrdən sözülb billurlaşdıqca daha təmiz olur, işığından bütün insanlar faydalana bilir.

* * *

Dənizin ləpələri ayaqlarımı sığalladıqca məndən soruşturular: — Sənə necə xidmət edək?

Onlara cavabım bu olurdu: — Məni saflığınıza, təmizliyinizə qərq edin...

* * *

Dəniz ləpələrindən soruşdum: — Niyə sahili bu qədər sığallayırsınız?

Ləpələr cavab verirdi:— Ay yazıqlar, siz məhəbbətin ləzzətini, həsrətin dadını bilmirsiniz!

* * *

Tərif sabun köpüyünə bənzəyir. Mənə təmiz və büllur kimi sözlər lazımdır ki, onun işığında yol gedə bilim.

* * *

Mən əlinizdəki qədəhə çevrilmək istəyirəm. Əllərinizin hərarətindən isinmək, dodaqlarınızın busəsinə tuş olmaqdır arzum.

* * *

Ocaqdakı kül yanmış oduna yavaş-yavaş piçıldayır:— Mən də buludları dələn, əzəmətli ağaç idim.

Ocaq kənarında oturmuş nurani qoca da kösövləri bir-birinin üstünə aşırı-aşırı gəncliyini xatırlayaraq köks ötürürdü...

* * *

Yel vurduqca yarpaqlar niyə piçıldayır, nədən danışır görəsən?

Kədər vurduqca ürəyimin telləri tarım çekilir, nəğmələrimin göynərtisi artır.

* * *

Böyük sükutun,böyük kədəri olur.

* * *

Mən sükutun dilini bilirəm, onunla istədiyim vaxt danışıram. Sükut etibarlı dostumdur!

* * *

Çəngəl-bıçaqların cingiltisi süfrənin zəhləsini tökür. Ancaq deyirlər ki, bu da mədəniyyətdir.

* * *

Dəniz çalxalanırsa, deməli, narahatdır, dərdi böyükdür.

Qəlbində narahatlıq olmayan insan, cəmiyyət üçün yükdür.

* * *

Mən nə heyvan, nə quşam.

Dəniz də mənimdir, meşələr də mənimdir, səma da mənimdir, quşlar da, heyvanlar da mənimdir. Mən iftixarla aləmə car çəkib deyə bilərəm:

— Mən İnsanam, İNSAN!

* * *

Qocalıq böyük nemətdir, adama qismət olsa!

* * *

Ağıllı adamları elin sərvəti kimi qorumaq lazımdır ki, dar ayaqda peşimançılıq çəkməyək.

* * *

Hər fikrə, hər şeyə «Eh!» deyib başdan elədin. Bu «Eh!»lər yiğilib dağ oldu yollarımızda. Bu dağları qanımızla da yuya bilmədik.

* * *

Əldən uçurulan fürsət üçün sonradan cavab verməli olanda, əziyyəti ağır olur.

* * *

Cəmiyyətdə özünü ağır apara bilmək də nemətdir.

* * *

Ağır yükün el dərdi, el qayğısıdırsa, onu daşımaq şərəfi hər adama qismət olmur.

* * *

Suyu hansı tərəfə istiqamətləndirsən axacaq.

Sinan sümüyü necə calasan elə də bitəcək.

Sözü isə necə desən tutmaz, hədəfə düz dəyməz. Sözü söz kimi deməyi gərək bacarasan.

* * *

Məhəbbət ürəyin Allahıdır. Onu aldatmaq, ona kələk gəlmək ən azı günahdır. Allaha dönük çıxməq olarmı?

* * *

Ürəyində məhəbbət olmayan şəxsin özünü insan adlandırmağa haqqı yoxdur!

* * *

İnsan öz arzularını soraqlaya-soraqlaya dünyani yumurta kimi dışınə vurmali olur.

* * *

İnsan müxtəlif ölüm silahları yaratdıqca, özünə hörmətli toru qurur.

* * *

Nə qədər ki, ağlın öz içində boğulur, onun insanlara heç bir faydası ola bilməz.

* * *

Möcüzə insandır, onu istiqamətləndirən isə Yaradan!

* * *

Məhəbbət Saflığın qulağına piçildadi:— Özünü sənə tuşlayan bəd əməllərdən, naqis fikirlərin torundan qoru.

— Çirkinlər həmişə aydınlığında boğulublar, — deyə Saflıq cavab verdi.

* * *

Ləyaqət: — Mən buyam! – deməkdir!

* * *

Mən məhəbbətimdən raziyam. Dünyanı, insanları o mənə yaxşı-yaxşı tanıtdı.

* * *

Kədəri sükutun ağırlığı ilə müqayisə edənlər yanılmamışlar, ikisinin də ağırlığı duz yüküdür.

* * *

Duzun şirinliyi xörəyin dadlı olmasındadırsa, dilin şirinliyi İnsanlara böyük məhəbbətdir, sarsılmaz sədaqətdir.

* * *

Sərraf gözdən heç nə yayına bilməz.

Məhəbbət sərraf gözüdür. O duyan adamları öz süzgəcindən elə keçirir ki, heç kim narazı qalmır.

* * *

Çiçəklərin səsi rəngləridir, qorxuları isə piçiltiya bənzəyir. Rənglərilə gözümüzü oxşayır, qorxularıyla ruhumuz sakitləşir.

* * *

Ağıl kiminsə sıfarişiyə hərəkətə gəlirsə, onun insanlara heç bir faydası dəyməz.

* * *

Şübhə piçildadi:— Mən qorxuram.

Ağıl tərəddüd etmədən doğru yolu nişan verdi.

* * *

Ağlın odunda qızınan adam heç vaxt üşüməz.

* * *

Ağlın məbədində keşikdə duran admanın xidməti xeyirxahlıqdır.

* * *

Ağıl şamdır, şübhə külək.

Onu küləkdən qorumaq bütün İnsanlığın borcudur.

* * *

Borc— haqqı başa düşməkdir. Bilirsənsə borclusan, deməli, özünü anlayırsan, onu qaytarmaq üçün.

* * *

Haqqın səsini batırmaq olmaz, ancaq onu bir az ləngidə bilərlər.

* * *

Haqqın səsi göy gurultusuna bənzəyir. Qəflətdə olanları təşvişə salır.

* * *

Haqqı tapdalamaq, Allaha dönük çıxmışdır. Günahkar gec-tez cəzasına çatacaq. Haqqın bir üzü vardır!

* * *

Biz nəyə qadir olduğumuzu dərk edincə, ömür finiş xəttinə çatır. Sonrakı peşmançılığın da faydası olmur. Əldən sürüşəni qaytarmaq çətin!

* * *

Bir-birimizi gözdən salmağa, ləkələməyə çalışırıqsa, düşmən buna neyləsin?!

Ona da elə bu lazımdır !

* * *

Hamının qəlbində bir sevgi boy atır. Bu sevginin kökü sədaqətə, etibara bağlırsa, insanlar ondan nəsil-nəsil faydalana bilər.

* * *

Həyat qəlbimizdə şirin musiqiyə çevrildikcə, ona vurğunluğumuz da artır.

* * *

Kələk dolaşlı düşmüş yumaqdır. Ona aludə olanların aqibəti həmişə acı olur.

* * *

İnsan etdiyi yaxşılıqlara minnətdar olmalıdır ki, onu belə başıuca etmişdir.

* * *

Kölgəyə çevrilmək qorxuludur. Bu zaman insan özünü itirir. Özünü itirmək isə inamı itirməkdir.

* * *

Duygusuz yaşamaqdən dəhşətli şey yoxdur. İtirilmiş insanlığın kölgəsi olmaq duyanlar üçün əzabdan başqa bir şey deyil.

* * *

Bu gün sabahla təkrar oluna bilməz. Hər ötən gün yeni-yeni çalarda təzahür etməsə, həyat yeknəsəklik donuna bürünər.

* * *

Sözlərimin işığına çoxlu dost yiğə bilsəm, məhəbbətimin nəyə qadir olduğunu deyə bilərəm.

* * *

Mən firtinalı dalğalar qoynunda üzən gəmiyəm, kompasım məhəbbətdir.

* * *

Quş öz uçuşuya fəxr edə bilər. Lakin son anda o da həyatdan gileylidir. Onun da öz əzabları, öz qayğıları sonsuzdur.

* * *

İnsanla əbədiyyət arasında bir anlıq məsafə vardır. Bu anı qət etmək, o zirvəni fəth etmək hər kəsə qismət olmur.

* * *

Əzab da nemətdir. Qazanılanın qədrini bilmək üçün ölçüdür. Əzabsız əldə edilən həyatın qədr-qiyətini bilinməz. Çətin yollardan keçən, Səadətin nə olduğunu yaxşı bilər.

* * *

Ağıl qandallardan, tapşırıqlardan azad olmayıbsa nə edə bilər?!

* * *

Ağıl hakim olan evə yalan ayaq aça bilməz.

* * *

Kədər də məktəbdir. İnsan onun odunda daha da püxtələşə bilər.

* * *

Qüruba əyilən Günəş kədər dadır. Həyata olan böyük məhəbbət də sağalda bilmir, azalda bilmir bu kədərin yanğını.

* * *

Günəşin başımıza səpələnən zərrin şəfəqləri insana yeni nəğmələrini oxudur.

* * *

Xeyirxahlığın da bir hüdudu olmalıdır. Onu israfçılıqla xərcləmək nadanlıqdır.

* * *

İnsan öz işiqli arzularını həyata keçirmək uğrunda son nəfəsinə qədər mübarizədən soyumursa, bunu alqışlamaq gərəkdir.

* * *

Bütün istəklərimiz həyata keçsəydi, həsrət sözü lügətdən silinərdi.

* * *

Səhər şəfəqi gecənin qulağına piçildadi: – Qaç gizlən, Günəş səni axtarır.

Gecə arxayın-arxayın cavab verdi: – Mən öz işimi görmüşəm!

* * *

Bu payız yarpaqları mizrab kimiidir, duyan ürəklərin simlərində öz həzin nəğməsini çala bilir.

* * *

Balıq suda, quş havada gözəldir. Hər şey öz biçimində, hər şey öz ölçüsündə təbiətə yaraşır. Onu dəyişdirmək nadan işidir.

* * *

Nadanlıq cəhalətdir. Nadanlıqdan qurtarmaq üçün işiqli göz, işiqli söz, ağıllı baş lazımdır.

* * *

Əsil məhəbbətin bir üzü var – sevər, oxşayar, yanar, əzablara dözər, dönməz ki, dönməz!

* * *

Biz cəmiyyətdə bir-birimizi görə bilsək, dərk edə bilsək, yolumuza çıxan əngəlləri birgə aradan qaldıra bilərik!

* * *

Dünyada fəxr etdiyim yeganə şey varsa, o da Vəfa və Sədaqətdir!

* * *

Güclü adam zor işlədirse, həyata məhəbbətini təhqir etmiş olur.

* * *

Var-dövləti başqasının aldadılması hesabına qazanan adam, onu can sağlığı ilə xərcləyə bilməz.

* * *

Xalqın milli şürurunda həqiqət toxumu əkmədən, onu yetişdirmədən, Azadlıqdan, Müstəqillikdən danışmaq tezdir.

* * *

Yanan ürəyin min cür narahatlığı var. Onu təkcə həqiqət nəvazişi ovuda bilər.

* * *

Əsil məhəbbəti dərk etməyən hələ çox ürək vardır. Onlar da ürək olsayıdı!

* * *

Məqamından, şəraitindən asılı olmayaraq cəsarətin ölçüsü, hüdudu yoxdur.

* * *

Gözəllik başqasının ürəyini ovlamaq üçün arzulananda öz əhəmiyyətini itirir.

Gözəllikdə bir qürur, bir əzəmət varsa o da ülvilikdir.

Daxili gözəllik daha bəşəridir.

Mənəvi gözəllikdən cəmiyyət faydalana bilər.

* * *

Həqiqət necə də gözəldir! Onun çöhrəsindən işıq süzülür, paklıq töküür. İnsan bu işıqda, bu paklıqda tapır özünü. Həqiqətin ümid işığına yeriyirəm!

* * *

Kədər bəzən güzgü üzərindən tozu sildiyin tək insanın fikrini aydınlaşdırır.

* * *

Bəzən ilk təəssürat adamı aldadır. Sonradan bu aldanışın borcundan çıxmaq çətin olur.

* * *

Cəsarət – ətaləti qatlayıb yerə vurmaq üçün cəngavərlikdir.

* * *

Hər şeydən çox Həqiqətə minnətdar ol ki, o, bizi şayiələr hücumundan qoruyur.

* * *

O ömür ki, xalq üçün yanır, onun yoluna işıq saçır, bu ömür Əbədi və Ülvi bir həyatdır.

* * *

Zoraklıq və təkəbbür heç bir ürəyin qapısına açar sala bilməz.

* * *

Zorakılıq – zəiflikdir, təkəbbür acizlikdir.

* * *

Ləyaqət ən uca, işıqlı zirvədir. Ona layiq olanlar öz həyat yolunu düzgün tapır.

* * *

Hədər keçirilən günlərin borcunu ödəmək işgəncədir.

* * *

Həqiqəti bütün çılpaklığı ilə dərk etmək, hələ onu müdafiə etmək deyil.

* * *

Zorakılığı görəndə həqiqət həyadan bir az qızardı. Biri həya edirdi, o biri utanmırıdı.

* * *

Nadanlıq Ağılı pıçıldadı:— Özünü hörmətdən salıb adamların qabağına düşmə.

Ağıl təmkinlə dedi: — Mən işimi yaxşı bilirəm, narahat olma!

* * *

Son nəfəsdə dodaqlarından yalnız bir nida qopa bilər: — Dünyanı sevərək, bir-birinizə yaxşılıqlar bəxş edin, insanlar!

* * *

Dünyaya göz açdığınız ilk gündən son anadək səhvərimizi, günahlarımızı dərk edə bilsəydik bu qədər əziyyət çəkməzdik!

* * *

Həyatda heç bir çətinlik yoxdur, bütün maneələri və qadağaları yaranan insanlardır.

* * *

Kədər kirpiklərimə şəh damçıları səpir. Bülbülün göz yaşlarını və yanıqlı cəhcəhəsini xatırlayıram.

* * *

Varlı öz pulları ilə öyündü, ağıllı adam ağlın işığında yeni yollar açdı, arxasınca nə qədər adam apardı.

Qovğalarda pul varlığının əlindən çıxdı, ağıl hamını xilas etdi.

* * *

Ağıl əkinçidir, insanlar onun bəhrəsi ilə yaşayır.

* * *

Ağıllı adamlar məglubiyyətdən məyus olmur, həyatın ibrət dərslərindən gələcək günləri üçün nəticə çıxarırlar.

* * *

Dirilər ölümün ibrət dərslərindən bəhrələnə bilsəydi, həyatda riyakarlıq ayaq tutub yeriməzdi, həqiqət öz layiqli qiymətini vaxtında alardı.

* * *

Vətən borcu insanı özünə tanıdır Sən kimsən, nəçisən, nə etməlisən?!

* * *

İnsan ömrü xalqına xidmətdə keçəndə əbədiyyətə qovuşur. Xalqa faydalı olan ömür bir məktəbə çevrilir.

* * *

Kədər Xoşbəxtliyin qulağına piçildadı:— Özünü məndən qoru.

Xoşbəxtlik bu piçiltilərə məhəl qoymadan öz şən nəğmələrini oxuyur, insanları sevindirirdi.

* * *

Kürsülərdən çıçırmala Azadlığı əldə etmək olmaz. Bunun üçün oyanmaq, ayağa qalxmaq lazımdır.

* * *

Əlimin qandalını aça bilsəydim!

Dilimin kilidini qıra bilsəydim!

Yatanları oyada bilsəydim!

Buz baxışları, donan başları əridə bilsəydim, isidə bilsəydim!

Onda xalqımın qarşısında cəsarətlə deyə bilərdim ki, mən də bir iş görə bildim!

* * *

Böcəklər gecənin qulağına piçildadı:— Qorxmursan gündüzün gəlməsindən?

—Mən səhəri dünyaya gətirməyə hazırlaşıram, — dedi gecə və ulduzların işığında yavaş-yavaş yoluna davam etdi.

* * *

Səhər sevinir ki, insanları işıqlığa çıxarıır, həyat yeni ahənglə davam edir. Qaranlıq niyə sevinir görəsən?

* * *

Ulduzların işığı milyard işiq illi məsafəsindən bize çatırsa, görəsən bir-birimizə baxa-baxa nəyə şübhələnib, həqiqətə yalançı don geyindirməyə çalışırıq?

* * *

Uşaqlar dünyani idarə etməyi bacarsayıdı, bəşəriyyətin nə dərdi?!

* * *

Təmiz, saf məhəbbəti axtarırdım, onu bir körpənin qığıltısında, ana südünün sevinc şəfəqlərində, körpənin süd qoxusu verən təbəssümündə tapdım.

* * *

Həqiqəti görəndə, Xəyanət suclu adamlar kimi başını aşağı salıb susmuşdu.

* * *

Həqiqət hər bir dəmir qapını döyə bilər, Onu həsrətlə qarşılıyanlara sevinc bəxş etməyə.

* * *

Bülbül ilbizlərin səsini eşidərək düşünürdü ki, onlar da öz məhəbbətlərini belə ifadə edirlər.

* * *

Tufan ağacları niyə belə silkələyir? Onların günahı nədir görəsən?

* * *

Öz yarpaqlarını şabaş kimi səpməklə ağaclar torpağı minnətdarlığını bildirirlər.

* * *

Saçlar darağın dişlərinə ilişəndə qışqırmaq istədi.

— Sizi nizamlayıram,— deyə, daraq məqsədini bildirdi.

* * *

Eşək arısı bal arısının işinə baxıb, istehza ilə gülürdü ki, onlar boş və mənasız işə qurşanıblar.

* * *

Qarışqanın səbri və zəhməti hər birimizdə olsaydı, həyat daha mənalı və cazibədar olardı.

* * *

Qarışqanın özündən beş dəfə ağır bir yükü çəkə-çəkə apardığını görən ağcaqanad dedi:

—Hədər zəhmət çekirsən, onsuz da bütün qışı yuxulayırsan, hayif zəhmətinə!

* * *

Ülgüt ona görə itidir ki, dəllək hər dəfə onu bülövə sürtür, qayğı ilə sığallayır.

* * *

Üzdə bitən tük ülgütə söylədi:

—Onsuz da yenidən bitəcəyəm, hədər yerə zəhmət çekirsən.

—Mənim də peşəm qırxmaqdır,- deyə ülgüt işini görə-görə cavab verdi.

* * *

Saat qayğıkeşliklə qulağıma aramsız piçıldayı ki, cəld və ayıq tərpənim, vaxt ötür, ömür gödəlir.

* * *

Elə sirlər var ki, sırr olaraq qalsa yaxşıdır. Hər şeydən xəbərimiz olsayıdı dünya maraqsız görünərdi bizə. Elə sırrın ləzzəti də budur!

* * *

Suyu bilə-bilə özü bulandırdı ki, su altından saman yeridəndə heç kim görməsin.

* * *

İnam müqəddəs məbəddir, orada zahidlik etmək hər adama qismət olmur.

* * *

İnamsız, əqidəsiz adam, əlindəki məşəli sönən yolçudur.

* * *

Ümid mötəbər yolgöstərəndir, onunla bütün qaranlıq küçələrdən, sərt döngələrdən ehtiyatla keçmək olar.

* * *

Biclik kələyin qardaşıdır. Onunla insanları yalnız incitmək olar. Qazanılan isə nifrətdən başqa bir şey olmaz.

* * *

Təmiz məhəbbətdən özümə bir ev tikdim. Fikri aydın, əqidəsi işiqlı adamlar mehmanın ola bilər!

* * *

Göz yaşlarım üzümü sığallaya-sığallaya mənə layla çalır, qəlbimdəki kədəri əritməyə çalışırı.

* * *

Ağı ürəkdə qövr edən dərdlərin fəryadıdır.

* * *

Allah məhəbbətinə sığınıb bu yola çıxmışam. Bu təmizlik keçirir məni sərt döngələrdən, qorxunc baxışlardan, soyuq başlardan.

* * *

Ürək qələmə piçildayır, qələm kağıza. Kağız da bütün aləmə yayır ümidiimin səsini.

* * *

Qürub edən Günəşin qızıl şəfəqləri ilə bəzənən üfüq nə qədər gözəl olsa da, kədər dadır.

* * *

«Salam!»nın cavabını elə verir ki, sanki taxtadan paslanmış mix çıxır.

* * *

İnsaf olmayan ürəyi heç bir hikmətli söz oyada bilməz.

* * *

Vicdanı olmayan adamın gözləri fanar kimi qaynaya-qaynaya ətrafa baxsa da, çətin ki, oyana bilsin fəryadların səsinə.

* * *

Yaxşılıq o zaman qiymətlidir ki, başa qaxınc olmasın, sərki verilməsin!

* * *

Qurani əlinə alıb and içən adam yalan danışırsa, yalnız bunun üçün Allah onu cəzalandırı bilər.

* * *

Oruc tutan, namaz qılan, Allaha ibadət edən adam, haram tıkə yeyirsə, yalan danışırsa, yalnız özünə qəsd etmiş olur, özünü itirir, ona məhəbbətlə boyanan ürəklərdən.

* * *

Yazda yağan dolu torpağı döyəcləyir ki, qış yuxusundan oyatsın.

* * *

Əgər bacara bilsən ürəyi narahat edən suallara təmiz əməlli, pak əqidəli adamlardan cavab almağa çalış.

* * *

Soyuq baxışlardan, münasibətlərdən, laqeydilikdən üzümək olar.

* * *

Su axanda ona görə sakitdir ki, qarşısını alan, çək-çevirə salan yoxdur.

* * *

Axan çay dünya görmüş qayaların, çeşmələrin, bulaqların salamını dənizə çatdırmağa çalışır.

* * *

Şəlalə nə vaxtsa hırslındıyi üçün özünü qayadan fədakarlıqla atmışdır. Onun faciəvi gözəlliynə heyran qalıb, kədərini unuduruq. Bu töküllən gurultu da onun fəryadıdır.

* * *

Suçlu adam öz günahlarını yumaq üçün qəlbini vicdan məhkəməsində paklaya bilər.

* * *

Sənin nə düşündüyünü bilmirəm, ancaq naqis fikirlərinlə, çirkin əməllərinlə dünyadan beşəlli yapışış qala bilməyəcəksən!

* * *

Növ-növ silahları yaratса да, insanın özü özünə qarşı ən dəhşətli silahdır!

* * *

İnsan özünün yaratdığı silahlar qarşısında acizdir. Öz yaratdığı insana ölüm getirir.

* * *

Hər bir sərr əslində aşkardır. Ağlımızın işığında vaxtında onu görə bilmədiyimiz üçün bizə sırlı görünür.

* * *

Dünya aydınlığın ovcunda fırlanır. Onu dərk etməkçin, özümüz dərkdən uzağıq.

* * *

«Olum», ya ölüm?!» sualı indii kişi biği kimi dəbdən düşüb.

* * *

Adamlarda sözü üzə demək hələ kişilik deyil, olsa-olsa həyasızlığının başqa bir əlamətidir.

* * *

Əyyaş papirosun qızaran oduna baxıb iftixarla dedi:

— Mənim ulduzum budur!

* * *

İki göyərçin oturub söhbət edirdi: Biri o birinə dedi:

— Qəfəsdəki qardaşımızı görürsən? Danışmağı öyrəndiyi üçün tutub bura salıblar.

* * *

Qəfəsi ağ rəngə boyadı və orada oturana dedi ki, işıqlı günə çıxarıram səni.

* * *

Çaydan tutduğu balıqları həyətdəki hovuza buraxıb söylədi:

— Mən onlara azadlıq verirəm.

* * *

İllərlə qəfəsdə olan quş azadlığa buraxılanda uzun müddət oturub həsrətlə əngin səmaya baxdı. Taqəti yoxdu, çünkü uçmağı yadırğamışdı.

* * *

Susub danışmayanı baxmaqdan və zövq almaqdan məhrum etmək olmaz.

* * *

Çörəklə bütün ağızları açmaq, rüşvətlə bütün ağızları bağlamaq olar.

* * *

Dəyənəyin iki başı olur. Ehtiyatlı ol ki, indiki zamanada hər ikisi sənə dəyməsin.

* * *

Bəzi adamlar həqiqəti görmək və demək səadətindən mərhumdurlar, hansı bir rəzilliyin həvəsindənse yalan danışmalı olurlar.

* * *

Kimin düşməni yoxdursa, bu adam hansı xeyirxah iş gördüyünü özü də deyə bilməz! Axi, istəməyənlər xeyirxahlıqdan qaçırlar..

* * *

Qanmayan adama hikmətli sözlər kar etməz.

* * *

Kələklə qurulan həyat, küləklə dağılmalıdır.

* * *

Hədəfi olmayan söz səhrada veyil-veyil əsən küləyə bənzəyir.

* * *

Söz ağılin hikmətinə bələnməyib, ya deyəni hörmədən salar, ya da eşidən məhəl qoymaz.

* * *

Nəsihət toxumunu münbət ürəklərə səpmək olar. Cılız adamlar ondan təsirlənə bilməzlər.

* * *

Dəlinin quyuya atdığı daşı yanğınsöndürənlər çıxartdı.

* * *

Öz ağılinı, istedadını, mübarizliyini özü kəşf edən özündən razı adamdan xalqın xeyrinə nə gözləmək olar.

* * *

Bədbinlik insanı mübarizələrdən soyudur.

* * *

Hikmətlərin dərinliyinə varmaq üçün ona doğru gedən yolda hər cür cəfaya sinə gərmək lazımdır.

* * *

Günəşin şəfəqlərinə bürünən çiçəklər özlərini anna qucağında hiss edirlərn. İnsan da belədir!

* * *

Cəmiyyəti iştahası qarnından böyük olan adamdan qoruyaq!

* * *

Gözəlliyi ilə öyünə-öyünə,

Qaldı deyinə-deyinə.

* * *

Məhəbbəti məkrli adamlardan qoruya bilsək?

* * *

Qayğı məhəbbətin əsgəridir. Onunla dünyani fəth etmək, rəzillərdən qorumaq olar.

* * *

İbrət bir məktəbdir. Onun dərslərindən hamı faydalana bilsəydi həyat yollarında büdrəmələrin sayı qat-qat azalardı.

* * *

Məhəbbət qanunları rəsmən yazılmır. Ancaq onlar müqəddəsdir, pozulmazdır, əbədidir.

* * *

Ürəkləri məhəbbətlə fəth etmək olar!

* * *

Sənin dözümün mənim dözümüdür, sənin səbrin mənim səbrimdir. Mən səninlə səbrliyəm, mən səninlə döyümlüyəm, ey ürək.

* * *

Haqsızlığın soyuğuna düşmüş adamın sözləri kimi yandıra bilər, güllətək dələ bilər.

* * *

Sözü deməyi bacara bilsən, sənə silah lazım olmaz!

* * *

İstedadlı adam insanlara nəyə qadir olduğunu ilk sözü ilə deyə bilər.

* * *

Həqiqəti ayırd edə bilməyən adam üçün and içib, onu inandırmağa çalışmaq, həqiqəti təhqir etməkdir.

* * *

Sözlərin odunda qızınmaq olar, nəfəsin haqdandırsa.

* * *

İnsanın ağılı start meydanına bənzəyir. Hər cür işıqlı fikir ordan qanadlanıb uçur!

* * *

Fikirlərinə inanmadığın adamlı oturub söhbət etmək, vaxt itirməkdən başqa bir şey deyil.

* * *

Hay-küy tozanağa bənzəyir. O,ancaq nadanları çasdırı bilər. Ağilli adamlar isə onun nə olduğunu daha yaxşı bilirlər.

* * *

Başqasının səadəti hesabına olan xoşbəxtlik məni kədərləndirir.

* * *

Bəyənmədiyin adam da fikirləşməkdən, götür-qoy etməkdən həyat eşqindən məhrum deyil..

* * *

Hər bir müsbət fikrin mərkəzində insan taleyi durursa, o, faydalıdır.

* * *

Xəyal mələklərə bənzəyir, insanı öz qanadlarında səmalara qaldırır.

* * *

Zaman öz işini görür, biz isə seyrçi kimi çox vaxt əldən uçurulan fürsətlər üçün təəssüflənirik.

* * *

Qeyrət qarşıya çıxan əngəlləri yox etməyə qadir olan silahdır.

* * *

Şışman bir adamın qanını yoxlayan tibb bacısı: — Qanınızın tərkibində rüşvətxorluq virusu tapılmışdır, — dedi.

* * *

Hakim: – Kimdir sizi bu cinayətə sürükləyən?

— Tamahımdır, nəfsimdir, möhtərəm hakim!

* * *

Tamah ən qüdrətli adamı belə, zirvədən endirməyə qadirdir!

* * *

Nəfsin əlindən özünü qurtara bilməyən adam, ömrü boyu bəlalardan xilas ola bilməz.

* * *

Sənin qaşqabağın qara buludlara bənzəyir, oradan üstümə dolu yağır.

* * *

Göz yaşlarım gecənin şəhinə bənzəyir, bunlar qəlbimə işiq salmaq üçün belə parıldayırlar.

* * *

Misraların işığına qovuşanacaq yolum Sükut tunelindən keçir.

* * *

Sükutun dilini bilidiyim üçün dərdim bir az yüngülləşir.

* * *

Sənin için özünə qaranlıqdırsa, mənim dünyamdan söz açıb necə danışa bilərsən?

* * *

Hər şeydən şübhələnirsənsə, yaşamaqdan qorxmursan?

* * *

Çayını üfürə-üfürə içən adam, batmaqda olan birini xilas etmək üçün özünü coşğun dənizə ata bildi.

* * *

Cəsarətə divan tutmaq üçün Qeyrətsizi ələ almağa çalışırıdı.

* * *

Səfərə yola çıxan admanın arxasında atılan bir ovuc su xeyirduadır.

* * *

Toxum torpağın qoynuna atılan kimi canında bir istilik duydu, doğma nəfəsə isindi.

* * *

Faciə insanların bir-birini başa düşməməsi və dərk edə bilməməsidir.

* * *

Nadan adam özünü öz ciyində gəzdirməyə məcburdur.

* * *

Xəbis adam öz içindən yeyilər, elə bilər kimsə onunla maraqlanır.

* * *

Ayaqlar Öküzdür, fikir Qırmanc, bədən Araba.

Şöhrəti siğmaz min kitaba!

* * *

Anlamazlar arasındaki tənhalıq, həyat yollarındaki tənhalıqdan daha dəhşətli, daha üzücüdür.

* * *

Yumurtadan çıxan cücənin çıçırtısına toyuq diksindi.

* * *

Daş daşa dəyəndə dəhşətli səs eşidildi, ayırd edə bilmədilər hansıdır çıçıran.

* * *

Sən əgər dözümlü deyilsənsə, kimdən gileylənə bilərsən?!

* * *

Qiybət elədiyi üçün Dili danlayanda, dedi ki, qulaq günahkarıyam, eşitdiyimi deyirəm...

* * *

Qiybət eşitmək istəmədiyi üçün, qulaqlarına pambıq tixayırdı, elə bilirdilər kardır.

* * *

Karın könlündəkini öyrənmək üçün dəridən-qabıqdan çıxırdı.

* * *

Ağzını köndələn qoyub danışanı, yeni vəzifəyə irəli çəkdilər.

* * *

Kor atı minib köndələn çapan adam yarışda birincilik qazandı.

* * *

Vəzifəlilərin qarşısında elə səcdə edirdi ki, papağı başından düşürdü.

* * *

Könlü istəyəndə evinə balıq gəlirdi.

* * *

Ağız deyəni eşitdiyi üçün Qulağı məhkəməyə verdilər.

* * *

Hər şeyi qulaq ardına vura-vura peysəri yoğunlaşmışdı, boynu sağa-sola dönmürdü.

* * *

Zülm edən nifrətdən başqa bir şey qazana bilməz.

* * *

Qumar tilovdur, ilişənin xilas olacağı mümkün deyil.

* * *

Günahların dumanında azib qaldı.

* * *

O qədər yalan danışmışdı, sözlərinin labrintindən özü də çıxa bilmirdi.

* * *

Gecə işıq sütunlarına dirsəklənib şəhəri vurğuncasına seyr edirdi.

* * *

Əllər sanki bir vərəq, möhürüsə qabıqdır, demək, belə əllərin yaşamaq haqqı vardır.

* * *

Çökdü bir an qaranlıq dodaqlara şeh düşdü,

İki qəlbin arzusu dodaqlarda görüşdü...

* * *

Həyatın sərt dolanbaclarında qırış-eyblərimiz, yalana bükülmüş sözlərimiz, firıldağımız, bəd eməllərimiz ütüləndikcə özümüzə gəlməyə çalışırıq.

* * *

Ağzımdakı əsəbi çıxarılmış diş nə tikənin sərtliyindən, nə istidən, nə soyuqdan sarsılır. Bu diş kimi adamlar aramızda olmasaydı!!!

* * *

Bəzən Dəli Şeytan deyirik. Ancaq düşünmürük ki, qəlbimizdə olan paxilliq,xəbislik, vəzifəyə hərislik,böyüklərə yaltaqlıq, işimizdəki əyrilik hikə Dəli Şeytanın özüdür!

* * *

Şad xəbər füşəng kimi işıq çiləyir qəlbimizə, şəfəq ələyir yolumuza, küpəgirən qarı olan Kədəri məğlub edir.

* * *

Təsəlli-qəlbimizi isındırır, bizi kədərin zirvəsindən endirir.

* * *

Fitnə — kibrit çöpünə bənzəyir.

* * *

Maraq raket kimi dərtir bizi sırların ardınca. Maraq bələdçimizdir bu ömrü yaşamaqçın.

* * *

Qışqırıqda ağıl yoxdur. Ağilsız adam yalnız qorxusundan qışqırar.

* * *

Həsrətlə, kədərlə yaşaya-yaşaya bir aprel kimi günlərimiz keçirsə,gələcəkdə yaşamağımıza inanan olmayıacaq!

* * *

Mürgüləyə-mürgüləyə söhbəti dinləmək danışana və məclisə hörmətsizlikdir.

* * *

İmkanları təhlil edib çətinlikləri görəndən sonra, işə başlamaq daha faydalı olar.

* * *

Cəsarətlə işə girişən adam uduzmaz.

* * *

Könülsüz başlanan işin sonuna çıxmaq çətin və səmərəsiz olar.

* * *

Söz verənin cəmiyyətdə çəkisini biləndən sonra, ona tərəddüdsüz bir kollektivin başçılığını etibar etmək olar.

* * *

Şairin şeirinə ürəkdən əl çalırlarsa, deməli, sənətkar zirvədə görünür.

* * *

Özünə hörmət etməyəni heç kəs sevməz.

Sevgi özünə hörmətdir.

* * *

Yükün ağırlığını dərk edəndən sonra onu qaldırmağa cəhd et ki, sonradan utanmayasan.

* * *

Torpaq əkinə hazır olmadan ora toxum səpmək nadanlıqdır.

* * *

Dinləmək qabiliyyəti olmayan adamı mədəniyyət şöbəsinə müdir təyin etdilər.

* * *

Soyuq çayını üfürə-üfürə içən adamı iclasda tənqid etdilər.

* * *

Pislik özünə qurduğun tələdir, gec-tez bu tələyə düşəcəyəni yaddan çıxarma.

* * *

Unutqanlıq özünə tuşladığın tūfəngdir.

* * *

Ağıl işiq saçır, zülmət qaçıır. Bu qaçhaqaçda ağıllılar öz işini görür, sonradan dizlərinə döymürlər.

* * *

Ağıldan gələn bələni heç kim görə bilmir. Hamı nəticəsinə mat qalır, suçlu olan dizinə döyür...

* * *

Zəngin adamlar özlərini harınlıq torundan qurtara bilmirlər. Onları xilas etmək də əzabdır.

* * *

Yoxsulluq hər bir adama üz verə bilər. Ancaq onun məngənəsindən qurtarmaq üçün ağlın işığına bürünmək lazımdır.

* * *

Düşüncə proektor kimi həmişə insana gərəkdir.

* * *

Söz-söz, misra-misra yaranan əsərlər kərpic-kərpic ucaldılan binaya bənzəyir.

* * *

Veyil-veyil gəzmək, axtarmaq deyil. Belə axtarmaqla özünü itirə bilərsən.

* * *

Özünü itirən adamın tapılması, ölüünün qəflətən dirilməsi kimidir. O da qeyri mümkündür.

* * *

Üzə durmaq, şahidlik etmək qəhrəmanlıq olsaydı, cəmiyyət məhv olardı.

* * *

Qəhrəmanlıq – günahını başa düşən, boynuna alan adamın bağışlanmasına olan münasibətdir.

* * *

Ağıl – tünlükdən özünü itirən, günahsız bir adamı qurtarmaq üçün əldə çıraq pusquda dayanmışdı.

* * *

Qədəhlərin cingiltisi xoş anların, şirin söhbətlərin nəqarəti kimi səslənirdi.

* * *

Gecənin səssizliyini tikə-tikə etməyə çalışan cırçıramanın haray-həşirdən başı çıxmaz.

* * *

Ey insanlar! Qəlbimdən pərvaz edən bu kövrək misralar, illərlə arzularımdan boylanan fikirlərimdir, onları sizə ərmağan göndərirəm.

* * *

Hər fikrin öz rayihəsi, hər duyğunun öz dadı var. İnsanlar illərlə Allahın verdiyi bu nemətdən bəhrələnlərlə, öz həyatlarını qurmağa çalışırlar.

* * *

İşin çoxluğu ürəyində əminlik olan adamı yora bilməz, hər kəs öz bacarığıyla çətin də olsa işin gözünü qorxutmalıdır.

* * *

Oyundan başqa bir şey bacarmayan uşaqtan nə tələb etmək olar?!

* * *

Ürəkdə olan ağrıların, sancıların sakit olmasını istəyirsənsə, dərmanını ağıldan almalısan.

* * *

Qarnından boylanan iştahasına bələnən duyğularla yaşayan adamı xalqa rəhbər qoymaq olmaz!

* * *

Xalq səndən imdad isteyirse, bunun əlacını tapmaq lazımdır.

* * *

Kütləni arxasında apara bilmək qabiliyyəti, hər adamda ola bilməz. Arada danışanlar nadandan başqa bir şey deyillər.

* * *

Gözü ilə uzaq məsafəni gördüyü üçün özünü müdrik adlandırmağa çalışırı.

* * *

Qəhvədan cızıldadıqca sahibi üçün çay mahnisını sanki oxuyurdu.

* * *

Kösövlər ocaqda alışdıqca, alovlar bir-birinə sarılır, ayrılıq məqamında qəmli bir nəğmə kimi sönürdülər.

* * *

Mən bu sükutu misralarımı qatıb cilaladıqca qəlbimdən həyata xoş duyğular boyanırdı.

* * *

Sükutun dilini bilməyəndə insanın qəlbi sıxlıır, həyatda yaşamaq məhbəsə bənzəyir.

* * *

Sükuta tərcüməçi gərək deyil, onu duymaq, onda yaşamaq lazımdır.

* * *

Ləyaqət – təmizlikdir, paklıqdır. Yalnız ləyaqətsiz adamlar rüşvətxor,narkoman və sair ən alçaldıcı hərəkətlər edirlər.

* * *

Şərəf – işiq məbədidir. Onu qorumaq, onun keşiyində durmaq bəşəriyyəti qorumaq deməkdir.

* * *

Ləyaqətinin alçaldılmasına razı olmadığı üçün tutduğu ən yüksək vəzifədən istəfa verdi.

* * *

Həqiqətin bir üzü olduğu üçün Ləyaqətlə dostluq münasibətləri yaratmağa çalışırı.

* * *

Yollar ayrıcında durub, hansı yoldan başlamaq haqqında fikirləşən adam bu işə gecikdiyini görəsən düşünürmü?!

* * *

Fikrin qəfəsindən çıxa bilməyən adam düşüncələrini bir yerə toplayıb çarə axtara bilmirsə, xalqı üçün nə edə bilər?!

* * *

Soyuq və əl-qolu qandallayan fikir məhbəsdən başqa bir şey deyil.

* * *

Sakitlik fikirləri nizamlamaq, işin yeni mərhələsinə başlamaq üçün dincilik məntəqəsidir.

* * *

Danışanı diqqətlə dinləyən adam,yüz yaşı nənənin düyü arıtlamasına bənzəyir...

* * *

Başından uçan, dövrə vurub yenidən qayıdan fikirlərim qağayırlara bənzəyir, öz nəğmələri ilə məni ovundururlar.

* * *

Saniyəölçən qovur, əqrəblər qaçırl, onlar ancaq vaxtın getdiyi yolu nişan verə bilirlər.

* * *

Vaxtı əlimizdən kəpənək kimi buraxıb uçururuqsa, dizimizə döyüb təəssüflənmək nadanlıqdır.

* * *

Səmərə – həyat vuruşmalarında iştirak edən arzuların, ümidişlərin döyüş nəticəsidir.

* * *

Külək belə hikkə və sürətlə görəsən kimi qatıb qabağına qovur?

Zaman öz hüdudunda dayanıb qovhaqovu seyr etdikcə bu hikmətdən baş açmağa çalışırdı.

* * *

Hikkə – Ləyaqətsizlikdir. Özündən razı, lakin əlindən heç bir iş gəlməyən nadandır!

* * *

Qəmçil həsrətin çəkdiyi simləri sığalladıqca ətrafa həzin bir musiqi yayılır. Kaman simlərə deyir:

— Mən sənsiz heçəm.

Simlər kamana pıçıldayırlar:

— Mənim həyatım sənsən! Mən səninlə varam, canlıyam!

* * *

Notların hərəsi bir varlıqdır. Duyğuların, siziltilərin özüdür, sonradan gilə-gilə əriyir, damcı-damcı üzəyə sözülür.

* * *

İldirimin gurultusunu eşidən bulaqlar hönkür-hönkür ağlamağa başladılar. Heç Kim başa düşə bilmədi ki, onlar sevincdən, yoxsa qorxudan ağlayırlar.

* * *

Çiçəklər bol məhsuldan xəbər verdiyi üçün İnsan sevinirdi, ağaç isə qarşıda isti günlərin, susuzluğun, cilovsuz küləklərin hikkəsini düşündükcə meyvə övladlarının taleyi üçün narahatlıq hissi keçirirdi.

* * *

Bağban nə qədər təmizləyirdisə alaq otları yenə də bitirdi. Düşünürəm ki, cəmiyyəti də belə alaq otlarından təmizlənmək çətindir, gərgin mübarizə tələb edir.

* * *

Alqışlar şabaş kimi onun başına səpələndikcə mübarizə yollarını, xalqın dərdlərini qəlb aşrıdan göynərtisini iftixarla xatırlayırdı! Düşünürdü ki, ömrünün ötən günlərini vecsiz yaşamayıb.

* * *

Çətinliklər arxada qaldıqca, inamla keçilən yolların sevinci qəlbinə işq saçırı, qarşıda yeni keçilmeyən qapılar açırdı.

* * *

Sənə itəət etməklə qızıl vaxtımi sərf edirəmsə, bu mənim sevincimdir. Axi, Yaradana ömrümüzün sonuna kimi şükr etmək, bir insan kimi hamının borcudur, İlahi!

* * *

Yaşından asılı olmayaraq gördüyü işdən öyünüb sinəsinə döyərək qürrələnən adam öz cılızlığını bəyan edir.

* * *

Məncə Qorxu eyni zamanda məsuliyyət hissidir. Qarşı tərəfdən qorxmaq başqa şeydir.

* * *

Ləyaqətin nə olduğunu bilməyən, məclislərdə ağızına nə gəldi danışındı.

* * *

Hər bir misramın işığı təzə yola çıxməq üçün əlimdən tutub bələdçilik edən övladımdır...

* * *

Vəd vermək asandır, icra etmək üçün oğul gərəkdir ki, əməli təmiz, əqidəsi düz olsun!

* * *

İşi ilə yanmış adımı tanımaq üçün heç kimin bələdçiliyi lazım deyil, onsuz da görülən iş ən etibarlı şahiddir...

* * *

— Vətən dardadır,— deyirdi.

— Cəbhəyə gedək vuruşmağa,— deyirdi.

— Düşmən qabağından qaçanın... — deyirdi.

Həllədici məqamda meydanda görünmədi, sinəsinə döyen adam.

* * *

Müdirinin yanında elə danışındı, elə ciddiləşirdi, elə bil rəhbər odur, icraçı odur...

* * *

— Mən Ziyaliyam,— deyirdi,

— Mən elmi, ədəbiyyatı çox sevdiyim üçün onun yolunda canımdan keçərəm, — deyirdi... Yeri düşəndə, məqam gələndə köməyi arzulasa da yaxasını kənara çekirdi.

* * *

Biri həqiqəti deyib, nöqsanları sadalayanda, tənqid olunanlar onun övladlarına zərbə endirmək üçün yollar axtarırdılar.

* * *

Şəraitdən asılı olaraq Zamana adamları gərgin məqamda ağızlarına su alırdılar, çünkü işin bir ucu gedib onlara çıxırdı.

* * *

«Danışmamaq qızıldır» məsəlini eşidən kimi elə bilirdi məclislərdə danışmayana qızıl verirlər.

* * *

Birisi vaxtin qızıl olduğunu axtarsa da, onu tapa bilmirdi, yerini də soruşturdu ki, ona şərik qoşula bilər...

* * *

Köklenmək-işə başlamaq üçün bir vasitədir.

* * *

Kökdən düşən alətlərin qulağını bururlar ki, əndazəsini aşmasın, səs çıxaranda çəşmasın.

* * *

Gözləmə mövqeyində dayanan adam səbrinin ətəyindən möhkəm tutmuşdu ki, onu tərk etməsin.

* * *

Gözləyə-gözləyə dayanıb duran, günləri saman Kimi yelə verən adamın itirdiyi ömürdən başqa bir şey deyil.

* * *

İtirilmiş günləri yiğmağa çalışan adam, qalan günlərini də itirə bilər bu həyat yollarında.

* * *

Ağzından gələn süd iyini hiss etmirdi. Danışanda hamı ona məəttəl qalırdı.

* * *

Ağır daşlar yerə düşəndə bərk gurultu və toz qaldırır. Vəzifəli adamlar da belədir.

* * *

Yapışqan adamların işi həyatda başını girələmək üçün çalışmaqdır.

* * *

Yolu getmək istəyən onun çətinliklərini də qəbul etməlidir.

* * *

Kədərin bardaş qurub yanında oturduğunu görürəm. Qəlbimə səpdiyi toxumlardan yalnız sizilti, ayrılıq baş qaldırır.

* * *

Təəssüf – günlərin əldən uçurulması, fürsətin buraxılması və dizə döyməkdir.

* * *

Məqamında deyilən söz daha kəsərli olur. Sonradan deyilən söz isə daldan atılan daşdan başqa bir şey olmur.

* * *

Möhkəm iradəyə malik olan, ən çətin yolları qət etməyə qadirdir.

* * *

Səs eşidən kimi Şübhə qulağını şəklədi.

* * *

Şübhə ilə yoldaşlıq edənin işi heç bir fayda verməz.

* * *

Ulduz – sevgililərin piçiltisini dinləmək üçün qaranlıq etibarlı görüş yeridir.

* * *

Təmizlikdən danışan adam avtobusda oturanda tum çırtlayırdı.

* * *

Dalğalar sahili sığalladıqca torpağa minnətdarlığını bəyan edirdilər.

* * *

Sən meşənin sükutunu heç yana apara bilməyəcəksənsə, onun sərvətini talama.

* * *

CİHAD—hüququ qorumaq, mənəviyyatı çirkinlərdən xilas etmək üçün ölümə atılmaqdır.

* * *

Bizim hüququmuz qanunlarda təsbit olunub, onu müdafiə etmək hamının işidir. Deməli, hamı öz hüququ uğrunda səsini qaldırmağa haqlıdır. Əgər heç kim bu hüquqların təhqir olunmasına səsini qaldırmırsa onda necə?!

* * *

İşin böyüklüğünü kiçik yaşlarından dərk edən, ləyaqətli adamdır.

* * *

Ləyaqətsiz iş vaxt aparır, baş ağrıdır, söz-söhbətə səbəb olur.

* * *

Haqqın tapdalandığını görə-görə susuruq, ya da özümüzü görməməzliyə qoyuruq. Sonra da dil boğaza qoymayıb deyirik ki, haqq tapdalانır.

* * *

Haqqın yoluna işiq tutan adam Xilaskardır!

* * *

Haqq aşiqini hamı sevir, çünkü gördüyü iş bəşəridir, bütün ürəklərdə ona yer vardır!

* * *

Məlhəm mərəzi tamam sağaltmasa da, onun düzələcəyinə, xəstənin şəfa tapacağına inam yaradır.

* * *

İnam çətinliyi dəf etmək üçün ən güclü silahdır.

* * *

Muğamat və xalq mahniları ana südüdür. Normal ana südü əmməyən uşağın inkişafı zəif olar. Xalq mahnilarını və muğamları ömrünün axırına qədər sevib dinləyən adam xoşbəxtdir!

* * *

Xalqın sərvətlərini qorumaq— xalqı, vətəni qorumaqdır, mənəvi dəyərlərə hörmətdir. Bu məhəbbət yaşatmalıdır hər bir vətəndaş!

* * *

Sən işığı arxanda gizlədən adama oxşayırsan, dostum . Çünkü bu vaxta qədər birinin əlindən tutub onu işıqlı yola çıxarmamışın.

* * *

Əgər birinin üzündə işiq görürsənsə, onu qorumaq, onu hifz etmək lazımdır ki, xalqına yararlı adam kimi yetişsin.

* * *

Torpağı zəhmət təri ilə sulamalısan ki, aldiğin məhsulu can sağlığı ilə yeyə biləsən.

* * *

— Torpağı aldatmaq olmaz! Nə əksən onu biçərsən, – deyib atalar.

* * *

Tülkü kimi mariğa durmuşdu və səki ilə gedən qədd-qamətli bir gözələ elə baxırdı, elə bil bu dəqiqə üstünə atılıb qamarlayacaq. Gözəllik vurğunu kimi baxmaq isə başqa şeydir!

* * *

Çiçəklər bağda bir-birilərinə pıçıldayırdılar:— Gecə bir az da uzansayıdı, gündüz üçün şəhdən bir piyalə hazırlayardıq.

* * *

Nəyə gecikiriksə, ömrümüzdə yaranan boşluğu doldura bilmirik, yada düşdükcə o boşluğu duyuruq, hiss edirik, yeri göynəyir.

* * *

Mən fikir dünyamda çox vurnuxdum. Bir şey əldə etməyəndə kor-peşiman geri qayıdırıdım. Qəflətən bir işiq tutdu əlimdən öz fikir dünyası ilə məni tanış etdi. Yaddaşımda fikirlərin işıqlı, yararlı ləpirləri qaldı.

* * *

Dünyadan, bizə verilən ömürdən əgər razi olmasaq, deməli günah özümüzdədir.Nə vaxtsa «eh!» deyib keçmişik yanından.

* * *

Söz atana, dostuna baxıb göz atana fikir vermədi. Bildi ki, hər ikisi dünyadan, mərifətdən uzaq adamlardır.

* * *

– Mən bu gün nə etdim, kimi sevindirdim? – deyə hər kəs özünə sual versə, dünyanın işi bu qədər ağır olmaz, həyatda rəzalət görünməzdi.

* * *

Nadan fikirlər ayricında durub düşünürdü: – Görəsən bir kilo Daş ağırdır, yoxsa bir kəlmə söz?

* * *

Paklıqdan danışan adam dünyada baş verən naqislikləri görəndə çəşib qalmışdı, özünə inansın, yoxsa dünyaya?!

* * *

Naqis bir işdən bəhrələnib dostlar arasında ifşa olunmaqdansa, paklıqla yaşayıb üzüağ olmaq daha sərfəlidir.

* * *

Xalqına xeyir verən bir işdən əzab çəkmək, üz qızardan işdən daha xeyirlidir.

* * *

Ağıllı adam özünü quyuya atmaz!

* * *

Şərəf hər şeydən ucadır. Onu ləyaqətlə qorumaq hər kəs üçün vacibdir.

* * *

Külək buludu silkələyirdi ki, yağış yağışın. Bulud onun dəlisovluğundan hiddətlənib bir kənara çekildi.

* * *

Sabaha qədər hələ saatlar var, arxayın olma qalan vaxta, işini başa vur. Vaxt ovuca düşən qar kimidir.

* * *

Əlimizin hərarətindən, qəlbimizin məhəbbətindən boy atan çiçəklərin lətifliyi görəni valeh edir. Bu da insanlara təmənnasız xidmətdir.

* * *

Həyadan ərimək, abırdan kirimək, naqislikləri kürümək bir insan ömrü üçün azdır. Bütün cəmiyyət bu məhəbbətlə yaşasa xeyirli iş görülə bilər.

* * *

Paxıllıqla yaşayan ömrünü bada verən, özünü hikkə ilə boğan, fəlakətlər doğuran bir adamdır. O, həyatda rəzillikdən başqa nə qazana bilər?!

* * *

Xəstəliklər üçün bədənimizdə şərait yaratmasaq əlindən nə gələr? Cəmiyyət də belədir, şərait yarananda bütün bəlalar baş verir, qarşısını almaq isə müsibət olur.

* * *

Ey insanlar! Zülmün toxumlarını məhv edək, rəzalet üçün şərait yaratmayaq. İşıqlı günlər üçün tər tökək, dərindən fikirləşək!

* * *

Sən paxıllığın nə müsibətlər törətdiyini anlasaydın!

* * *

Anlamaq da dərddir, ancaq hər adama qismət olmur!

* * *

Həsən bəy Zərdabi maarifçilik toxumlarını xalqın şüuruna səpəndə, nə bəhrə verəcəyini anlayırıdı, dərk edirdi!

* * *

Gündüzün addım səslərini eşidirəm, gecənin şirin piçiltiləri qəlbimə rahatlıq verir.

* * *

Mən qaranlığa bürünən kölgənin kimliyini bilməsəm də, ürəyimin narahat çırpıntılarını eşidirəm.

* * *

Buluddan süzülən yağış torpağa hopub rahatlanırdı.

* * *

Meşə gündüz gördükərini piçiltıyla qaranlığa danışırıdı.

Meşə nəfəsini içinə çəkib susurdu ki, qaranlığın şirin, əlçatmaz söhbətini dinləsin.

* * *

Şərqdən boyunan Günəş Qərbə doğru hərəkət etdikcə, Şərq onun nə vaxt qayıdacağını intizarla gözləyirdi.

* * *

Toyuq balalarını öz ətrafına yiğir ki, gələcəkdə baş verə biləcək həyatın qəzavü-qədərindən onları agah etsin.

* * *

Qələm başını aşağı salıb öz işini görürdü. Onun bu halına «Qaraqabaqdır, başını qaldırıb heç kimə baxmir»—deyirdilər.

* * *

Sətirlər misralara çevrildikcə, sənətkar ürəyi sinəsinə siğmirdi.

* * *

Mən elə insanları sevirmə ki, O həyatı boyu İnsanlığa xidmət etsin, əzabların azalması üçün çalışsın.

* * *

Bu payız yarpaqları «Ayrılıq» mahnısının həzin təranələrini mənə züm-zümə edir.

* * *

Ulduzların işığına boylanıram ki, bəlkə sevgi nəgməsi öyrənə bildim.

* * *

Yarpaq budaqdan qopub yerə yaxınlaşdıqca qışqıraraq deyirdi:— Gəlirəm, darixma, ana, aç qucağını!

***

Mehriban bir təbəssümlə boyunan Günəş Yer üzünün bütün canlılarını salamlayırdı.

***

Bilirəm bu yol çətindir, məşəqqətlidir. Ancaq inanıram ki, məni Yaradana—Allaha çatdıracaq!

* * *

Bu oyuncaq dünyadan heç bir şey qopara bilməyəcəksən, ağlının işığında çalışma bilsən, ləpirlərini əmanət saxlaya bilər.

* * *

Gecə qaranlığında ilbizlərin nəgməsi kədər dadır, gecənin hicqırıqlarını duyuram.

* * *

Qaranlıq yanmış lampanın o tərəfində mariqda duran pişik kimi işığın üstünə atılmaq niyyətindədir.

* * *

Bulanan suyun durulmasını gözləmək üçün səbri əlindən buraxma.

* * *

Sən şübhəni ürəyinə yaxın qoyma, onun işə qarışması suyu bulandırı bilər.

* * *

Qılınc qından çıxıb parıldayanda, hamı gözünü yumsa da Cəsarət irəli yeridi.

* * *

Məqsədə doğru irəli atılan ilk addımdan sonrakı addımlar doğulur.

* * *

Keşikçisi Səbr olan Ağıla Təhlükə cəsarət edib yaxınlaşa bilməz.

* * *

Dilinin ucunda olan sözləri onun üstünə güllə kimi yaqdırı bilərdi, Qələbə işığı hər şeyi sakitləşdirdi.

* * *

Yaz yağışından sonra çiçəklər islansa da, bundan bir ləzzət duyurdular, buludlara minnətdarlıqla baş əyirdilər.

* * *

Görülən işin ağrısından daha çox, qələbə sevinci yadda qalır.

* * *

Sevincdən doğan göz yaşları bahar yağışına bənzeyir.

* * *

Dodaqda görünən təbəssüm şübhəli kölgələri dağıtmak üçün işiqdır.

* * *

Bize sirli görünən şeylər maraqlı doğurur, min əzabla kəşf edilmişin yanından isə saymazyana ötüb keçirik.

* * *

Uşaqların maraqlı sualları böyükleri həmişə düşündürür.

* * *

Sevinc – qılıqlımdır, təmiz ürəklərdə görünəndə Məhəbbətə minnətdarlıqla baş əyir, razılığını bildirir.

* * *

Dostlarımdan raziyam ki, iç dünyalarını bizə göstərə bilirlər. Bundan ya sevinirik, ya da bədbinləşirik.

* * *

Xəstə adam təəssüflə köks ötürür ki, ömrünü səmərəli yaşaya bilmədi, həyatın oyunlarına uydu.

* * *

Ölüm – ibrət dərsidir, ağıllı adamlar bu dərsdən həmişə faydalayıb, ömür yollarını alnıaçıq keçə biliblər.

* * *

Bu dünya həyatı əbədi olan o Dünya üçün hazırlıq məktəbidir. Bu dünyada nə etdin o Dünya üçün?

* * *

Kamillik zirvələrə qalxmaq üçün ən mahir alpinistdir.

* * *

Qiymət şərtidir – diqqət mərkəzində olmaqdır, seçilməkdir. Qiymətləndirilən, bu qiyməti özünün ləyaqəti ilə qazana bilər.

* * *

Ürəyimin gözündən heç bir şey yayına bilmir, dostlarının qiymətini özü verir, tanıdır mənə insanları.

* * *

Həqiqət yalançılığın bütün hücumlarına mətanətlə dözdü, bir sərt baxışla Yalanın bağıri yarıldı, yolunu çəşdi.

* * *

Qəlbimi riqqətə gətirir bu ağaçın titrəşən yarpaqları, elə bil sevgilimin dodaqlarıdır nəğmə oxuyur.

* * *

Mənim tənhalığım səni qonaq çağırsa onun dəvətini qəbul edərsənmi?!

* * *

Mən sənə bir qonaq kimi varid oldum, nemətlərindən yedim, şıltagliğima dözdün, uşaq oyunlarından bezmədin. Mənə halal eylə keçirdiyim illəri, ey Dünya!

* * *

— Kəpənək uçub getdi. Görəsən o indii hansı çıçayı mədh edir?— deyə toz içindən boylanan çıçək yoldan keçənlərdən soruşdur.

* * *

Gündüz gördüklərimi dərk edə-edə, məhəbbətlə bu sətirlərlə, vərəqlərə nəql edirəm, Mükafatım isə yuxusuz gecələr olur.

* * *

Yuxusuz ötən gecələrimlə fəxr edirəm, məni qaranlıqla təmasda müşayət edir, mənə təsəlli verir.

* * *

Öləndən sonra dirilmək mümkün olsaydı, insanları yaxşı tanıyar, həyatı uşaqlıqdan dərk edərdik.

* * *

Sükut Gecənin qulağına nəsə deyən kimi, rəngi qaçıdı. Ulduzlar da bu mənzərəyə heyretlə tamaşa edərək bir-birilərinə göz vururdular.

* * *

Çiçək bal arısını görən kimi soruşdu:— hardasan, ay dəli, bilmirsən yolunu nə vaxtdır gözləyirəm— dedi. Bal arısı məhəbbətlə ondan şirə çəkəndə çıçək rahat-rahat nəfəs aldı...

* * *

Zirvədən baxan adam gözlərinə inanmadı. Dünya bu qədər əsrarəngiz, həyat bu qədər cazibədar imiş! Bəs bu zirvəyə çatanadək ötən günlər harada qaldı? Baxdı, ətrafdan səslər eşidildi:— Burdayıq, burdayıq!—deyə onu dövrəyə aldılar. Həyat nə gözəldir!— düşündü zirvədəki. Bütün günləri beləcə ağılla, ətrafına yiğə bilsəydim! Bütün insanlar belə düşünürərmi görəsən?!

* * *

Üfürməklə soyudulan çayın dadı olmaz, deyi blər.

* * *

Üfürmək tələsmək əlamətidir və təsəllidən başqa bir şey deyil.

* * *

Mən öz gözlərim və fikirlərimlə dünyaya boyanıram. Bir şey qazana bilməsəm də özüməm hər bir hərəkətimdə.

* * *

Üzüboz adamlar kimi həqiqətdən danışırkı, riyakarlıqdan doymurdu.

* * *

Dalğalar sahildəki daşları siğalladıqca, onlar Günəşin təmasından özlərini xoşbəxt hiss edirdilər.

* * *

Riyakar adam sözlərinə bəzək vurmaqla həqiqət işığından gizlənirdi ki, onu qiyafəsindən tanımاسınلار.

* * *

Xarici gözəlliyi ilə öyünən adam, daxili gözəlliyi təhqir etmiş olur.

* * *

Günəşin işığı mənə həyat verir, sözlərin işığında isə həyata boylanıram.

* * *

Fikir dünyası ucu-bucağı görünməyən bir dünyadır. Ağlın işığı ilə bu dünyaya sahib çıxmaq olar.

* * *

Sədaqətlə Əqidə qardaş olsalar da, həyat yollarında, münasibətlərdə tez-tez küsürdülər.

* * *

Küsülü adamları barışdırmaq, sınmış bir budağı bitişdirmək üçün sarımaq cəhdidir.

* * *

Nadan adamlı mübahisə etmək, həyat həqiqətlərini təhqir etməkdir.

* * *

Gecə göz yaşlarını çəmənlərə səpir ki, onun bu yerlərdə həsrətlə gəzdiyini adamlar duysun.

* * *

Torpaqdan boyunan hər bir ot onun övladıdır. Bunun üçün insanlar da torpağa borclu olmalıdır.

* * *

Öz ürək çırıntılarımı bu sətirlərə əmanət verirəm ki, rahatlıq tapım.

* * *

Mən fikirlərimi sənin qoynuna uçururam ki, səadət tapsınlar... Onlardan mərhəmətini əsirgəmə, ey həyat!

* * *

Sənin işığına gözümü açanda həyat mənə təlatümlü göründü. Sonra buna alışanda bir az sakitləşdim, sənin işığında, ey Yaradan!

* * *

Saflıq— Məhəbbətin övladıdır.

* * *

Bağlı qapıları açmaq yalnız Məhəbbətin işidir! Oradan yollara işıq düşür, Dünya gözəl görünür.

* * *

Bağlı qapıların açılması, illərlə donub qalmış düyünlərin açılmasına bənzəyir. Bu da bayrama çevirilir.

* * *

Bizi qovuşduracaq bir şey qalmamışdır. Günəş qıruba enmiş, hər tərəfi qaranlıq bürümüşdür, səsimizin bir yana çıxması üçün də küləklər səngimiş, hər şey donmuşdur.

* * *

Səsimizin bu göy qübbəsinin altından çıxması üçün təsəllimiz yoxdur.

* * *

Bu qoca məhəbbətlə qələmdən və kağızdan yapışb şeir yazırsa və səsi bir yana çıxmırsa, əldən verilmiş günlər üçün aqlamalı və dizinə döyməlidir ki, günahkar özüdür?!

* * *

Külək səmtini tapınca çox vurnuxdu, dörd bir tərəfi bir-birinə qatdı, axır bir siğala yatdı.

* * *

Ağac səmaya ucaldı ki, ətrafda nələrin baş verdiyini öyrənsin.

* * *

Nar ağacı qəh-qəhə ilə yanındı ki, onu da görsünlər.

* * *

Suyu süzülə-süzülə mübahisədən kənarda qalmışdı, söz döyüşünə girməyə cəsarət etmirdi.

* * *

İnsan dünyaya layiqli olduğunu öz ağılı ilə sübut edir. Kim öz Ləyaqətini qorumaq hissindən uzaqdırsa buna Yaradan neyləsin.

* * *

Cəmiyyət ucu-bucağı görünməyən bir okeandır. İnsan burada zahiri gözəlliklərə aldanmadan özünü qoruya bilsə, bu Okeanda batmaq təhlükəsindən xilas ola bilər.

* * *

Allah verən gözlərimin işığını ləyaqətlə qorunmayıam ki, həyat gözəlliklərini görüb, dərk edə bilim.

* * *

Nadandan incimək ağılsızlıqdır.

* * *

Alma ağacı meyvələrinə daraşan qurdların həyasızlığı qarşısındı məəttəl qalmışdı.

* * *

Allahın yaratdığı sürünenlər öz xislətlərinə uyğun zəhmətə qatlaşaraq yaşayırlar. İnsanların sürünenləri rəzildən başqa bir şey deyil.

* * *

Şərəfsiz adamı vəzifəyə qoymaq cəmiyyəti təhqir etməkdir.

* * *

Allah insanı Yer üzünə endirəndə bütün maddi nemətləri yaratmışdı. Vəzifə ondan səmərəli istifadə etmək yollarını tapmaq idi. İnsan isə ağılını saflasdırana qədər çox yaradılanın axırına çıxdı!

* * *

Sükut hay-Küyə dedi:— Bir az səbirli ol, Dünyanı narahat eləmə, ara qarışdırma.

Hay-Küy dedi:— Mənim sənətim budur, sənin sakitliyində ürək sıxılır.

Sükut dedi:— Sakitliyin qədrini bilməyəndən bundan artıq nə gözləməkolar?!

* * *

Bu qarışqanın elədiyini insan bacarsaydı, Yer üzündə acliq, səfalət olmazdı.

* * *

Yeri düşəndə Qəzzəb Qılıncdan da kəsərli olur!

* * *

Almaz Günəş işığına dedi: – Mən öz parıltımla Dünyanı mat qoya bilirəmsə, səni niyə tərifləyirlər?!

Günəş təmkinini pozmadan:– Sən mənim işığında parıldayırsan, ay zavalı!– dedi.

* * *

Ağlın işığına yeriyən adam, yolda büdrəməz, badalaq atmasalar.

* * *

Təbəssüm bir anlıq olur, ancaq bir ömür yadda qala bilir.

* * *

Layiqli adam gec də olsa həmişə öz qiymətini alandır.

* * *

Dəniz dalğalananda bir aləm olur, sakit olanda başqa bir aləm! Hər iki lövhəni duymaq üçün sinədə duyan ürək gərəkdir.

* * *

Göy guruldayırdı, buludlar çiycin-çiyinə vermişdilər, torpaq intizada idı, yağış üçün. Torpaqdan boyılanan canlılar əllərini Allah dərgahına qaldırmışdır.

* * *

Ləpələr tələsmədən sahilə doğru hərəkət edərək, əllərində tutduqları ağ çiçək dəstələrini sahilə məhəbbətlə səpələyirdilər.

* * *

Məhəbbət dünyada vurğunluğun, həyatı dərkin ülvi meyarıdır.

* * *

Mən ülvi bir məhəbbətə sığınıb bu Dünyanı sevdim! Qəlbimlə fəxr edirəm, öyünürəm ki, Dünyanı mənə sevdirə bildi!

* * *

Sevgi ilə Məhəbbət ekizdir. Hər ikisinin qəlbimizdə öz fəxri yeri vardır.

* * *

Ləpələr sahildəki xırda daşları atıb-tutduqca qəlbim sevinir, iftixar hissi keçirirəm ki, Uca Yaradan bu dilsiz-ağılsız yaradılana necə böyük məhəbbət bəxş etmişdir!

* * *

Xırdaca daşlar Torpağa onun övladları olduğu üçün minnətdarlıqlarını bildirir, ana Qoynunda rahatlıq taprıdilar.

* * *

Alça ağacının çiçəkləri öz işini bitmiş hesab edib, torpağa qar kimi səpələnə-səpələnə ağaca bol meyvələr yetişdirməyi arzulayırdılar.

* * *

Bu çiçəklərin qoxusu da xidmətdir insanlara.

* * *

Müğənni xaric oxuduqca öz şöhrətinə balta çalırdı.

* * *

İnsan öz içində bir qorxu yetişdirməlidir. Bu qorxu olmasa İnsan bütün qadağan sərhədlərini qırıb tökə bilər. Bununla da cəmiyyətin nizamı itər.

* * *

Həya görəcəyin naqis işdən çəkinmək üçün sərhəddir. Bu qaydanı pozanlara həyasız deyirlər.

* * *

Həyatın ağıllı qanunlarına dözə bilməyən adam, hədyan danışan, suyu bulandırındır.

* * *

Qayadan qopub üzüasağı yuvarlanan daş neçə-neçə ömür üçün təhlükəli olur.

* * *

Gecə olmasa biz Ulduzların parıltısını, Ulduzlar dünyasını hardan görə bilərik?!

* * *

Ocağı üfürüb yandıranda, onun keşiyində sayiq durmağa çalışmalıyıq ki, bəd əməllər bu odu söndürə bilməsin.

* * *

Əzabla, zəhmətlə qazanılan pulu, əldə olunan əmlakı dağıtmağa çalışan adam aqlından şikayətlənə bilərmə?!

* * *

Heç kimin haqqı yoxdur ki, onu unutduqlarına görə kimdənsə incisin. Unudulmamaq haqqını hər kəs özü qazanmalıdır.

* * *

Unuduruqsa özümüzü unuduruq, qorumuruqsa özümüzü qorumuruq.

* * *

Yaddaşı məhkəməyə vermək olsaydı, mən çoxdan onun yaxasından yapışib həyatımı itirdiyi üçün ittiham edərdim.

* * *

Ədalət görünən kimi hamı susdu, şər qüvvələr sıvişib aradan çıxdı. İnsan rahat nəfəs aldı.

* * *

Ədaləti həmişə özümüz, bütün cəmiyyət qoruya bilsəydi hüquq mühafizə orqanlarına ehtiyac olmazdı.

* * *

Hər kəs özünü şər qüvvələrdən, naqisliklərdən qoruya bilsə, Ədalət rahat nəfəs alardı.

* * *

Ağlı başında olan rəzilliklərdən qaçan, haqqa tapınan adam, bu oyun-oyuncaq dünyadan rahatlıqla baş çıxara bilər.

* * *

Ağılsız adam qaranlıqda əlində çıraqı olmayan yolcuya bənzəyir.

* * *

Qəlbində inadlı məhəbbət, qorxmaz cəsarət varsa, yolun narahatlığı səni qorxuda bilməz.

* * *

Mən bu sətirləri yaza-yaza Ulu Yaradana «Şükür sənə, İlahi!» deyərək dönə-dönə ibadət edirəm.

* * *

Paltara düşən hər cür ləkəni müasir dərmanlarla təmizləmək olar, Ürəyə, Vicdana düşən ləkələri təmizləmək isə məşəqqətdir!

* * *

Bütün yaxşı işlərimçin mən Səbrimə borcluyam!

* * *

Qorxu da sərt adamlardan ehtiyat edir, qəti hərəkət etməyə cəsarəti çatmır.

* * *

Tost baş gicəlləndirir, ləyaqətli Dost baş ucaldır!

* * *

Gecə yatanda otaqdakı qaranlığa deyirəm:— Gecən Xeyrə qalsın!

Səhər oyananda qaranlığı görə bilmirəm ki, soruşum gecəni Xeyrə verə bildimi?

* * *

İnsan narahatdırsa deməli yaşayır. Öz arzu yüklərini bu gündən o biri günə beləcə daşıyır.

* * *

Kim bəlağətli danışırsa, dahlilərin fikrini əzbər deyirsə, lakin daxilində bir işiq yoxdursa, belə yaşanan ömür kimə və nəyə gərəkdir?!

* * *

Sən nəfsini cilovlaya bilsən, dünya malına hərisliyi, insanlara xəyanəti qəlbindən ata bilsən, paklığa qovuşanlardan ola bilərsən.

* * *

Deyiləni anlamadan işə başlamaq, dağ selinin gücünü nəzərə almamağa bərabərdir.

* * *

Xasiyyət sənindir. Onu hamiya qəbul etdirməkdən çəkin ki, özünü və sözünü aqillər arasında itirməyəsən.

* * *

Xasiyyəti pis olan adam, sərt qaya kimidir. Bu qayani aqlın gülüngü ilə də çapmaq çətindir.

* * *

Mərdüməzarı yolundan azdırmaq çətindir, onun yollarına həqiqət çıraqlı tökülsə bəlkə tutduğu əməldən əl çekdi.

* * *

Bir naqis işdən çəkinmək, hələ düzəlmək deyil, bəlkə düzlük işığına nəzər salmaqdır. Bundan hər bir insan bəhrələnə bilsə!

* * *

Sözlərin hamısı deyilməyə, yazılmışa layiqdir. Məsələ onların yerini düzgün tapmaq, öz ünvanına vaxtında göndərməkdir.

* * *

Yola çıxmağın fəzilətini dərk edəndən sonra, onu başlamaq daha çox fayda verə bilər.

* * *

Çətinliyin qarşısında diz çöküb sızlamaq vəziyyətdən çıkış yolu deyil, yolu tapmaq üçün ağlin gücünə arxalanmaq olar.

* * *

Göz yaşlarım məni sakitləşdirirsə, bunun heç kimə zərəli yoxdur.

* * *

Mən əsəblərimi göz yaşlarımla isladıram ki, yolların gərginliyinə dözə bilsin.

* * *

Daxili Təmizlik Çin səddi kimidir, ətrafımızdakı çirkablardan bizi qorumaq üçün ən yaxşı sərhəddir.

* * *

Saqqız çeynəməyə aludə olan adam, sözləri də beləcə çeynəyirsə, vay o günə?

* * *

Sözlərin işığını görə bilməyən adam anadangəlmə kordur.

* * *

Sözü görmək üçün işıq hər kəsin içində, qəlbində olmalıdır.

* * *

Söz sənə təsir etmirsə sən qaya parçasından da betərsən!

* * *

Mən ömrümü insanlara xeyir verə biləcək işıqlı sözlər, fikirlər axtarış tapmağa həsr etdim ki, gələcək nəsillərə bu işimlə bəlkə yarıya bildim.

* * *

Özümü həmişə xoşbəxtliyin bir addımlığında hiss etmişəm, lakin onu görməyə geciksəm də, tələsməmişəm.

* * *

Özündən razı olan adam daha nə edə bilər bu həyat yollarında öz xalqı üçün?!

* * *

Özündən razılıq öz ömrünə, görəcəyi işlərə balta vurmaq kimi bir işdir.

* * *

Ağır və məsuliyyətli işi uğurla başa vurandan sonra sən rahat nəfəs alıb, düşünmək haqqına malik ola bilərsən.

* * *

İynə səbrlə sapı arxasında çəkə-çəkə apardı ki, insanlar üçün bir iş görə bilsin.

* * *

İynənin sapla birlikdə gördüyü işi bacarmayacaqsansa, öyünməyə, sinənə döyməyə haqqın yoxdur!

* * *

Xatırələrin ləpədöyənində oturub əl-üzünü yuyan adam, bu boyda dənizi nə vaxt üzüb keçməyini düşündükə, heyrəti daha da çoxalırdı. Və onu bu sahilə gətirən məhəbbət qarşısında diz çökürdü.

* * *

Gərginlik faydalı işin görülməsindən yaranırsa, bu narahatlığa dözmək şərəfli işdir.

* * *

Ağılla danışan adam həmişə diqqət mərkəzində olur. Günəş kimi işiq salır ətrafa, aqlından süzülən fikirlər.

* * *

Zor işlətməklə zor iş görmək olmaz. Bu zaman ya işin keyfiyyəti olmaz, ya da zor edən özünə zülm etmiş olar.

* * *

Həyat qanunlarını başa düşməyən adam, tələyə düşmüş kimi həmişə nədənsə xilas olmaq üçün vurnuxurdu.

* * *

Külək hara qovur,onsuz da əli həyatdan üzülüb, ömürləri başa çatıb bu yarpaqların?

* * *

Külək dartdı, ağaç torpaqdan bərk-bərk yapışdı. Külək dözə bilməyib baş götürüb səhraya qaçıdı.

* * *

Kələk vurduğu rənglərdə xilas ola bilməz. Gec-tez cəmiyyət arasında cılız fikirləriylə çılpaq görünəcəkdir.

* * *

Həyatda olan, lakin bizə məlum olmayanlar hələ də kəşf olunmayandır.

* * *

Kəşf tapmaqdır. Deməli, Allah tərəfindən yerə endirilmişdi, kimse onu götürüb hamiya göstərdi.

* * *

Axtarış kəşfə gedən yoldur.

* * *

Fürsəti əldən buraxan adam sonradan onun qaytarılması üçün dizinə döysə də bir faydası olmaz.

* * *

Yalnız uşaqlar əllərindən buraxdıqları quşun arxasınca göz yaşı tökürlər. Böyükər isə təəssüflə köks ötürüb ibrət dərsi alırlar.

* * *

Kəpənək dalınca qaça-qaça gəncliyi, şirin çağları əldən buraxırıq. Bir də ayılıb görürük ki, Ömür Günəşi qüruba enir, hər şey əldən verilmişdir...

* * *

Qolumdan tutub mənə doğru yol göstərənə ömrüm boyu səcdədəyəm.

* * *

Minnətdarlıq hissini itirən adam heç bir zaman dərk etməz ki, onu kim çətinliklərdən keçirib bu mərtəbəyə çatdırıb.

* * *

Minnətdarlıq – dərk edirəm, başa düşürəm sənin köməkliyini. Sən yönəltməsəydin, sən hifz etməsəydin insan-şeytanlar məni didib parçalayardılar EY YARADAN!

* * *

Mən Günəşin istisindən keçdim, Qəlbim nurla doldu, bu nurdur məni sizə göstərən, ey İnsanlar!

* * *

Sözün siqlətini çiynində hiss etməyən adam, həyata, insanlara da həmişə biganə olar.

* * *

Söz ürəkdə ocaq qalamasa, Ömür işiqli ola bilməz!

* * *

Ədalətli və rəhimli olmaq İnsanlara sevgidir.

* * *

Bütün məclislərdəki çıxışında rəhmdən, ədalətdən danışırı. Ancaq bir yixılanın əlindən tutub onu qaldırmaq fikri başında öz yerini tapa bilmirdi.

* * *

Maraq insanın əlindən tutub onu bilmədiklərinə tələsdirir.

* * *

Zəhməti sevməyən adam özünü sevmir, özünə kölgə salır.

* * *

Güzəştə dostluq etmək məglubiyyət deyil, olsa-olsa İnsana hörmət üçün atılan cəsarətli addımdır ki, nəticədə qan tökülmür.

* * *

Cəsarət həmişə İnsani ən çətin məqamlarda xilas edir, ə davəti aradan qaldırır.

* * *

Cəsarətin bir üzü var— ən ağır məqamlarda öz sözünü deyir, həqiqətin üzünə işiq salır.

* * *

Allahın varlığına şübhə ilə yanaşan adam, özünü inkar edir.

* * *

Nifrətdən boylanan adam öz içində çabalayan həşarətdən başqa bir şey deyil.

* * *

Sevgisini izhar edən adam əməlləri ilə də özünü idarə etməyi bacarmalıdır.

* * *

Nifrət— Soyuq silahdır, onu elə işlətmək lazımdır ki, yalnız layiq olana tuşlansın.

* * *

Sözünün sahibi ola bilməyən adamdan ədalət gözləmək ağılsızlıqdır.

* * *

Bu çicəyin təbəssümündə lətiflik var, yumşaqlıq var insanlar üçün.

* * *

Qılıncṭek iti sözləri dəyənək kimi işlətmək ağıldan kəm olan adamlara məxsusdur.

* * *

Dalğalar bir-birinin əlindən tutaraq qaça-qaça gəlib sahilə səcdə edirdilər.

* * *

Hadisələrin fövqünə varmadan ağılna gələni danışan adam, özünə zülm edənlərdəndir.

* * *

Zülm yerdə qalmaz deyiblər. Zülm edən öz cəzasına çatır, heç kim bu cəzadan kənarda qala bilməz.

* * *

Allah insanı xeyirxah əməllər üçün yaratmışdır. Şeytana uyanlar rəzalətlidir.

* * *

Xeyrini duymayan adam, zərərindən necə baş çıxara bilər?!

* * *

Xeyirxahlıq etməklə öyünən adam nadandır.

* * *

Xeyirxahlığı şabaş kimi səpən adam da səhv edir, onun qədrini bilmir, lazımla olanda əldə çıraq axtarmalı olur.

* * *

Xeyirxahlıq edilən adam əgər onun qədrini bilmirsə, hansı tərbiyədən danışa bilər?!

* * *

Sakitlik – tarım çəkilmiş əsəblərin ütülənməsi, nizamlanması və yenidən köklənməsi üçün müəllimdir.

* * *

Sakitlikdən sonra Dənizin şaha qalxması, özünü qayalara çırpması şeir dolu bir aləmdir.

* * *

Axşamlar ulduzlar dənizə tökülür, yuyunur, görüşə gedən sevgililər kimi, səhər Günəşi salamlayırlar.

* * *

Yalnız müdriklər sözün dərinliyinə baş vura bilərlər.

* * *

Dərinlik quyunu şöhrətləndirə bilməz, suyun şirinliyi və şəffaflığı quyunun gözəlliyyidir.

* * *

Var-dövlətin olması xoşbəxtlik sayılsa da, əslində düşmən artırır, rəqib çoxaldır və duymayani lovğalandırır.

* * *

Sözün qüdrətinə inan adam, var-dövlət paylananda sözü götürdü.

* * *

Söz işığı işıqların ən güclüsüdür.

* * *

Allah mərhəmətinə bürünən, Allaha pənah aparan adam darda qalmaz.

* * *

Elektrik məftilləri üstündə oturb cəhcə vuran qaranquşlar, onları yaradana dua edib, öz bahar nəğmələrini oxuyurlar.

* * *

Mahnılar Ulu babalardan bizə yadigar qalan ən müqəddəs nemətdir. Biz bu mahnılarla qəlbimizi ovundururuq, özümüzü həyata hazırlayırıq.

* * *

Suyun şəffaflığı göz oxşayır, sözün şəffaflığı ürək işıqlandırır.

* * *

Dərk etmək Allaha yaxınlaşmaqdır. Dərk ediriksə, deməli Yaradanı dərk edirik.

* * *

Alimlər milyard işiq ili məsafədən hər dəfə bir ulduz kəşf edəndə kainatın nə qədər geniş, nə qədər əlçatmaz olduğuna bir addım yaxınlaşırıq, qalatikanın dərinliklərinə əlimizi uzadırıq.

* * *

Əlçatmaz olan şeylər əslində lap yaxınlığımızdadır, bəlkə də burnumuzun ucundadır. Ancaq biz onu dərk etməmişiksə bize naməlum bir varlıq kimi xəbərimiz olmadan özü üçün yaşayır.

* * *

Xərçəng xəstəliyinin əlacı bəlkə elə ayağımızın altında inləyen bu otda, bu çiçəkdədir, ancaq hələ kəşf edə bilməmişik.

* * *

Ləçəyini qopartdıgün o çiçəyin nə günahı var, yolub ayaq altına atırsan, öz mənliyin kimi.

* * *

Saymamazlıq dərkdən kənardır. Dərk etmədiyimiz üçün təbiətə çox vaxt biganeyik, onu duymuruq.

* * *

Çətinliyi dərk etməyəndə bizim üçün bəlaya çevrilir.

* * *

Çətinliyin düsturu ağılla həll olunursa, onu zəhmətlə aradan qaldırmaq olar.

* * *

Dizinə, başına çırpıb, özünü şəhid edən adam əldən verdiyi anlar üçün, veyil-veyil keçirdiyi ölüm üçün belə heyfsilənir.

* * *

Ağıl bütün müşküllərin açarıdır.

* * *

Ağıl beynəlxalq sözdür, məfhumdur, ona tərcüməçi gərək olmur, öz işığıyla bütün ürəklərə yol tapır.

* * *

Felakət insan əli ilə yaradılanda daha məşəqqətli, daha dəhşətli olur. Onu aradan qaldırmaq üçün ömürlər odlanır.

* * *

Yer kürrəsi bizim mehmanxanamızdır, ömrümüz bahasına burada yaşayırıq.

* * *

Dərkdən kənar qalan dərk olunanda bizim üçün kəşf olunana çevrilir, özümüzünküləşir.

* * *

Başlanan yol var. Əgər başlanmayıbsa yol ola bilməz, xeyala gəlməz, yol deyilə bilməz başlanmayana.

* * *

Cığır yola çevrilə də bilər, ot- ələf arasında itib bata da bilər, əgər insanların diqqətini cəlb etmirsə...

* * *

Yola çıxan adam bütün çətinlikləri nəzərə almalı, ağılinın süzgəcindən keçirməli və bu işığa getməlidir.

* * *

Yolun enişli-yoxuşlu ola biləcəyindən qorxan adam yol adını tutmasa yaxşıdır.

* * *

Bütün məsləhətlərə qulaq assan da, son qərarı vermək haqqında özün düşünməlisən, bütün imkanlarınlı, səbrinlə, əqidənlə.

* * *

Yol sevincini yaşamamaq, yolçunu zirvəyə apara bilər.

* * *

Düşünmək— axtarmaq deməkdir, yol axtarmaq, çarə axtarmaq, müşkül olan işə əlac tapmaq düşünməyin nəticəsində olur.

* * *

Çay şırıldayıb axmaqla dağların, bulaqların salamını sahillərə çatdırmağa çalışır.

* * *

Bəzən bir məsəlinin həllində səhv addım da atırıq, düzgün olmayan fikir də söyləyirik. Bütün bunlar bütövlükdə İnsan ömrüdür.

* * *

Mən dəmir ağacındaki budaqların qaynaq olunmuş kimi birləşdiyini görəndə, həyacanımı gizlədə bilmirəm. Bəs, biz görəsən Vətən uğrunda, torpaq uğrunda vuruşmalarda niyə dəmirağac kimi birləşib, qaynaqlaşa bilmirik!

* * *

Qorxudan o tərəfi görən adam yalnız addım atmağa mənəvi borcu yoxdur.

* * *

Ürəyində qorxu xofu olmayan adamdan nə desən gözləmək olar. Cəsarət qəhrəmanlıq işə başqadır.

* * *

Xeyirxahlıq üçün atılan addımın qorxusu yoxdur.

* * *

Ulduzlar kəndimizin səmasında sıx-sıx düzülüb'lər. Göyü silkələsəm, görəsən onlar kəndimizə töküлə bilərmi?!

* * *

Təsəlli üçün hərdən uşaq olmaq da yaxşıdır. Hər şeyə uşaq gözü ilə baxmaq, olaylara uşaq ağılı ilə söz qoşmaq, uşaq kimi coşmaq...

* * *

Təzə doğulan uşağın qəlbini dövlət bayraqı kimi başımızın üzərinə qaldıra bilsəydik!...

* * *

Uşaq təmizliyi, uşaq sadəlövhlüyü ilə yaşayan adam tapa bilsəydik, dünyanın hər yerində ona heykəl yapmaq olardı.

* * *

Nəzakət qaydalarını pozan adam daxilini bürüzə verir.

* * *

Sənət ona dönük çıxanları heç bir zaman bağışlamaz!

* * *

Bağışlamaq – günahından keçilməkdir, yəni özünü düzəlt, haqq yoluna, düzlük yoluna qayıt!

* * *

Haqqı axtarıb tapmaq istəyənlərin yolu çətin olsa da, əməlləri təmiz, nəsil-nəsil əbədidir.

* * *

Sarsıntılara dözüb, çətin yollardan keçərək, xalqına gərəkli olan, zülməti işiqlandırın adamlar
Diogen çıraqına bənzeyirlər.

* * *

Bir kəlmə təsəlliverici sözlə də ürəklərdə Ümid işığını yandırmaq olar.

* * *

Danışığından, hərəkətlərindən hiss olunurdu ki, o hansı yuvanın quşudur.

* * *

Özünə yuva qurmaq istyənə bütün kənd yiğişib kömək edirsə, deməli, O Xalq sarsılmazdır,
bütövdür!

* * *

Bütövlük, sarsılmazlıq çətin məqamda kəşf olunur.

* * *

Mənim kəşf olunmağım Allahın ürəyincə olub. Ona görə də mənə Dünyanın əşrəfi İnsan! qiyməti
verilib!

* * *

İnanırıq ki, Allah İnsanı xəlq edib! Ancaq bəs niyə Yaradanın bizə şamil etdiyi qanunları,
qadağaları qulaqardına vurur, ona əməl etmirik?

* * *

İnanmırıqsa nəyə inanırıq? İşimiz çətinə düşəndə özümüzü də aldada bilirik.

* * *

Özünə xəyanətdən yixılan adamı, heç kəs yixa bilməzdi!

* * *

Dönüklük – süddən, soydan, əqidədən dönüklükdür. Heç kim onu bərpa edə bilməz!

* * *

Dosta xəyanət yıxdı məni!

Məhəbbətə xəyanət faş etdi məni!

Sözə xəyanət məni hörmətdən saldı!

Vətənə xəyanət öldürdü onu!

Allaha xəyanət puç etdi onu!

* * *

Rəzil bir həyat yaşaya-yaşaya ömrünü başa vurana adam- İnsan deməyə kimin haqqı var?!

* * *

Məhəbbətimə, Əqidəmə sədaqət, Sözə əbədi ehtiram məni yaşadıb bu ərsəyə çatdırıb.

* * *

Hər sözü qulaq ardına vura-vura kar oldu, əqidəsi ilə birlikdə özünü insanlar arasında itirdi.

* * *

Üzə vurulan söz, anlayan üçün ən güclü şillədən də betərdir!

* * *

Niyə özünü sözlərin labirintinə salırsan ki, oradan çıxmaq üçün ömrünü verəsən?!

* * *

Ömrünü veyil-veyil xərcleyən adam, sonda dilənçidən başqa bir şey deyil.

* * *

Bu hərki-hərkiliyi görəndə Uluları düşündükcə, onların bu insanlarla yaşayışda nələr çəkdiyini
duyuram.

* * *

Özündən razılıq məğlubiyyətdir!

Özündən razılıq- inkişafın sonudur. Özündən razı adam öz içində çabalayar, əli heç yana
çatmaz!

* * *

Əgər sən «Allah hər şeyi görür və bilir» kəlamını dərk edirsənsə, sinənə döyüb, özünə öyüb, sənə inanları təhqir etməklə Allahdan qorxmursanmı?!

* * *

Sən başqasını alçaltmağa yönələn hərəkətinlə nifrətdən başqa həyatda nə qazana bilərsən?!

* * *

Hər bir insan elədiyi yaxşı və pis əməllərinə görə İlahidən mükafatlandıracağını düşünmürsə nadandandır.

* * *

Hər insanın qəlbində başqasına qarşı nifrət duyğusu da ola bilər. Ağlılı adamlar bu nifrət dəryasına səyahətə cəhd etməzlər.

* * *

Büdrəyib yıxılmaq man deyil, kişi odur ki, yıxılandan sonra dərhal, cəsarətlə qalxıb döyüş meydanına, həyata atılsın!

* * *

Mənim göz yaşlarım məglubiyyətimdən deyil, birinin nahaqdan təhqir edilməsindən, ağlayan uşaqla həyan çıxanın tapılmamasından, kövrəkliyimdən yaranmışdır.

* * *

Sən əgər elədiyin təhqirli hərəkətə görə göz yaşlarımın qəlbimə töküldüyünü duymursansa, nəyə layiq olduğunu necə dərk edə bilərsən?!

* * *

İnsanın həyatı hikmətlər dəryasıdır. İnsanlar bu nemətdən ağılla faydalana bilərlər.

* * *

Ağlına siğınan adam mübarizədə məglubedilməzdir.

* * *

Qarşında duran suçlu da olsa, ona ağır söz demək, mərhəmətdən kənardır. Anla ki, insan duyub anlamaq ağlından mərhum deyil.

* * *

Həyat yazılmamış və deyilməmiş hikmətlə doludur. Onları görmək və kəşf etməyə insan zəkası gərəkdir!

* * *

Kəlamlardan və hikmətlərdən faydalana bilməyənin həyatı işgəncələrlə, əzablarla dolu bir aləmdir.

* * *

Nə üçün yaşadığını, nəyin uğrunda mübarizə apardığını bilməyən adam bu həyatdan xəbərsizdir, belə ömrü kimə və neyə gərəkdir?!

* * *

Məşəqqətlə ömrünü keçirən, özünü əzablara içirən nadan hardasa Ağıl kompasını itirmiş şəxsdir.

* * *

Sükutu ayağının altında əzən şəxs bu gedışində də insanlıq üçün bir şey edə bilmədi.

* * *

Günəş üfüqdən boylananda sanki gülə-gülə İnsanlardan soruşur:— hə... necəsiniz, mənsiz darixdiniz deyəsən, bir az qaranlıq sıxmışdı sizi, çöhrənizdən görürəm...

* * *

Sevincim qəlbimə yol tapmaq istəyən kədəri öz hərarəti ilə əridə-əridə gözlərimdən damcı-damcı tökülürdü.

* * *

Sevincim kədəri susdurmağa bəs edir! Kədər sevincimin işığında buzlaq kimi əriyir.

* * *

Kədərli anlar da yaddan çıxmayan açı bir xatirədir, onu duyan ürək lazımdır.

* * *

Sevincimi göz yaşlarımla ovuduram ki, kədər haqqında düşünməsin, sevgisinə sədaqətli olsun.

* * *

Göz yaşlarım qəlbimi yaz yağışı kimi sulayır ki, oradan kövrək arzularım həyata boyhana bilsin.

* * *

Buludlar həyat şərbəti səpdilər çəmənlərə. Bundan nə qədər ot baş qaldırıb torpaqdan buludlara minnətdarlıq bildirirdi.

* * *

Sevgi hər şeyin açarıdır. Onunla bütün sırların, duyğuların qapısını açmaq olar.

* * *

Dağın zirvəsindən boylanan çiçək öz lətif təbəssümü ilə dağa məhəbbətini bildirirdi ki, onu ciyinlərində qaldırıb aləmə göstərir.

* * *

Uşaq təbəssümü çiçək qədər lətif, çiçək qədər təmizdir. Bu təbəssümü görəndə bütün narazılıqlarımı unuduram.

* * *

Bulaq suyu öz paklığını züm-züməsi ilə tərənnüm edirdi.

* * *

Buluddan boylanan su, bulaq suyuna dedi:— Biz qohumuq öz sevgimizlə, insanlara məhəbbətimizlə.

* * *

Sevgiylə boylanan Günəş ürəkləri isındırır, Kainata həyat bəxş edirdi ki, Dünyanın tənasübü pozulmasın.

* * *

Sevinc işıqlı ürəkdə oyaq idi. Ona görə Kədər öz gözəgörünməz libasına bürünüb pusquda durmuşdu.

* * *

Təmiz, işıqlı əməllərinlə, xeyirxahlığını qəlbindəki ləkəni təmizləməyə çalış ki, bəlkə bağışlana bildin.

* * *

Bağışlamaq Yaradana məxsusdur. Biz yalnız öz suçumuzu dərk etməliyik ki, bir də bu bataqlığa yuvarlanmayaq.

* * *

Yağış şirin-şirin yağılıqca otların, çiçəklərin əlindən tutan külək onlarla oynayır, Yaradana təzim edirdilər.

* * *

Yağışın şırlıtı buludların nəgməsi idi. Yaradanın şəninə minnətdarlıqla səslənirdi.

* * *

Bilmirdi ki, sözlər televiziya kamerası kimi onun içini hamiya göstərməyə qadirdir. Bunu dərk edə bilməyən nadan, sözaltı ifadələrlə ürəyinin köpünü yatırmağa çalışırı.

* * *

Dil elə bir açardır ki, bütün insanların ürəyini aça bilir.

* * *

Dilin gözəlliyi, sözün gözəlliyidir.

* * *

Sözü necə piçildasan, necə söyləsən elə də səni dinləyənə çatdıracaq, tanıdacaq.

* * *

Söz elə bir tilovdur ki, ürəklərin gizli sırlarını çəkib çıxarmağa qadirdir.

* * *

Sözlərin qarşısında düşündükcə min bir məna çalarları açılır, sözdən ömrə nur saçılır.

* * *

Xasiyyəti tünd Adama nəsihət kar etməz.

* * *

Nəsihətdən uzaq olan adam yolunu müəyyənləşdirə bilməz!

* * *

Nəsihət vermək, nəsihətli söz danışmaq asandır. Nəsihətlərə əməl etmək necə?!

* * *

Başı sözündən yekə olan adam onun əzabını çəkdikcə, nə qədər səhv etdiyini görən anlayır mı?!

* * *

Sözü deməyə hazır olmayan, imtahanda kəsilən şagirdə bənzəyir.

* * *

Köklənmədən söz demək də çətin olur. Köklənmək – söz deməyə hazır olmaqdır, gedəcəyi yolu görən adamdır.

* * *

Həyatda əslində çətinlik yoxdur. Həmən işi bacarmadığımız üçün, işin sırrını bilmədiyimizə görə, onu «çətinlik» adlandırırıq.

* * *

Xoşbəxtlik— hər bir işin dilini bilmək, qayəsini anlamaq və onu icra edə bilməkdir.

* * *

Allah dərgahına açıq üzlə, təmiz əməllərlə getməyə hazır olan adam dünyanın xoşbəxtidir.

* * *

Qızıl gül butası Günsərə gülümsəyərək, ətrini yaya bildiyi üçün özünü xoşbəxt sanırdı.

* * *

Təbəssüm — üzü nurlu adamdır, yola işiq saçır.

* * *

Təbəssümünü ürəyində gizlədən öz özünü məhv edən adama bənzəyir.

* * *

Yaxşılıq — xəbərin olmadan öz işini görmüş, səni əbədi həyata qovuşdurən pak bir əməldir.

* * *

Xoşbəxtliyin açarı hər kəsin öz əlindədir.

* * *

Allahın qanunlarını yerinə yetirmədən saleh adam olmaq ən çətin və həyata keçirilə bilməyən arzudur.

* * *

Təcrübəsizlik— gözləri kor olan adam kimidir. Hara getdiyini, hara addım atdığını bilməz, qəzaya uğrayar.

* * *

Deyirlər yixılmaq manн deyil, igidlilik odur ki, yixılandan sonra cəld qalxa biləsən, xalqa sözünü deyəsən!

* * *

Yixılana hamı gülə bilir, rüşvət alandan ehtiyat edirlər.

* * *

Ailəsini dolandırı bilməyən adam sizildəsa da Allahına həmişə duadadır, onun şəninə ibadətdədir.

* * *

Kor adam qəlbinin dərinliyində duyduğu işığa sığınaraq, keçmişini yad edə bilir.

* * *

Gündüz korları öz nəfslərinin işığına yeriyirlər, orabura qaçırlar, həyatı görmürlər.

* * *

Ürəyi korlar həyatı duymadan İnsan kəşf etməkdən uzaqdırlar.

* * *

Yay gərildikcə, oxu da öz əsarətində saxlayırı.

* * *

Gərilmək nemət olsayıdı hikkəli adam gündə nə qədər qazana bilərdi görəsən?!

* * *

Gərilmək də gərək ola bilər duymaq üçün, pak əməl uğrunda yanmaq üçün, şəhid olmaq üçün...

* * *

Qarşı tərəfin kobud hərəkətlərindən tarıma çəkiləndə məhəbbət piçildayır:— Özünü nadan adamların sözündən qoru!

* * *

Bu xırdaca daşı hər gün işə gedəndə yol kənarında görürəm. O da öz gələcəyini tapdalana-tapdalana intizarla gözləyir.

* * *

Əldən uçmuş, faydasız ötmüş keçmişinə yas saxlamaqdansa, gələcəyini düşünmək, gələcəyinə boylanması daha faydalıdır.

* * *

Cəsarət bütün çətinlikləri, şübhələri aradan qaldıra bilər!

* * *

Cəsarətli deyilsənsə niyə meydana atıldın?!

* * *

Bacarığını tum kimi çırtlaya-çırtlaya yelə verdi, heç kim üçün bir iş görmədi, elə bildi ki, əvəzolunmazdır.

* * *

Nə fəlsəfədən başı çıxırdı, nə məntiqin maqnit cazibəsindən, ancaq xalqı üçün iş görməyə çalışırdı, öz cəsarətiylə, vətənə vurğunluğu ilə.

* * *

Sözlərinin məntiqindən dinləyənlərin ağızı açıla qalmışdı.

* * *

Nəvənin qaranquş balası kimi civildəməsi qəlbimə xoş duyğular səpirdi, həyatın davam etdiyindən xəbər verirdi.

* * *

Xəbərdarlıq— qarşıda təhlükə var, ehtiyatlı ol!— deməkdir.

* * *

Hər kəs işi üçün cavabdeh olduğunu dərk etsəydi, Dünya bu qədər dərd içinde sıxılıb cabalamazdı.

* * *

Qayı— narahatlıqdır, cavabdehlikdir, məsuliyyətdir, sənə verilən bu ömür üçün, insanlar üçün.

* * *

Cəmiyyətdə yaşaya-yaşaya qəflət yuxusunda olan adamın həyatı vecsiz yündən başqa bir şey deyil.

* * *

İnsan rəzilliyə öz nadanlığı ilə, xalqa gərək olmayan işləri ilə düçər ola bilər.

* * *

İnsanın bütün yaxşı, ya pis keyfiyyətləri yalnız cəmiyyətlə birgə təmasda olanda təzahür edə bilər.

* * *

İnsan öz işi ilə fayda verə bilirsə, dəniz kimi sakit və cəzbedicidirsə cəmiyyətdə daha aydın görünür.

* * *

Şəffaf sudan hamının xoşu gəldiyi kimi, yaxşı əməlli, əqidəli adam da cəmiyyətə daha sevimli və ləyaqətlidir.

* * *

Billur bulaq suyunda hamı özünü görməyə çalışır. Cəmiyyətin vacib işlərində isə onların çoxu görünmürdü.

* * *

Şəffaflıq— işin təmizliyidir. Cəmiyyətdə bəzən onu da təmizləyici qurğudan keçirən və istəyinə uyğunlaşdırmaq istəyən tapılır.

* * *

Adam var ki, «Salam»ı da təmənna ilə verməyə çalışır. Ağacların yarpaqları ilə insanlara təmənnasız xidmət edirlər.

* * *

Bu xirdaca fikirlərimlə Özümə sarsılmaz qəsr yaratmaq istədim. Lakin duydum ki, bu oyuncaq və müvəqqəti həyatda elə işlər görmək lazımdır ki, Məndən sonra nəsil-nəsil fayda verə bilsin.

* * *

Aqilin ağızından çıxan bir söz öz işığıyla qəlbimi ovladı. Duydum ki, Söz hər şeyə qadirdir, – deyən babalar bizə doğru yol göstəriblər.

* * *

Mələyim, məni özünə qədəh et! Əllərinin təması, dodaqlarının tirəyişi məni bəlkə qəflətdən oyada bildi.

* * *

Sən sözlərini nahaq yerə bu nadanın başına töküb, onu paklamağa səsləyirsən. O artıq öz ömrünü budamış, əlçatmadır olmuşdur.

* * *

Yer nemətlərinin qədrini bilməyən İnsan, Onu öz gözəlliyi ilə heyran edən əsrarəngsiz səmanın qiymətini hardan biləcək?!

* * *

Saflığının sükutunda mürgüləyən çiçəyi Günəş şüaları öpəndə yuxudan oyandı və nazlana-nazlana minnətdarlığını bildirdi.

* * *

Bütün çirkabları öz saflığına qərq edən Dəniz Goy üzünə ayna tutmaqla öz varlığını bəyan edirdi.

* * *

Mənim saflığım işıqlı əməllərimdə özünü tapmağa və sözünü deməyə çalışır.

* * *

Qınından çıxan xəncər, zəncirdən buraxılmış quduz itə bənzeyir.

* * *

Gecə öz sükutunu bağrına basıb, bir-birinə göz vuran ulduzlara tamaşa edirdi.

* * *

Yarpaqlar arasında mürgüləyən külək ağaca piçildiyirdi:— Mən sənin sükutunam.

* * *

Dağların zirvəsi ülvi bir maraqla baş-başa verib, səmanın ənginliklərinə boylanır, bir-birilərinə piçildaşırıldılar.

* * *

Mənim şair olduğumu bilən harınlar «Eh!» deyib əllərini yelləyərək, qədəhlərini təəssüflə başlarına çəkirdilər.

* * *

Səhəri təbəssümündən tanıyan Gecə razılıqla öz yoluna davam edirdi. O duyurdu ki, bu qanuna uyğunluğun qarşısını heç bir qüvvə ala bilməz!

* * *

Sükutun təbəssümünü Sənin işıq dolu dodaqlarında hiss etdikcə qəlbimdə bir təlatüm yaranırdı.

* * *

Mən gözlərimlə və qəlbimin daxili duyusuya öyünürəm ki, o ləyaqətli adamları görməyə çalışır.

* * *

Ürəkdən gəlməyən gülüş hırıltıdan başqa bir şey deyil.

* * *

Hava sakit olsa da yarpaqların sakit-sakit nəğmə oxuduğunu duyuram.

* * *

Sənin nəğmələrini züm-zümə edirəm, aç qoynunu, yol ver mənə ey Dünya! Mən sənin nəğmələrinə bələnmək istəyirəm!

* * *

Çiçəklərin yarpaqlarına tökülmüş Gecənin göz yaşlarını öpürəm, Nəğmələrinin qoxusunu, ürəklərinin siziltisini duyuram bu şəhlərdə!

* * *

Gecəni evimə qonaq çağırırdım ki, qoy ulduzların məhəbbətindən nağıl danışsınlar mənə.

* * *

Gecə qaranlıqda nəğmə oxuyan canlılar bir-birilərini soraqlayır, bir-birilərini gəzirlər, bu həyat yollarında.

* * *

Qəlbimin çırpıntılarını nəğmələrimə büküb sənə göndərirəm. Onları ovundura biləcəksənmi, Mələyim?!

* * *

Gecənin dərinliyi və sakitliyi, mənə nəğmələr öyrədir, səhəri qaşılamaq üçün.

* * *

Xoruzların ban səsinə oyandım. Onlar karvanını yola çıxarmaq üçün gecəni yola salmağa hazırlaşırıldılar.

* * *

Mən qədəhimi həyat sevgisiylə doldurub içdikcə, sənin əzəmətini, sənin əbədiliyini daha dərindən duyuram, ey Yaradan!

* * *

Bu gün də sənə gələn yollardan keçdim, mənə öz qoynunda yer ver, ey gecə!

* * *

Dəniz təlatümlü olanda gözeldir, Dəniz sakit olanda daha əzəmətlidir! Onun gözəlliyinə vuruldum, onun sakitliyindən ilham aldım!

* * *

Sənin məhəbbət dolu nəğmələrini dinlədikcə, Ulduzların piçiltisi daha da artır, gecənin üzünə işiq düşür.

* * *

Biz bütün varlığımızla dünyaya nəyə gəldiyimizi başa düşməsək yaşamağın mənasını itirmiş oluruq.

* * *

Aldadıcı, çörəyi dizinin üstündə olan dostlar əhatəsində olanda mənə qəzəbini artır, məni vahimənlə silkələ, ey Ulu Yaradan!

* * *

Günlərim sevincsiz keçəndə sənə tərəf bütün arzularımla boyanıram, şükürlər dilimdə, ey Rəbbim!

* * *

Ən çətin məqamda Allahı xatırlayıraq, ona üz tuturuq. Sevinc dolu məqamlarımızda isə dünyani unuduruq, müvəqqəti dünyadaki parıltı aqlımızı başımızdan alır.

* * *

Bülbül qızıl gülə olan məhəbbətini öz nəğmələrində yaşıdır!

* * *

Xəyallar İnsanın görünməyən qanadlarıdır. Onunla bütün dünyani gəzmək, ən qaranlıq xülyalara dalmaq olar, lakin heç bir şey qazanıla bilməz!

* * *

Sözün işığı iynənin ucu boyda deşikdən də keçməyə qadirdir. Təki onu anlayan, onu görən göz olsun!

* * *

Qəlbimi işıqlandıran ilahi nuru məni bütün çətinliklərdən çıxarıır, yolumu işıqlandırır.

* * *

O ülvi işığa yeriyirəmsə, deməli əlimdən tutub məni doğru yola istiqamətləndirir, Ulu Yaradan!

* * *

Ulduz boyda işıq qaranlığı dəlir, onun sakitliyini pozursa, deməli kainatda əksliklər heç zaman səngimir.

* * *

İşıq olmasaydı Qaranlığın mövcudluğunu da dərk etməz və onun qəlbimizdə əksini görə bilməzdik.

* * *

Dan yeri söküldükçə Qaranlıq ədəb-ərkanla yerini işığa verdi, nə hay-küy saldı, nə üzə durdu.

* * *

Ağıllı, hikmətli söz işığına qəlbini tutan adam, heç bir zaman atdığı addımdan peşiman olmaz.

* * *

Söz işığı— Göz işiği!

* * *

Şad xəbər— işıqdır, insanların əlindən tutur, ona bələdçi olur, dərdlərini yüngülləşdirir...

* * *

Sevinc işıqla yoğrulub. Onun qədrini bilən hər bir insan öz sevinc payını yaşayır.

* * *

Sevinc payını bəd əməlləri nəticəsində itirən adam, ömrü boyu sızlayar, itirdiyini tapa bilməz.

* * *

Ağıllı adam saleh əməllərinin işığında bəşəriyyətə xidmət edə bilər, insanlıq bundan yararlanar!

* * *

Ümidsiz olma, qəlbində qaranlığı əridə bilən işiq varsa, çətinliklər sənin qarşında mum kimi əriyə bilər!

* * *

Qəlbimdə olan işıqla bu qayalıqlardan dırmaşa-dırmaşa, sərt baxışlardan keçə-keçə zirvəyə doğru irəliləyirəm!

* * *

Qəlbimdə sənə inam olmasayı, müxtəlif dedi-qoduların labrintində çıxdan azmışdım, ey Yaradan!

* * *

Yoxsulluğum inamımdadır. Bütün insanlara inandım. İnanmasayı, yaşaya bilməzdim. İnamımdan istifadə edib nəfsinə qurban gedənlər də oldu. Mən də İnamıma özümü qurban verdim!

* * *

Qəti və dönməz fikir İnamdır! Deməli, haqqı əymək üçün cəhdlər hədərdir.

* * *

İnamı olmayan adamı sel tez qamarlayıb aparar.

* * *

Ulu Yaradana inamımla öz mövqeyimdə durmuşam, dilimdə dualar.

* * *

Naqışlıklardən qorunmaq üçün Həqiqətə pənah aparmaq və onun qapısında ömrün axırına kimi xidmətçi olmaq lazımdır.

* * *

Sükut anlarında dağ çayının şırtısına qulaq asmaq ən gözəl nəgməni dinləməyə bərabərdir, insanın qəlbini rahatlıq səpir.

* * *

Sən mənə daha yaxınsan, səsimdən, sözümdən də yaxınsan. Çətin anlarda səni yanımıda hiss edirəm, ey Yaradan!

* * *

Yağan yağış qaranlıq gecədə öz səsi ilə buludun həsrət dolu nəgmələrini oxuyur.

* * *

— Yerin də qulağı var,— deyirlər, ancaq sənin daxili aləmində heç bir qulaq olmadığı üçün, dünyyanın götür-qoyundan xəbərsizsən.

* * *

Sən xoşbəxt adamsan ki, Tanrıya aparan yolun işığını görə bilir və qəlbini bu işığa kökləyirsən.

* * *

Yaradıcı adam çox vaxt özünü görə bilmir. Görünən isə onun yaratdığı və insanlara bəxş etdiyi əsərlərdir.

* * *

Səmada buludların karvan kimi düzülüb göy üzündə necə hərəkət etmələrinə tamaşa edirəm və duyuram ki, onlar da bir yolcu kimi necə məsuliyyət hiss edirlər.

* * *

Dünyanın Adı nəgmələr qoşulub dodaqlarda gəzirə, deməli nəgmələr də Dünya ilə nəfəs alır.

* * *

Xəbərin olmayan Dünya hadisələrindən danışma ki, el içində olan hörmətini qamçılıaya bilər.

* * *

Yalan elə bir gözə görünməyən közdür ki, duyan ürəyi sızlaşdır, heç kim bu harayı eşidə bilmir.

* * *

Yalanın arxasında qaçan adam, özünü həqiqət yolunda itirə bilər və heç kim bundan təəssüflənməz!

* * *

Yalan anadan olanda iflic olduğu üçün, ayaq tutub yeriyə bilmir.

* * *

Yalan həqiqətin qarşısında gücsüz olduğu üçün nə edə bilər?!

* * *

Hər kəs öz qüdrətini duya bilsə, öz inam dünyasını qoruya bilsə yalan ona yol tapa bilməz!

* * *

Həqiqətin üzünə açılan qapılar, Yalanın üzünə bağlı olduğu üçün belə haray-həşir qoparmışdı.

* * *

Yalanın işığı olmadığı üçün özünü itirir, yolu azır.

* * *

Atın cilovunu əlindən buraxan adam, gec-tez onun arxasında qaçmalı olacaq.

* * *

Sözə qamçı nə edə bilər?!

* * *

Mən sənin piçiltilərini dinləyirəm, ey Dəniz! Dalğalarının nəğmələri üçün qəlbimi kökləyirəm. Sənin piçiltilərində Dünyanın sırlı taleyi öz əksini tapır.

* * *

Sən özünü görə bilsəydin çirkin əməllərinə qarşı müharibə elan edərdin!

* * *

Sən özünü yaltaqların riyakar sözlərində yox, İnsanların işıqlı gözlərində görməyə çalış!

* * *

Söz damcısı adı su damcısından qat-qat güclüdür. Zərbəsi illərlə unudulmur, yaddan çıxmır.

* * *

Gözəlliin bir tərifi var— GÖZƏLDİR!

* * *

Əbədi ayrılıq günü yaxınlaşdıqca gözlərimdə narahatlıqdan sevinc yaşları görünür ki, mən hansı əməllərlə Allah dərgahına qovuşacağam?!

* * *

Səmanın sükutu çox dərin olduğu üçün İnsan dərkindən kənardır. İnsan düşüncəsindən kənar olanlar sonsuzdur, əbədidir!

* * *

Sükutun dilini bilmədiyimiz üçün intizar anlarında qəlbimiz sükut məngənəsində sıxılır.

* * *

Sükut məhəbbətin əlifbasıdır.

* * *

Ağılsız adam tələssə də, irəliləyə bilməz. Çünkü o, ağlı ilə yolu işıqlandırmaq qüdrətindən mərhümətdur.

* * *

İnsan düşünəndə daha əzəmətlidir. Bu sakitlikdə səmanın siqləti, dənizin sakitliyi, küləyin gücü vardır.

* * *

Gecənin sakitliyi qəlbimin tellərini öz piçiltiliarıyla dilləndirə bilirsə, bu həyatdır!

* * *

Dağlar öz qüruru ilə əzəmətlidir.

* * *

Fikrimin, düşüncəmin işığına bürünərək bu misraları ağı varaqlara qəlbimin məhəbbətiylə köçürürem.

* * *

İnsan yaşayırsa, deməli eyni zamanda yaşadır, insan həyatı örnəkdir, nəsihətdir, vəsiyyətdir, təcrübə məktəbidir gələcək nəsillərə.

* * *

Tarixin misralarıdır gələcəyə yol, onu qiymətləndirə bilmək insana məxsusdur.

* * *

Zaman insan nəfəsi ilə yaşayır. Zaman insansız mücərrəddir, əsası olmayan xəyaldır.

* * *

Xəyalım qanadları ilə yeddiqat göyü gəzsəm də, bir şey görə bilməyib kor-peşiman bizim üçün hər giləsi nemət olan doğma torpağa enirəm.

* * *

Kim bilir ovcumda nəfəs alan bu torpaqda nə qədər insanın külə dönmüş cəsədi vardır.

* * *

Hər kəs tənhalığıyla dəniz dalğalarının atıb-tutduğu qayığa bənzəyir, onun da hər an batmaq ehtimalı vardır.

* * *

Ucu-bucağı görünməyən səhrada tənha ağacın varlığı həyatdır!

* * *

Fikirlərimlə özümə abidə yaratmaq qüdrətim olmasa da, Dünyaya gəlİŞİM üçün Ulu Yaradana həmişə səcdədəyəm!

* * *

Mən sükutdan bəhrələnirəm. Sükut bir sıra duyuların, fikirlərin cüçərməsi üçün isti yuva, həyat mənbəyidir.

* * *

Həyat saat kimi qurulmuşdur. Biz onun işini öz qayğılarımızla, əməllərimizlə əbədiləşdirməyə çalışırıq.

* * *

Körpü iki sahilin əl-ələ verib barışması üçün ağırlığı çiyninə götürərək böyük iş gördü.

* * *

Bu çiçək pəncərədən mənim otağıma boylanır, səhər mehində yelləndikcə, onu suladığım üçün sanki mənə təşəkkürünü bildirir.

* * *

Qanunları yaradanlar onun keşiyində durub təmizliyini qorumurlarsa, öz əməlləri ilə xalqa nə xidmət göstərə bilərlər?!

* * *

Bəzən deyirlər:— Qanun avamlar üçündür. Ancaq düşünmürlər ki, Qanunu yaşıdan həyatdır, insan varlığıdır.

* * *

Qanuna qarnının gözü ilə baxanlar, onu ləkələyənlər, onu təhqir edənlərdir.

* * *

Qanunun təmizliyi və aliliyi onu qəbul edib, yerinə yetirəndən çox asılıdır.

* * *

Təbiət qanunlarını heç zaman pozmaq olmaz. Təbiət özü bu qanunları pozanları cəzalandırır.

* * *

Cəzanı dərk etmədiyimiz üçün, həmişə ona tuş oluruq.

* * *

Hiyləgərlik Yaltaqlığın ekiz qardaşıdır, ikisi də eyni mənbədən qidalanırlar. Biri naqis ağılı ilə, digəri dili ilə qəlblərə girməyə can atar.

* * *

Hiylə —tələdir məqsədə yetmək üçün.

* * *

Hiyləgər nə qədər tədbirli olsa da, özü öz tələsinə düşə bilir.

* * *

Günəş kəmənd atıb səmanın dərinliyinə dırmasırsa çöhrəsi daha nurlu, insanlara xidməti daha əvəzsiz olur.

* * *

Sükut qəlbimi kökləyir ki, ömrünü uzatmaqçın öz nəgmələrini orada çala bilsin.

* * *

Bu söz gülşenində Dünyanın əzəmətini, həyatın əvəzsiz olduğu haqqında qəlbimdən qopan toxumları əkə bilsəydim, özümü ən xoşbəxt İnsan sanardım, bu gəlimli-gedimli dünyada.

* * *

Sahildə dayanan qayıq dalğaların əli üstə düşməklə fırtınalı dənizin qoynundan salamat çıxlığına sanki sevinir.

* * *

Kiçik bir qayıqam bu İnsan dənizində. Ağlımla, Düşüncəmlə qəzaya uğramaqdan özümü qurtarmağa çalışıram.

* * *

Ağıl bəsit olanda yollar da əl-ayağa dolaşır, bu həyatda baş verəcək fəlakət üçün.

* * *

Yağışın altında inləyən qaranlıq görəsən nə üçün ahu-zar edir?!

* * *

Mənim fikir dünyam rəng-rəng çiçəkləri xatırlayan söz çələngidir. Onları İnsanlara çatdırma bilsəydim özümü ən xoşbəxtlərdən hesab edərdim.

* * *

Yuvasına qayida bilməyən qaranquşun kədərini soyuq yuvasından başqa kim duya bilər?!

* * *

Duya bilmək özü də əvəzsiz nemətdir!

* * *

Özünü Zamana kökləyən adam həyatın sınaqlarından çıxmak üçün cəsarətli addım atmaqda tərəddüd etməməlidir.

* * *

Dolaşıq fikir nə qədər gəzsə də özünə tay tapa bilmədiyi üçün şər işlərlə məşğul oldu və adına da ŞƏR dedilər.

* * *

Külək min cəhd ilə Palıdı Torpaqdan qoparmağa çalışsa da ağaç məğrur-məğrur öz yerində boylanır, sanki küləyə açıq verirdi.

* * *

Elə ömürlər var ki, öz sambalı və gərekli olması ilə yadda qala bilmir.

* * *

Bəzən bir anın gördüyü iş illər, əsrlərə bərabər olur, cild-cild kitablara siğmir, nəsil-nəsil anılır.

* * *

Nəsillər bir-birini əvəz etdikcə, İnsan öz qüdrəti ilə Zamana diqtə etmək hüququnu qazanmağa çalışır.

* * *

İnsan zəkası ilə keşf olunan bütün möcüzələrdə Allahın qüdrəti nümayiş olunur.

* * *

Nəzarət— nizama salmaq, sapıntıların olmaması üçün diqqət yetirmək ULU Tanrıdan qoyulan qanundur.

* * *

Məhəbbəti calaq etmək olmaz. Ürəkdə necə doğulursa, elə də öz işini insanlar üçün görməlidir.

* * *

Hər bir məhəbbətin öz ünvanı var. Nə qədər çalışsan da yeni məhəbbət möcüzəsi yarada bilməyəcəksən.

* * *

Yaxşılıq etmək hər adamın işi deyil!

* * *

Yaxşılığın qədrini bilməyən adam, özünün də qədrini bilməz.

* * *

İnsanlar qədrini bilsəydi, yaxşılıqların işığında bir ömür yaşamaq olardı.

* * *

Sevgimi göz yaşlarımla suladım ki, göynərtisi bir az səngisin.

* * *

Məhəbbət daş üzəkləri yumşalda bilməsə, o insan qaya parçasından başqa bir şey deyil.

* * *

Məhəbbətdən ətrafımda Çin səddi yaratmışam ki, bədxahlıq qəlbimə yol tapa bilməsin.

* * *

Sənin həsrətindən yaranıb gözlərimdə almas kimi parlayan incilər.

* * *

Alt dodağından üst dodağına qalxa bilməyən harayın hansı yatmışı qəflət yuxusundan oyada bilər?!

* * *

Qəflətdən oyanmaq, dünyaya yeni doğulmaqdır, sənilənle dünya arasında olan qaranlıq pərdəni yırtmaqdır, Dünyanı dərk etməkdir.

* * *

Torpağın məhəbbəti öz əvəzsiz nemətlərini insanlara təmənnasız bəxş etməkdir.

* * *

Ağıl sənin başında, güc sənin qollarında, ayaqların hara istəsən apara bilər səni, Qüdrət İlahidən! Bütün bunları hərəkətə gətirmək üçün Zəhmət gərəkdir, Zəhmət!

* * *

Xəcalət təri, Zəhmət tərinin qarşısında başını sinəyə endirmiş, insanlara baxmağa üz qoymamışdı.

* * *

Hıçqırılılardan göz yaşı gilələndikcə ürəkləri göynədən bir həsrət dastanı yaranırdı.

* * *

O qapını Rüşvət açanda Vicdan əldə çıraq utandığından gizlənməyə yer axtarırdı.

* * *

Bu əzəmətə, bu vüqara görə Ağac kökünə minnətdar olmalıdır.

* * *

Ağacın çiçəyindən meyvə yetişəcəyini bilən adam öz taleyini bu keşməkeşli dünyada niyə düşünmür görəsən?

* * *

Hər saqqal saxlayana, başı ağarana «Ağsaqqaldır» deyib qəbul edilsəydi, görəsən Dünyanın işi necə olardı?!

* * *

Sən dumanlı fikirlərinlə özünü məndən gizlətməyə çalışsan da, mən duman arxasındaki səsindən sənin içini görürəm.

* * *

Bu yaz dumanı ağacları yuyundurur ki, Bahar qızın pişivazına hazır olsunlar.

* * *

Sən əkssədasan, özün olmağa çalış. Öz sözünlə, öz işinlə insanlara yara, onların dərdini düşün.

* * *

Dağların başında qar da, duman da olanda, öz əzəmətini, öz qürurunu əvvəlki məhəbbətlə saxlaya bilir.

* * *

Keçmişə boylanmaq və ondan layiqli dərs almaq ağıllı adamlara məxsus bir hikmətdir.

* * *

Yerə endiriləndən sonra Adəm babanın gördüyü işi indiki zamanda rüşvət alan, torpağını satan heç bir nadan edə bilməz.

* * *

Fikirlərimin işığında dünyani görürəm, həyatı dərk etməyə çalışıram.

* * *

Mənə qəsdən zülm etmək istəyənlər artıq torpağa gömülüblər, onlardan heç bir əsər-əlamət qalmayıb Dünyada.

* * *

Zalimlər öz zülümkarlığı ilə öyünsələr də, sonda hər şey itirilir. Yalnız yaxşı əməllərlə yaşamaq olar!

* * *

Öləndən sonra da ağıllı adamların həyat təcrübəsi insanlara gərək olur, mayak kimi yol göstərir.

* * *

Günəş şüaları ana nəvazişiyə torpağı sığallayır, onun qoynunda olan toxumların boy atması üçün məhəbbətini əsirgəmir.

* * *

Sən tələs ki, alatoranlıqda səhərin təmiz ,nurlu üzünü görə biləsən, lətafətli nəfəsini ciyərlərinə çəkəsən.

* * *

Seinc öz şən nəğmələrini mənim qəlbimdə tapa bilir, kədər isə arxamca dişlərini qıçayır ki, onun nəğmələri kədərli səslənir.

* * *

Qəzzəb qılıncını qınından sıyıranda Ədalət buna qəlbində gülür, onu məzəmmət edirdi.

* * *

Qaranlığın qənimi olan yanın şamın harayını heç kim eşitmirdi. O sənəndən sonra adamlar təşvişə düşməyə başladılar.

* * *

Amalı olmayan, yalnız saatın çıqqıltısını saymaqla məşğul olan adam insanlara nə verə bilər?!

* * *

Mən sükutun rəsmini çəkmək istədim, fırçam əlimdən düşdü, sözlər qəlbimə işiq saçdı.

* * *

Sükutun piçiltisi quşların uçuşuna bənzəyir, yalnız onların həzin səsini dinləyə bilirik.

* * *

Sükutun piçiltisindən yaranan cilid-cilid kitablar Dünyanın qüdrətini bəyan etmək üçün İlahidən verilən qüdrətdir.

* * *

Qəlbimdən dünyaya boyunan sözlərin çağ'a çığırtısını dinlədikcə düşüncələrim nura boyanır.

* * *

Uşaq kimi hər şeyə inansayıq, Dünyanı uşaq kimi görə bilsəydik, bu yalanlar, Dünya malına bu acıgözlük ayaq tutub qanımıza hopa bilməzdi.

* * *

Dünyadakı həyat qanunları bir-birinə zəncir kimi bağlıdır. Yol verilən bir nöqsan o birinə təsir edir, həyatın nizamı sarsılır.

* * *

Sarsıntı keçirən adam ömrünün qızıl çağlarını əlindən saymazyana buraxdığınına görə özünü də əldən vermişdi.

* * *

Görülən işin sambalını dərk etməyən adam öz xalqı üçün nə edə bilər?!

* * *

Söz ilə ikimərtəbə evi tikib qurtaran adamın iş görmək üçün əli heç bir yerə çatmırıdı.

* * *

Əli ətəyindən uzun olan adamın dili bütün uzunluq ölçülərini ötüb keçmişdi.

* * *

Bu sükütu şərbət kimi içdikcə, qəlbimdən yeni fikir pöhrələri boyanır həyata.

* * *

Öz kövrək fikirlərimin əlindən tutub körpəm kimi onu həyat gəzintisine aparıram ki, insanları görsün, mübarizələrdə özünü qorumağı və xalq üçün bir iş görməyi öyrənsin.

* * *

Riyakarlıq bataqlığına yuvarlanan adamı heç bir qəvvas xilas edə bilməz.

* * *

Qəlbimi məhəbbətlə sığallayıram ki, həyat iztirablarına tab gətirə bilsin.

* * *

Tablamağı özünə təlqin edə bilməyən adam, həyatın çətin məqamlarından baş aça bilməz.

* * *

Dünya öz kiçik çıçeyini də məhəbbətlə böyüdüb, bəsləyir.

* * *

Fikir dünyasını seyr etdikcə gözlərimdə yeni aləm, yeni mənzərə canlanır.

* * *

Mənliyini itirənlər, insanlar arasında yaşasalar da, şəxsiyyətinin zəlzələyə düşmüş ev kimi bərpası qeyri mümkündür.

* * *

Böyüklerin səbr tutumu, ağıl qüvvəsi o qədər dözümlü və qətiyyətli olmalıdır ki, hər kiçik iş onların yanında toz kimi görünməz olsun gərək.

* * *

Müdrik adamlar böyük, dünyəvi həqiqətlər yolunu işıqlandırır, əsrlərin arxasından nəsillərin yoluna Günəş kimi nur saçırlar.

* * *

Həqiqət hamının malıdır, onu məhv etməyə cəhd göstərənlər yalnız nadanlar ola bilər!

* * *

Həqiqət qaranlıqda işıq saçan çıraq kimidir.

* * *

Həqiqətin deyə biləcəyi sözü heç bir varlıq söyləyə bilməz.

Halal qazanılmış çörəyi evində həmişə dilənciyə vermək üçün payı, dilinə, əqidəsinə paxıllıq sözü yad olan, körpə gülüşündən ürəyi şad olan, bir qonşu harayına yetməyə ürəyində təpər olan, dünyyanın ən varlı adamıdır.

* * *

Fitnə qanlı beyin olsa da, səbr olan yerdə tərpənə bilmirdi.

* * *

Ətrafi görməyə gecikdiyi üçün, yatan adamın heç kimdən inciməyə haqqı yoxdur.

* * *

Tarım çekilmiş əsəbləri gecənin səssizliyi, ıldızların piçiltisi ovudurdu.

* * *

Harın adamın hırıltısı çəngəl-bıçaqların cingiltisinə qarışmışdı.

* * *

Payız yağışı zər səpirdi ağaclarla.

* * *

Bu ilki yayın təri dabanından axırdı. Beş-altı addım atmamış tövşüyürdü. Yaxasını açmışdı, yuxusu da qaçmışdı.

* * *

Nəfsimizlə Təbiətə barama qurdum kimi daraşdığımız üçün O, bizdən razı qala bilməz!

* * *

Qəlbimizin ağrısı tutanda Dünyadan gileylənirik,ancaq düşünmürük ki, ötüb keçən ömrümüzlə Dünyaya nə verdik?

* * *

Xəbisliyi köynək kimi geyənlər, haram qazandıqlarını sevincə yeyənlər, Dünyaya nə üçün gəldiklərini görəsən dərk edirlərmi?!

* * *

Mənən kor olanlar heç vaxt haqqı deməyə, haqdan danışmağa çalışmazlar, çünki belə adamlar haqqı dana-dana öz hakimiyyətlərini qururlar.

* * *

Əzablar əlində ələcsiz qalan, son ümidi qarşı etməyə bağlayır. Düşünür ki, bu qarşışlarla Allah əzəb doğuranı təmbəh edəcək.

* * *

— Mərdi qova-qova namərd edək— deyən adamın həyatda qazancı nədir görəsən? Bu qazanc ona əzablardan xilas olmaq yolunu göstərəcəkmi?!

* * *

Xam torpağam, əksən, belləsən, laylay çalıb uşaq kimi bələsən, gərəyin olaram, çörəyin olaram!

* * *

Mən ümidəm, əllərinin istisini,ürəyinin məhəbbətini əsirgəmə məndən. Sənin əlindən tutub zirvələrə qaldıra bilərəm!

* * *

Geniş, sulu bir çayam, qollarını çırmala, arxlara məni zəmilərə axit, sünbül-sünbül bol nemət yetirərəm səninçin.

* * *

Üzü boz adamı tərbiyə etmək üçün ən yaxşı müalicə, onu dindirməməkdir.

* * *

Coşğun mübahisələr, sözlərin üst-üstə düşmədiyi zaman, bağışlanmaq üçün işıqlı ciğır saxlamaq olar!

* * *

Ayağa qaldıran, ürəkləri coşduran söz, zirvələrə aparan bayraqdır.

* * *

Xalqı üçün yanmayanı, daş üstə daş qoymayanı tez tanıya bilsək, qazanmış olarıq.

* * *

Sübh vaxtı elektrik məftillərinin üstünə qonub cəhcə ilə nəğmə oxuyan qaranquşları dinlədikcə, kobud adamları unuduram, saflaşıram.

* * *

Qoyulan qadağalarla bəzən işıqlı fikirləri budayırıq.

* * *

Tənqidçilər bədii əsərlərdən gözqamaşdırın gümüşü kosmos tozunun çırpılması qaydalarını kəş edə bilsələr, sənət qazanar!

* * *

Ədəbi tənqidçilər nənəm yun çırpan kimi bədii əsərlərdəki dayı kolğesinə bulaşmış, sətirlər arxasından oxucuya bərələn gözlərin qorxusunu aradan qaldıra bilsələr kamil ədəbiyyat yarana bilər!

* * *

Günəşi öpmək istəyən bu çiçək, küləkdə yellənə-yellənə heç yana əli çatmırıdı.

* * *

Maraq olmasa insan duyğuları ölü cəsəddən başqa bir şey deyil.

* * *

Dərk etmək— qəflətdən oyanmaqdır!

* * *

Vaxtında oyanan ömrünü güdaza verməz.

* * *

Paxılılıq iş görənə badalaq atmaqdır!

* * *

İçində işıq varsa, qaranlıqlar, naqis fikirlər sənət yaxın düşə bilməz.

* * *

Bəzən nadanlıqdan, bəzən paxılıqdan gözümüzü örtən qara pərdəni işıqlı əməllərimizlə silih təmizləyə bilsək, sərt uçurumlar qorxulu ola bilməz.

* * *

İçimdə çabalayan isti bir istək dost baxışlarından üstümə ələnən qaranlığın qurbanı oldu!

* * *

İşıqlı adamlar xalqın mənəvi sərvətidir, onları qorumaq hamının borcudur.

* * *

Nur adamın ömrü xalq yolunu Danko kimi işıqlandırırsa, hifz olunmalı, qorunmalıdır.

* * *

Yaşanmayan illerin siqlətindən vaxtında çıxa bilsəydik, indi nə qorxumuz?!

* * *

İnam paltarını geymişəm əynimə, yol gedirəm sabaha, məni hardasa gözləyən ümidi, zəhmlili baxışlardan keçə-keçə.

* * *

Ümid dolu işıqlı bir söz insani ayağa qaldıra bilər, mübarizələrə, qurmağa, yaratmağa, səsləyə bilər.

* * *

Nadan ağızından çıxan söz, fikirləri üzündür, əsəbləri tarıma çəkir, gözlərə qaranlıq səpir.

* * *

O qızın işıq dolu, müləyim baxışları, duya bilən ürəkləri nura qərq edə bilər.

* * *

Həsrətlilərə sevinc bəxş etmək, insani məhəbbətdən xəbər verir.

* * *

Kədər güc gələndə insan susa bilir. Əgər içindəki yaratmaq eşqi ona güc verirsə, deməli həyat qalib gəlir!

* * *

Torpağa əkilən toxum ümid nəğməsidir. Bu sevinci yaşamaq hər kəsə nəsib olmur.

* * *

Şirin yuxunun dərinliyi işıqlı əməllərə gedisi ləngidə bilər.

* * *

Tikanlı sözlərin neşterini, eyhamlı baxışların ox kimi dəlməsini heç kimə arzu etmirəm.

* * *

İşıqlı fikri görə bilmək səadətini itirmək ağırdır.

* * *

Kədərin gözdən axıldığı bir gilə yaşı, tonlardan ağırdır.

* * *

Heç bir insanın başının xəcalətindən sinəyə əyilməsini istəmərəm!

* * *

Qəlbimdəki kədəri axan bu göz yaşımıla sulayıram.

* * *

Gözlənilmədən axan bu göz yaşı bəzən ürəkdə illərlə sağalmayan şirəm yarada bilir.

* * *

Yaxşı adamlar qızıl külçəsinə bənzəyir, həmişə, hər zaman xalqına gərəkli olurlar.

* * *

Cəmiyyət saleh əməlli insanların sayəsində öz ömrünü kədərsiz yaşaya bilir.

* * *

Xalq həmişə dəyanətli, qeyrətli, onu bəlalardan qurtara biləcək müdrikləri özünə başçı seçməyi arzulamışdır.

* * *

Payız buludları kimi insanların dolması kədərdir.

* * *

Qaranlıq çöküb sanki onun üzünə,səsi də dağdan yumbalanan daş səsidir sanki, bir zaman gözümüzzdə yaş olub, başımızda daş olub.

* * *

Bəzi insanların səsi Günəş rəngdədir, nəğmə ahəngindədir,dinləyənə ruh verir, onu qurmağa, yaratmağa səsləyir.

* * *

Kədərli sarılıq var bu adamın səsində. Danışanda elə bil ətrafa sarılıq çiləyir, arzuları soyudur, səsi də özü kimi soyuqdur.

* * *

Bu adamın səsi araba təkəri kimi cırıldayır, özü də danışanda sızıldayır, səbrimizi dalayır.

* * *

Danışığında qiybət olmayan adam hədəfi seçir, sözü ülgüt kimi düz kəsir.

* * *

Sükutu yaşaya bilmək də bir hünərdir!

* * *

Gözəllik qadın üzündə ənnik-kirşana bürünəndə özünü hörmətdən salır.

* * *

Təbii gözəllik şəhər havası dəyməyən bakırə qızə bənzəyir!

* * *

Bakırəlik ləyaqətlə birləşəndə ürəklər fəth edir.

* * *

Özünün nəyə qadir olduğunu dərk etməyən adam Allaha məhəbbətdən necə baş çıxara bilər?!

* * *

Həyat öz möcüzələri ilə bizi qəflətdən ayılda bilmirsə, deməli özümüzü görə bilmirik!

* * *

Qəlbimdən qopan «Ah!» sədası başımızın üstündə sıxlasaq qara buludları dağında bilmirsə, mən səni necə görə bilərəm, ey Azadlıq?!

* * *

Tarixin dərslərindən ibrət ala bilsəydik, bu qədər qan töküb, zülm yaratmadıq!

* * *

Zülm—nəfsimizdən qopan odlu qəlpələrdir, parıltısına aldanıb, toruna düşürük.

* * *

Azadlıq vuruşuna qalxa bilsən, qələbə səninlədir. Bu mübarizədə əsas qalxmaqdır. Sənin oyanmağın hər şeyi həll edir!

* * *

Qəlbim uşaq kimidir, oyatmışansa, onun nazını da çəkməlisən, ey mələyim!

* * *

Fırtına sakitlikdən, tənhaliqdan bezdiyi üçün belə haray-həşir salmışdır.

* * *

Aclığa dözə bilməyən körpə, ağlamaqla anasını haraylayır. Qəlbimi nəğmələrinlə ovutmaq üçün mən də səni axtarıram, səni haraylayıram, ey mələyim!

* * *

İnsan böyüdükcə ağılinın üfüqləri ilə genişlənir. Ona yalnız bu ağıldan səmərəli istifadə etmək qalır.

* * *

Onu cazibədar göstərən güzgüyə heyranlıqla baxırdı. Düşünürdü ki, güzgünü işiqli edən onun gözəlliyyidir.

* * *

Açıq pəncərədən içəri boyunan ağaçın budaqları, sanki məni öz nəğmələrini dinləməyə səsləyirdi.

* * *

Keçmişin xarabalıqları üzərində oturub ağlamaq nadanlıq, bu xarabalıqlar üzərindən gələcəyi görmək isə müdriklikdir.

* * *

Oxuduğun o həzin nəğmələrdə mən özümü görürəm.

* * *

Hər ömür bizə verilən sərvətdir. Ondan necə istifadə etməyi düşünməliyik.

* * *

Sənin çılgınlığın fırtına kimidir, hər şeyi alt-üst edir, nə qazanacağını isə düşünmürsən.

* * *

Sözaltı ifadələr,sualtı qayalara bənzəyir.

* * *

Başın qaynayır, fikirlər səni narahat edirsə, yalnız sükut dənizində, sükut havasında rahat ola bilərsən.

* * *

Bu oyuncaq və əyləncəli dünyanın hər addımında ölüm şərbətini dadmaq olar.

* * *

Bu gün Günəş hardan boylandı? Sabah hardan baxacaq? Sabahkı gün bu günə bənzəyəcəkmi? Qonşu bəhsinə, dünya malı üstündə çekişmələrə başımız elə qarışır ki, günün necə gəlib-getdiyini ayırd edə bilmirik və sonra günün gedişindən narahılıq edirik.

* * *

Nəğmələr səsə çevrildi, ürəklərə axdı.

* * *

Firavanlığa arxayı olub, gələcəyi unutmaq nadanlıqdır.

* * *

Nə qədər çətin olsa da məhəbbətin əzabları şərəflidir.

* * *

Ağacın ilk meyvəsi, onun həyata vəsiqəsidir.

* * *

İlk dəfə ana südünü əməndə sevinmişik, bəlkə həyatdakı sonrakı sevinclər ilk sevincin övladlarıdır.

* * *

İlk ayaq açanda büdrəyib yixılmışq.Sonralar həyat yollarında bir sözdən, kədərin ağırlığından, bəd əməllərin sarsıntısından büdrəməyimiz də ilk büdrəmədən yadigardır bəlkə?!

* * *

Bu külək həmişə belə əsə bilməz, bu kələk tozu həmişə gözə belə səpə bilməz!

* * *

Qara, məkrli əllər də, hırslı küləklərə bənzəyir, ömrümüzü, fikrimizi, düşüncəmizi talayır.

* * *

Hər arzu bir toxumdur, həyat nəfəslə, insana gələcəyin şirinliyindən xəbər verən, dostların etibarlılığını tanıdan həyat yüklü arzu!

* * *

Sözü yumruğa çevirəndə söz olmaz!

* * *

Sözü söz kimi deyəndə gücü daha böyük olur!

* * *

Öz çıçırtıma yuxudan oyananda, düşündüm ki, çox vaxt gözümüz baxa-baxa birinin harayına qalxa bilmirik ayağa!

* * *

Buğda dəyirmanın boğazına töküldən atıldı, düşdü, haray-həşirinə baxmadan, artıq üyündülmüşdü. Dəyirman olan bu həyata biz də beləcə tökülürük, atılıb düşürük...

* * *

İstiqlal əldə edəndən sonra, gərək onu qoruya bilək, bəd əməllərdən, ac qurd olan nəfsdən və rüşvətxorluqdan.

* * *

Bu dünya vağzal bufetidir sanki, hərə istədiyi qədər azuqə alır, dincəlir, yola düşür...

* * *

Təsəllinin işığı qaranlığı əridəndə şübhələr yox olur...

* * *

Əgər ürəyin təmiz, əməllərin safdırsa, dodağımın təbəssümündə, gözlərimin işığında, sözlərimin istisində qızına bilərsən.

* * *

Narahatlıq—həyatdır, məsuliyyətdir. Ürəkdə narahatlıq yoxdursa, deməli o insan yaşamır!

* * *

Sən ilğım kimisən, qardaş! Gəlirəm, qaçırsan.

* * *

Xırda həqiqətləri ayırd edə bilməyən, Böyük həqiqətlərin yaxasından tutub araşdırmaq istəyirdi.

* * *

İşləri nizamlamaq üçün hökumət qərarları verilir, məmurlar onları tənzimləyə bilməyəndə, işlər dolaşıq düşür, nizam pozulur.

* * *

Sükut nəğmələrlə doludur, onun qapısına yol tapan, bu nəğmələrdən bəhrələnə bilir.

* * *

İztirab qəlbin tellərini tarım çəkəndə, ordan kədərli nəğmələr ucalır.

* * *

Nadan elə düşünür ki, Dünya onu yaşatmaq üçün iş görməlidir və ölenə qədər nazını çəkməlidir.

* * *

Elə anlar olur ki, yağış qəmginlik səpir qəlbimizə, xatirələrin işığında öz duyğularımızla yaşayırıq.

* * *

Mənzilə gecikən yolcu onu gözləyənlərin həyacanını duyduğu üçün özünü məzəmmət edirdi.

* * *

Əbədiyyətə gedən yolda yaş nəzərə alınmadan heç bir gecikmə ola bilməz.

* * *

Fikrin aydınlığı müdrik düşüncənin məhsuludur!

* * *

Ağlın işığına fanar kimi əlində möhkəm tutan adamın, qaranlıqdan heç bir qorxusu ola bilməz.

* * *

Xeyirxah adamın çirkin əməllər haqqında düşünməyə vaxtı olmaz.

* * *

Ağlın işığını görə bilməyən adam heç kimdən inciməyə haqqı yoxdur.

* * *

Ağlın işığında dumansız, gümansız ürəkləri həmişə işiqländirə bilmək qüdrəti vardır.

* * *

Ağlının odunda qızınan adamın heç bir şaxtadan qorxusu yoxdur.

* * *

Hikkə Ağıl gələn yollarda öz tərəfdarlarını yiğmişdi ki, qara-qışqırıq salsın. Yiğilanlar Ağlin işığında əriyib yox oldular.

* * *

Yer öz oxu ətrafında firlandıqca, sanki rəqs edir, ulduzlar da dövrə vurub əl çalır.

* * *

Uşaq gördüyünü danışar.

* * *

Səhər Günəş üfüqdən boylananda onun insanlara salamını eşidirəm.

* * *

Arzularımız əlimizdən tutub öz arxasınca çəkən uşağa bənzəyir.

* * *

Qaranlıq Günəşin ona tərəf boylandığını hiss etdiyi üçün qaçmağa məcbur oldu.

* * *

İşıq kainatın ən ülvi nemətidir.

* * *

Mən kölgə salıb insanlara təmənnasız xidmət edən ağaçın işini bacara bilsəydim, özümü xoşbəxt hiss edərdim!

* * *

Ağaçın mevəsi bizi sevindirirsə, onun kolğası üçün niyə sevinməyək?!

* * *

Sükut və sakitlik dənizi bizim duyğularımızın köklənməsi üçün etibarlı görüş yeri ola bilər.

* * *

Mən öz xirdaca tumurcuqlarımı sənin bahar nəfəsində cüçərtmək istəyirəm.

* * *

Nəfsin bizi batmağa məcbur edən bir fəlakət olduğunu duya bilsək, ona meyl etməkdən çəkinərik!

* * *

Qızılın parıltısına aldanıb, onun işığında özünü məhv etmək ağılsızlıqdan başqa bir şey deyil.

* * *

Fikirlər qanadlı quşa bənzəyir. Onların uçuşlarını içimdə duyuram.

* * *

Məhəbbəti xəyanətə məcbur etmək olmaz.

* * *

Ağlaşımaz xəyanət yalnız Nəfsdən törənə bilər.

* * *

Məhəbbət hikkə sevməz.

* * *

Məhəbbət işığından qorxan Xəyanət saxta piçiltilar arxasında gizlənməli oldu.

* * *

Hər kəs ömrü boyu xalq üçün işıqlı düşüncələrini bir yerə toplaya bilsəydi, elin malı ola biləcək bir xəzinə yarana bilərdi.

* * *

Görüşlər, görüşlər! Hərəsi bir istəklə, bir ümidi lə bağlıdır. Hamısına da eyni həvəslə çatmaq olmur. Birinə əlimiz çatmır, o birinə gecikirik.

* * *

Tüstü göz göynətmək, Kül gözə üfürülmək üçündürsə, bunlardan xilas yolunu niyə tapa bilmirik?!

* * *

Canında yanmaq, yaratmaq həvəsi olan adam, xalqı üçün iş görməkdən ilham alar, el gözündə ucalar.

* * *

Sözün burulğanında azan adam, səmti itirdi, özünü tapa bilmədi.

* * *

Fikirlər ümmanında qərq olan adamı dalğalar sahilə atsa da xilası qeyri-mümkün idi.

* * *

Gözləmək olmur. Vaxt qaçışı yürüş məsafləsini ilmə-ilmə doğrayır, ömür gödəlir. Sən:—Günəşin çıxmasını gözləyək, deyirsən. Vaxt isə uçur...

* * *

Həyat düşündüyümüzü, arzu etdiyimizi olduğu kimi heç vaxt bizə verə bilməz. Biz həyatın mehriban, işıqlı təbəssümü ilə kifayətlənə bilərik.

* * *

Gecənin sükutunda, keçən günün işıqlı çöhrəsi məni məftun edir.

* * *

Şübə öz fikrində həqiqəti ələk-vələk elədikcə, onun işıqlı əməllərindən qorxub geri çəkilsə də, yenə məkrli niyyətindən əl çəkmirdi.

* * *

Sağlam düşüncələrlə həyata boyunan Ağıl burada özünə layiqli tərefdaşlar tapa bildi.

* * *

Ağıl gecənin yorğunluq sükutunu şərbət kimi içə-içə səhərə doğru irəliləyirdi.

* * *

Göydəki ulduzlar gecənin sükutunda rəqs edirdi.

* * *

Buludlar Ayın üzünə özlərini sürtməklə, sanki onun ləkələrini təmizləmək isteyirdilər.

* * *

Anlaşılmayan sözlər işıqlı fikri aydınlaşdırı bilməz!

* * *

Fikirləri ifadə edən, onları dinləyiciyə çatdırmaq üçün elə sözlər seçməlidir ki, dinləyənlər bu işqdan bəhrələnə bilsinlər.

* * *

Deyənin sambalı da, sözün təsirini, sözün çekisini artırıra, ya da aşağı sala bilər.

* * *

Ağac yarpaq əlləriylə pəncərəmi döyəndə, qəlbim qanadlanaraq səni xatırlayıır, ey mələk!

* * *

Sən öz vüqarını itirəcəksənsə, nadanlarla mübahisəyə girişmə!

* * *

Sənin gözəlliyin ətrindir, ey çiçək! Bu gözəlliklə öyünməyə layiqsən!

* * *

Sözlərin toranlığında yolu ayırd edə bilməyən, fikrin toranlığında cəmiyyət üçün nə iş görə bilər?!

* * *

Dünya sənə baş qoşmaq istəmir. Sən öz ləyaqətsizliyinlə onun rəğbətini qazana bilmədin, əlli yaşlı uşağa çevrildin.

* * *

İnsanlıq ləyaqəti olmayan, həyatda hansı işıqlı əməllərindən danışa bilər?!

* * *

Qəlbimin coşğun nəgmələri Kədərin qarşısını almaq üçün Çin səddi kimidir.

* * *

Ey həyat! Sənin şən nəgmələrini dinlədikcə qəlbimdən işıqlı arzular boylanır.

* * *

Dünya mənə yol göstərir ki, qəlbimin arzuları ilə insanlara işıqlı əməllərimlə xidmət edim!

* * *

Günəş qürub edəndə qızıl boyunbağısı Talış dağlarının zirvəsinə ilişib qırılaraq səmaya ulduz kimi səpələndi.

* * *

Mənasını anlayıb dərk etsəydik, Ölüm də Doğum kimi sevindirici olardı.

* * *

Uşaq kimi həyata gəlirik, müdrikləşirik, Dünya bizi yola salır.

* * *

İztirab içimizin gərginliyini, həyat olaylarına münasibətlərimizi öyrənmək üçün bir ölçü vasitəsi ola bilər.

* * *

Yalanlar ayaq tutub yeriyə bilməsə də, ürək bulandırır.

* * *

Səhərin açılması, Dan yerinin sökülməsi, Günəşin üfüqdən məhəbbətlə boylanması həyatın ən möhtəşəm musiqisini andırır.

* * *

Mənim tənhalığım—dünyanın ən varlı, ən əzəmətli evlərindən biridir.

* * *

Mən səninçin nəğmələr oxudum ki, nəyə qadir olduğumu təyin edəsən, ey mələyim!

* * *

Mən yoldayam, əlimdəki fənəri yandırmışam ki, ümidsizlər də bu işığa gələ bilsinlər!

* * *

Röyalarda qazandıqlarımızı həyatda qazana bilsəydik!

* * *

Mən ölündən sonra qəbrimin başdaşında bir damla mürəkkəbdən, bir kəlmə ağıllı sözdən və anamın bir gilə göz yaşından abidə qoyula bilsə, dünya məni sevirdi, deyərdim!

* * *

Ağır illərdə anamın əlləri sərçə dimdiyi kimi bizə dən gətirirdi, sevinc gətirirdi, işıq gətirirdi qəlbimizə!

* * *

Biz də pillələr kimi əl-ələ verib insanları illərə, əsrlərə, ömrün zirvələrinə qaldırmaq üçün paxillığı içimizdən qova bilsəydik insanlıq qazanardı.

* * *

Dəniz yayda daha gözəl idi. Bu gün dənizi lilli gördüm:— Yəqin dənizin payızı başlanıb,— dedim.

* * *

Sənin qəzəbini də, sənin məhəbbətini də dərk edirəm ey Dünya!

* * *

Nəfsə aldanıb xalqı soyuruq, min bir fəsad törədirik, haram gəlirlə cah-calal içində yaşıyırıq,
sonra da imamların qəbrini ziyarətə gedirik, Allaha yalvarrıq ki, bizi bəlalardan qorusun.Halbu ki,bu
bəlaların səbəbkəri biz özümüzük, nəfsimizdir!

* * *

Şöhrət—böhtənlardan qorunmaq üçün zirehdir, o da hər adama qismət olmur.

* * *

Sevincli anlarımda ömrün keçmiş günləri, işığa dönmüş əməllərimiz ətrafımızda dövrə vurub
bizimlə şənlənir!

* * *

Dalğa oyur sahili, söz rahat qoymur məni.

* * *

İnsan söz paltarı geyəndə, daha cəsur, daha mübariz olur!

* * *

Susmağın da yeri var, bacarmayanda tufan olur, zülm ələnir.

* * *

Hay-küçü dostlardan nə qədər tez uzaqlaşsaq, özümüzü çirkablardan qoruya bilərik!

* * *

Sevinc əlində qədəh səni alqışlayırsa, deməli özünüdərkin zirvəsindəsən!

* * *

Səmada toplaşan buludlar qüruba enən Günəşin arxasında su səpirdi.

* * *

Yağışını yağıdırandan sonra buludlar çekilib getdi. Torpaqdan boylanan otlar, çiçəklər öz
təşəkkürlərini bildirmək üçün külək vurduqca yellənir, onların arxasında əl edirdilər!

* * *

Cəsarətdən zireh geymisənsə, HƏQİQƏTİN keşiyində dura bilərsən!

* * *

Şöhrət tituluna nail olmaq səlahiyyəti dərkətmədən keçir.

* * *

Özünü və həyatı dərk şöhrət zirvəsində dalğalanan bayraqdır.

* * *

Bu sahildə mənim ləpirlərimi görə bilsən, nəgmələrim də qulaqlarında səslənə bilər.

* * *

Bu dünya sənin məhəbbətindir, ey Yaradan! Bizi öz qoynuna alıb, həyat nəgmələrini belə oxudur.

* * *

Hər kəs səmərəsiz keçirdiyi günlər üçün özü cavabdehdir. Lakin bunun zərbəsi cəmiyyətin payına düşürsə, onda necə?!

* * *

Sən mənim gərginliyimi artırıqlıqca, nəgmələrimin siziltisi da çoxalır və üstəlik məndən şən qəhqəhələr umursan!

* * *

Sənin imtahanların çətin olduğu qədər şərəflidir. Şikayətlənməkdə sənət eşqi yoxdur, ey Yaradan!

* * *

Mən bu payız nəvəmlə meyvə ağacları əkdirim, düşündüm ki, estafet ötürülməlidir.

* * *

Sinəsinə döyen, özünü öyen adam, su üzündə olan sabun köpüyünə bənzəyir, külək vurduqca sağa-sola sürüşür, kiçik bir təsirdən partlayır.

* * *

Müqəddəs Amal uğrunda Şərlə mübarizədə, hansı siyasi sistemdə yaşamasından asılı olmayaraq Xeyir məqsədi daşıyır.

* * *

Dünyaya Yiyəsiz deyənlər, ULU YARADANI niyə unudurlar görəsən?!

* * *

Nağıl insanı ovuda bilər, düşündürə bilər. Gerçək həyatı nağıl saymaq insanlığı təhqirdən başqa bir şey deyil.

* * *

Gözlərim əldən uçurduğum günlərin taleyinə acıyaraq belə yaş tökür.

* * *

Dəlinin qayğısına qalıram, ovuduram, Ağılı gileylənir ki, ona tərəf baxmırıam.Ah, insanlar, insanlar!

* * *

İtirdiklərim ağrıdır məni, ürəyimdə qalanlar isə düşündürür!

* * *

Ərşə çəkilən yuxumu yerə endirmək üçün ona sənin nəğmələrindən çələng göndərirəm.

* * *

Alnimin qırışqları açılmayanda, düşüncələrimin köməkliyi ilə onları nizama salmağa çalışıram.

* * *

Mənim ləpirlərim torpağın üstünə həkk olduqca, şirin nəğmələrimlə onları sulayıram.

* * *

Saçlarım ağ bayraq kimi yellənir,

Gözlərim dəniz kimi lillənir,

Qoca dünya özü dalıb xeyala,

Nə söz deyir, nə bir kəlmə dillənir...

* * *

Hərdən ağlayanda kədərli günlərim göz yaşına qarışib qəlbimdən qopur. Bəs, Dünya dərdli olanda neyləsin?!

* * *

Ağacların piçiltisi ürəyimə həzin-həzin nəğmə səpir. Bəzi adamların tükürpədən piçiltisi isə əsəbləri tarıma çəkir...

* * *

Sənin göz yaşlarını silmək üçün əlimi uzadanda barmaqlarım odlandı.

* * *

Bir an çəkir hər şeyi məhv etmək, balığı tordan qaçırtmaq, kövrək bir ürəyi qırmaq, bir an! Dəhşət doğula bilər bir anın hökmündən.Ona gecikə bilsək!

* * *

Çiyinlərimdə qayğıların şirin ağırlığı, yol gedirəm, zirvə qarı kimi təmiz bir uşaq təbəssümünə,
sözün yaratdığı sevincə, Dünya mənə yol ver!

* * *

Hikmətli adamların işıqlı əməlləri də özlərindən sonra xalqa gərəkli olur.

* * *

Meyvələri üçün təkcə ağaç yox, torpaqdan şirə çəkən köklərinə də minnətdar olmalıdır!

* * *

Çörək acliğindan da ən dəhşətli bəla, işıqlı söz acliğıdır, bir mehriban baxış acliğıdır,
mərd, mübariz insanların aramızda az olması acliğıdır.

* * *

Yixılan adama kömək əli uzada bilməsən də, heç olmasa, balta vurmaqdan çəkin.

* * *

Yayda Günəşə əl çalan, insanlara kölgə səpən Yarpaqlar, payız küləyinin əlində əsir olanda, heç
kim haraya çata bilmədi.

* * *

Ləyaqətsiz adam hadisəyə münasibətindən, insanlarla söhbətindən bəlli olur.

* * *

Rəzil adam Ağacların gövdəsinə yapışib onların şirəsini çəkən Yosuna bənzəyir.

* * *

Yol insanlarla canlıdır, həyatıdır.

* * *

Buludlar toya hazırlaşan Payızın pişvazına çıxmışdır.

* * *

Hökmranlıq cinayətləri ört-basdır etmək üçün bir vasitədir.

* * *

Göy gurultusu ötüb keçən yayın qəhqəhəsinə bənzəyir.

* * *

Göylərə boylanan xirdaca bir ot da, öz ləyaqəti ilə məhəbbətini Yaradana bəyan edir.

* * *

Yuxudur bizi əzizləyən, ovudan, və səhərki Dünya səyahətinə hazırlayan.

* * *

Mən Gecənin əsrərəngiz gözəlliynə məhəbbətlə dözən Ulduzların işinə mat qalmışam.

* * *

Səhər öz işıqlı məhəbbətiyle insanları qurmağa səsləyirdi.

* * *

Yaxşı şairlik istedaddır, yaxşı insan olmaq isə hər şairin işi deyil.

* * *

Otların üzərinə gecə səpilən şəh damcıları ulduzların göz yaşlarıdır.

* * *

Dalğaların səsi sükutun nəgməsidir.

* * *

Xəyal daha geniş libas olduğu üçün, ona bürünüb yatmaq, gerçəkliyi əldən verməkdir.

* * *

Allah verən ömrü yoxsulluqla da yaşamaq olar. Mənəvi yoxsulluq isə ölüm dən başqa bir şey deyil.

* * *

Biz keçmişimizin səsini eşidə bilsmiriksə, gələcəyə arzumuz nə ola bilər?!

* * *

Güman etməklə yaşamaq özünü məhv etməkdir.

* * *

Bizi dünyaya baxmağa, ondan ibrət almağa çağırın bir səsi eşitmırıksə, yaşadığımız ömrün mənası nə ola bilər?!

* * *

Bu yağışın şırıltısı buludda yaşadığı həyatının əks-sədasıdır.

* * *

Otağımın pəncərəsi açıqdır. Günəş ordan məni salamlayır və elə bilirəm otağıma kimsə qonaq gəlmişdir.

* * *

Bir damla göz yaşı tonlardan ağırdır. Onu qaldırmaq hər adamın işi deyil!

* * *

Mənim xırdaca fikirlərimdə Xalqıma zərrə qədər bir işıq payı düşə bilsə, özümü xoşbəxt sanaram!

* * *

Mən sözlərin dərinliyini, sükutun şəffaflığı ilə ölçmək istədim.

* * *

Əlimə sıx yarpaqlı bir budaq alan kimi həyətdəki qoyunlar arxamca düşdü. Həyatın nemətlərinə aldanıb özünü həlak edənləri düşündüm!

* * *

Hər şey əlimdən çıxdığı üçün, indi xatırələrin qoru ilə oynayıram.

* * *

Halallığın, Zəhmətin, Sözə İlahi məhəbbətin içində böyüyən Adamın Ağlı kəsərli, Düşüncəsi işıqlı olar.

* * *

Fikirlərin işığında öz qəlbimi sizə açdım, ey İnsanlar!

Bu sətirlərdən qəlbinizə, yolunuza kiçik bir işıq şüası düşə bilsə, deməli ömrümü şam edib naqaq yandırmamışam.

SON SÖZ ƏVƏZİ

İllərlə İlahidən verilən bu fikirlərin işığına yermişəm. Qəlbimə düşən, məni sakitləşdirən, məni ovuda biləcək fikirləri sapa düzdükçə usaq kimi sevinmişəm, kirilmişəm. Hər fikrin işığını gördükcə qarşısında dayanmışam, xeyala dalmışam, bu işıqlardan ilham almışam, yeni-yeni fikirlər üçün söz dünyasını səyahətə çıxmışam. Bu fikirlərin işığında düşündükçə, günlərin necə gəlib keçdiyindən xəbərim olmayıb. Bir də başımı qaldırıb görmüşəm ki, ömür Günəşi qüruba enir. Qəlbimdə isə yeni sözlər, yeni misralar dinir. Sevinirəm ki, poetik fikirlərin işıqları yola saldığım ömürdən boylanır, qəlbimə nur saçır və sanki O Dünyaya gedən yolda arxamca yaylıq kimi yellənir, mənə «Əlvida!» deyir.

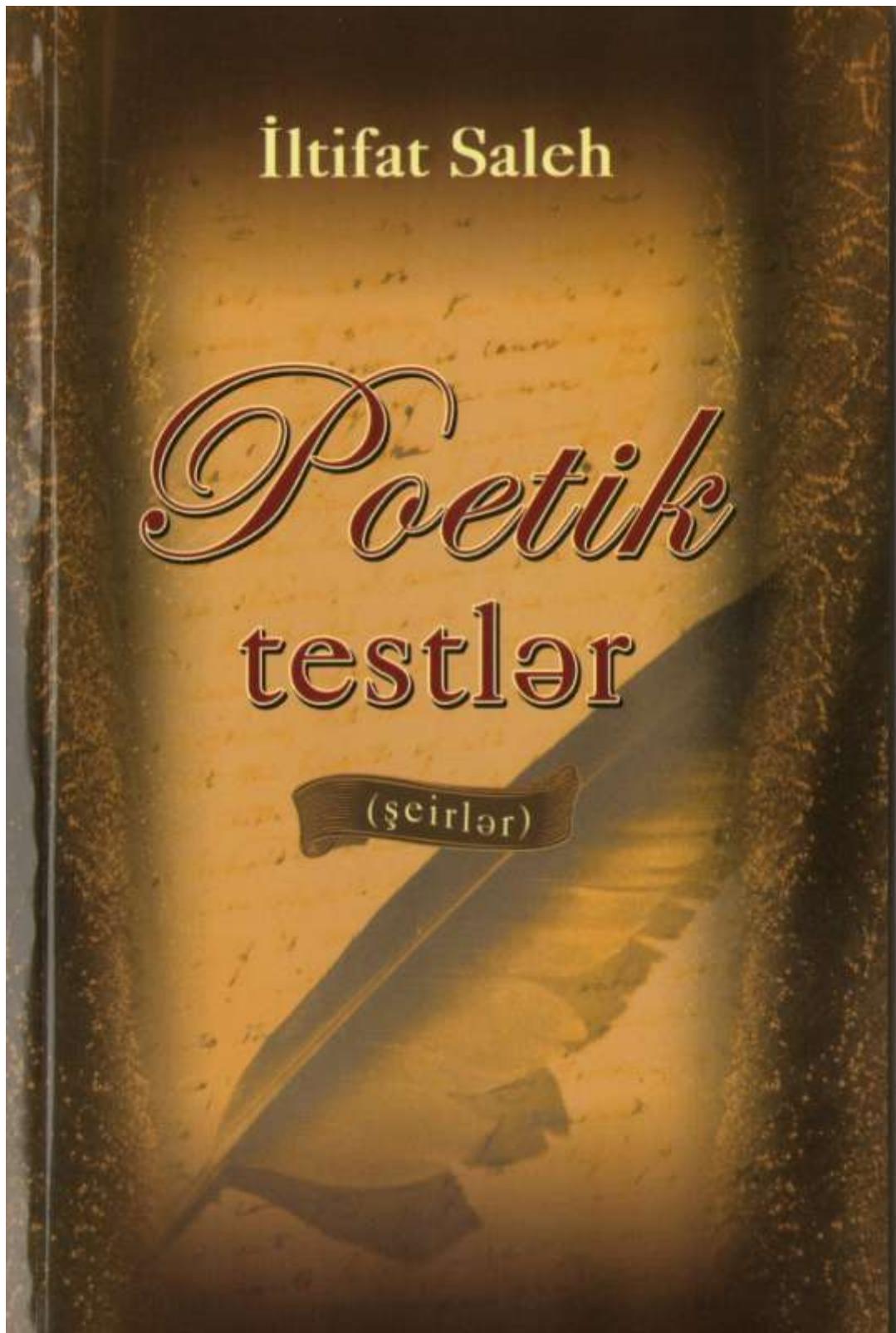
Lənkəran rayonu, Liman qəsəbəsi, (Keçmiş Port-İliç)

1969-2011-ci illər.

İltifat Saleh

Poetik
testlər

(şeirlər)

İltifat Saleh

Poetik testlər

Şeirlər

Bakı 2012

ŞAİRLİK CİDDİ SƏNƏTDİR

Hörmətli İltifat! Şeirlərinizi oxudum. Əgər yazmaq həvəsi sizdə möhkəm bir inam və iradəyə bağlılırsa, ötəri bir həvəs deyilsə, mən sizə «uğur olsun!» deyirəm...

Siz şeirlinizdə müəyyən bir fikir ifadə etməyə çalışırsınız. Bu yaxşıdır. Lakin «Kəndimizə dönmüşəm», «Yol salanlar», «Nənəm namaz qılır», «Yağış yağdı», «Talış dağlarına», «Fikirləşdi» adlı şeirləinizdə fikir bəsitdir. Qafiyə, vəzn xətrinə söz uzadılmışdır. Şeirin mühüm xüsusiyyətlərindən olan obrazlı təfəkkür zəifdir.

Bir-iki misal. Siz namaz qılan nənənin, guya özü də bilmədən, torpağa səcdə etdiyini söyləyirsiniz. Burada poetik fikir əvəzinə uydurma «fəlsəfəçilik» vardır.

Məlumdur ki, bütün namaz qılanlar yerə, torpağa əyilirlər. Əgər sən nənənin namazına, onun səcdələrinə başqa cür məna vermək istəyirsənsə bunu tapmaq, yaratmaq, ifadə edə bilmək lazımdır.

Tapmaq. Tapılanı bədii formasında ifadə edə bilmək. Şeirin, sənətin əsas məğzi budur. Götürmək, mənimsemək, quraşdırmaq yox, tapmaq, məhz tapmaq. Mövzunu gərək tapasan. Onun ifadə formasını tapasan. Bu mövzuda ifadə etmək istədiyin ideyanı gərək tapasan. Burada, səni nigaran qoyan, qəlbində çırpınıb sənə rahatlıq verməyən ideyanın, mövzunun ifadə formasını tapasan gərək.

Sözü işlədəndə elə işlətmək lazımdır ki, o artıq görünməsin, vəzn, qafiyə effekt xatırınə deyil, fikir və hissleri ifadə etmək üçün gərəkli, yararlı, zəruri olsun.

Bir nəgmə vardır, onu radioda tez-tez oxuyurlar. Orada belə ifadə vardır: Çölləri, düzləri cana gətirən biz. Müəllif cana gətirmək sözünün mənasını doğru dərk etmir. Cana gətirmək ifadəsinin ancaq bir mənası vardır: təngə gətirmək. Canlandırmaq isə başqa şeydir.

Sənin şeirlərində də buna bənzər ifadələr vardır.

Yeni təşbehlər axtar. Günəş, ay, ulduz, bahar, lalə əsrlərlə saysız-hesabsız şairlər tərəfindən işlənmiş, yəqin ki, yenə də işlənəcəkdir. Heç kəs bu sözləri və yüzlərlə belə sözləri işlətmək olmaz,— deyə hökm verməmiş və verməyəcəkdir. Ən çox işlənmiş söz belə yeni düzümdə bu vaxta qədər bizə məlum olmayan cilalarla parlaya bilər, təravətli görünə bilər. Bunu da tapmaq lazımdır.

Mən istəyirəm sən biləsən ki, kənardan hamar görünən sənət yolunun enişi-yoxusu, çuxurları vardır. Bu yolu sənətə sədaqətlə getmək, inadla zəhmətə qatlaşmaq, səndən əvvəl yaşayıb yaratmış sənətkarların həyat yoluna, yaradıcılığına bələd olmaq lazımdır.

Ancaq o zaman yaz ki, xalqa deməyə sözün var. Fikirlər, duyğular səni rahat qoymur. Kiçik olsa belə, bir kəşfin var. Yoxsa yüz məlum şeirə bir məlum şeir də əlavə etmək nəyə gərəkdir? Tanış olduğum şeirlərin səndə istedad olduğunu göstərir. Bu istedad fitridirmi, onun qida aldığı çeşmə həyatdırımı-hələlik bunu deyə bilmərəm.

Həyatda elə olur ki, bir neçə yaxşı şeir, ya hekayə yazmış adam get-gedə yaradıcılıqdan soyuyur, özünə başqa sənət seçir. Bu nə cinayət, nə qəbahətdir. Həyat yolunu doğru seçmək üçün müəyyən bir zaman lazımdır. Kim həqiqi yolunu tez tapırsa, daha artıq müvəffəq olur, insanlara onun faydası daha çox dəyir.

Qəlbinlə baş-başa qalmaqan qorxma. Lakin istək və arzularını, məqsədini həyatda insanlarla ünsiyətdə də yoxla, görsən ki, şeir həvəsi, yaradıcılıq eşqi üstün gəlirn, yaz, yarat; unutma ki, sənətin şərəfli və çətin yolları, ciddi imtahanları vardır. Göndərdiyin şeirlərin içindən bunları seçdim. Buradakı bəzi ifadə və sözləri dəyişmiş görəndə onları da məktubumun bir hissəsi kimi qəbul et.

Hörmətlə: Rəsul Rza.

«Ədəbiyyat və İncəsənət» qəzeti,

28 iyul 1962-ci il.

* *Rəsul Rza «Mənim fikrimcə...» Bakı, Azərnəşr 1967-ci il, səh 179.*

* *Rəsul Rza, seçilmiş əsərləri V cild, Azərnəşr 2002-ci il, səh 365.*

Eşqimizlə, işimizlə,
səpilirik arzulara, yaddaşlara.
Yaşayırıq söhbətlərdə, ürəklərdə,
bir çiçeyin qoxusunda,
bir almanın ləzzətində.
Bir körpənin gülüşündə,
o parlayan işıqda da
yerimiz var, yaşayırıq;
gələcəyin özündə də
öz adımız, ünvanımız...
Kim deyir ki,
Biz öləndə tükənirik,
yox oluruq.
Elə olur
biz öləndə doğuluruq!
İşimiz, əməlimizlə
biz əbədi zülmətin
sinəsinə sancılan
işıqlı ox oluruq!..

ANA ƏLLƏRİ

Qabar-qabar, çatdaq-çatdaq

olan o əllər

sevinc də görüb, kədər də.

Mən isə

qayğı görmüşəm,

çörək görmüşəm,

işiq görmüşəm

o əllərdə.

Nabələdə yol göstərən,

atam döyüşə gedəndə

arxasınca su səpən görmüşəm

o əlləri.

Ağır illərdə

sərçə dimdiyinə dönüb

dən gətirib bizə,

sevinc gətirib,

kədərdən uzaq

uşaqqəlbimizə.

Anamın əllərində

Günəş hərarəti var.

həyatın nəfəsi var.

Unutmaram, röyadan uzaq,

Riyadan uzaq

Qabar-qabar, çatdaq-çatdaq

əlləri.

GÜNƏŞ

Günəş-kainatın gülüşü;

üfüqdən boylananda

gülüş kimi

səpələnir cahana.

Günəş gülür yana-yana.

Günəş gülüşləriylə

xidmət edir insana.

LOVĞALIQ

Çox iti,

kəsici olmasınayla

öyündü bıçaq.

Kəsilə-kəsilə,

döyülə-döyülə

bu hala düşdүünü

unutduancaq...

AĞ VƏRƏQLƏR

Vərəqlər xam torpaq, səhra kimidir.

Uzanır qarşısında tənhalığıyla,

sakit ənginliyinə baş alıb gedir.

Qovuşur lacivərd maviliklərə,

şirin, unudulmaz nağıl nəql edir.

Burda şəfəqlər də təmizdir, təmiz,

burda tənhalığın öz aləmi var.

Burda üfüqlərə gedib dirənir
kotan qələmimdən çıxan misralar.
Vərəqlər şairçın kəşf edilməmiş
ənginlik, xam torpaq, cıdır meydanı.
Burda ürək gərək, at oynadasan
heyrətə salasan bütün dünyani...

KƏND YOLU

Məzara apardılar
bu yol ilə babamı.
Bu yolla işə getdi,
işdən qayıtdı hamı.
Kolxozi gəldi bu yolla
kəndimizə bir bahar.
Səhər-səhər bağçaya
burdan gedir uşaqlar.
Döyüşə yola saldıq
bu yolla yar-yoldaşı.
Atam getdi, biz səpdik
dalısınca göz yaşı.
Mən də keçdim bu yoldan,
getdim təhsil almağa;
o getdi traktoru
çöldə işə salmağa.
Kim bilir, bəlkə sabah
babamın nəticəsi
keçəcəkdir bu yoldan,

Aydan gələcək səsi...

Baxmayın ki, ayrıdır
həyat yolumuz, dostlar.
Bu kənd yolundan keçir
həyatdakı o yollar.

KORLAR

O, anadan kor oldu.

Duydu çiçək ətrini,
baharın nəfəsini;
eşitdi bulaqların
şirin nəğmə səsini.

O duydu günəş çıxır,
o duydu günəş batır.

Adı külək səsində,
duydu min şeir yatır...

O birisi anadan
olanda sağlam oldu.

«Düşmə yerə– sınarsan»—
əziz-xələf oğuldu.

O, böyüdü ərköyün,
o, böyüdü ələmsiz.

Qəlbini titrətmədi
bir incə duyğu, bir hiss.

Baxdı, görə bilmədi,
gördü, duya bilmədi.

Bir könüldən sevinib,
bir ürəkdən gülmədi.

Yaşadı dünyamızda
bax beləcə iki kor:
birinin gözləri kor,
birinin ürəyi kor!

1962

QABAR

Qabar-sudur, çörəkdir,
qabar-zəhmət rəmzidir.
O, insanın əlində
bu həyatın izidir.

Əllər sanki bir vərəq,
möhürüsə qabardır.
Demək, belə əllərin
yaşamaq haqqı vardır.

1962

PAPİROS

Tütün yanır, tüstü qalxır;
qəm-kədərlə doludur o.

Tüstü qalxır, papirosun
sanki həyat yoludur o.

Bu yol mənim babamı da

min kədərlə saldı yola.

Bu yol ilə çoxu gedir

bət-bənizi sola-sola.

Tütün yanır, tüstü qalxır,

yanır, yanır külə dönür.

İki barmaq arasında

həyat yanır, həyat sönür...

1962

MÜRƏKKƏB

Mürəkkəb töküldü qaba

buxarlandı qurudu;

döndü bir çımdık toza.

Kim bilir, bəlkə o,

arzuya, dərdə, sevgiyə dönüb

yazılısaydı kağıza,

illər ötdükcə

düşərdi dilə, ağıza,—

əbədilik yaşardı.

Bir insan hissini,

bir əsrin nəfəsini

əsrdən əsrə daşıyardı...

1962

BAHAR OLUR

Ləpələr ağ çiçəkdən

dəstə bağladı yenə.

Bu doğma sahillərin

səpələdi üstünə.

Şəhərimə vurulub

Xəzər çağladı, coşdu.

Duzlu dodaqlarıyla

şirin nəğmələr qoşdu.

Xoş geldi ürəklərə

onun söhbəti, sözü.

Xəzərimin seyrindən

kimin doymuşdur gözü?!

Baxma fəsil dəyişir,

boran olur, qar olur.

Qışın oğlan çağında

Xəzərdə bahar olur.

1961

Əgər, gülüm,
gözlərinin şəfəqləri sönüsə;
əgər, gülüm,
gözlərinin mavi rəngi
solubsa;
gülüm, əgər,
dodaqların nəğmə deməyi unudubsa,
get dəniz sahilinə.

Düş dənizin ayaqlarına,
səril saçlarının rəngi kimi
qara qumuna.

Qoy, Günəş yandırsın səni,
qoy küləklər döyəcləsin səni.

Qoy, ləpələr hücum çəksin üstünə.

Qoy dəniz elə bağırsın ki,
qulaqların kar olsun...

Günəş elə yandırsın ki,
gözlərin kor olsun.–

Nəyə gərək gözlərin
əgər şəfəqi yoxsa,
nəyə gərək nəğməyə bənzəyən
piçiltiların, əgər soyuqsa.

Get, gülüm, get dənizə yalvar.

Və məni xatırla

dalğalar səni oxşayanda...

1963

GÜLÜŞÜNÜN SAHİLİNDE

Gülüş dənizinin sahilindəyəm.

Gülüş havasıyla sərinlənirəm,

Gülüş dalgasına sərələnirəm.

Gülüşlə islanır

üstüm, başım.

Bir uşaq kimi yüyürürəm

sahil boyu,

dolaşır ayaqlarımı gülüş–dalğa.

Yıxır məni

gülüşün hopan qumluğa.

Qalıram eləcə.

Düşünürəm şirin-şirin,

əlim əlində.

İstəyirəm gecələyim

gülüşünün sahilində...

1964

BİR PARÇA AY İŞİĞİ

Bir parça Ay işiğiyam,
ələnmişəm torpağa.

Ələnmişəm, işığı keçmiş
bir kimsəsiz otağa.

Sərilmişəm bu evdəki
açılmamış yatağı.

Yarpaqların arasından,
gecənin zil qarasından
süzülürəm torpağa,
süzülürəm otağa.

Süzülürəm gözlərinə,
xəyalına, üzünə.

Bir parça Ay işiğiyam,
kimsə duymaz parıltımı,
kimsə doymaz istimdən.

Ayaqyalın bir uşaq da
gəlib keçər üstümdən.
Sürtər parlaq işığımı
ellərini yavaşça,
tumarlayan torpağı da
işığımla o birgə.

Bir böyük də baxıb ona
acıqlanar bəlkə.

Deyər:—Bala, Aya baxma,
işığına bulanma,
dartar səni arxasında...

O mehriban, şən uşağın

əllərinin istisi,
isindirər ürəyimi,
qatılarəm torpağa.

Səhər şəhli çəmənlərin
gözlərində, ləçəyində
boylanaram həyata,
bu dünyaya baxmağa!..

1981

PİLLƏLƏR

Pillələr əl-ələ verdilər,
çıyin-çıyinə durdular.

İnsanları mərtəbədən-mərtəbəyə,
zirvədən-zirvəyə
qaldırdılar, qaldırdılar.

Pillə olaq,
İnsanlığı çiynimizdə
illərə, əsrlərə
pillə-pillə qaldıraq!

1980

ABİDƏ

İstəsəniz
mənə abidə qoyun
bir damla mürəkkəbdən,

bir kəlmə
ağılı sözdən,
bir damcı tərdən
və anamın
bir gilə göz yaşından!

1965

ƏGƏR SINDIRMASA...

Ovcumda Günəşin zərrin şüası,
Ovcumda günlərin zər şəffaflığı.
Ovcumda qanımın təmiz istisi,
Ovcumda arzumun tər şəffaflığı.

Ümid şəfəqləri əlimdə rəng-rəng,
Səpərəm dünyaya bir şabaş kimi.
Baxmasın əlimə gözləri aclar,
Baxmasın əlimə qoy daşbaş kimi.

Baxmiram yağışa, baxmiram qara,
Bulud arxasından Günəş içirəm.
Ovcumda günlərin zər şəffaflığı,
Zirvələr aşıram, çaylar keçirəm.

Bu böyük dünyaya məhəbbət ki var,
Axıb ürəyimə ana dilimdən.

Odur arzuların tər şəffaflığı,
Sürüşməz ovcumdan, düşməz əlimdən.

Uşaq inadıyla tutmuşam bərk-bərk,
Onun şəffaflığı qəlbimə damar.
Ümid qollarımı itirməmişəm,
Gəlin, yaxın gəlin, doğma adamlar.

1976

PAYIZ

Qaranquşlar köcdü, apardı yayı,
Ağaclar həsrətdən saraldı, soldu.
Mavi göylərdəki durna qatarı,
De, yaydan payiza körpümü oldu?!

Onun gəlişilə oynadı, güldü,
Şadlıqla dərəyə axdı küləklər.
Qızıl yarpaqları, bayraqlar kimi,
Götürüb yollara çıxdı küləklər.

Şimşəklər hay saldı dərəyə, dağa,
Salam atəşimi bu səda, bu səs?
Yayda əzəmətlə dayanan çinar
Payız günlərində əsdi niyə bəs?

Torpağı həsrətlə yaladı sellər,
Dənizə qovuşdu xoş arzular tək.
Həzin nəğmə kimi əsdikcə yellər,
Kövrək duyğularla çırpındı ürək...

1962

DƏNİZ YATIR

Baş qoyubdur Lənkəranın dizinə,
Dəniz yatır, oyatmayın dənizi.
Sahilləri sığallayıb, öpməkdən
Bir az yorğun görünürdü bənizi.

İndi mavi yuxularda uyuyur,
Layla çalır ona Talış dağları.
Sakit-sakit çöldə ötür böcəklər,
Pıçıldışır palidin yarpaqları.

Dəniz yatır,
məxmərə bənzəri var,
Belə yatan görməmişdim heç onu.
Günəş çıxcaq bu qumlu sahillərə
Danışacaq öz mavi yuxusunu.

Sakit-sakit addımlayır gecə də,
Qum da isti,
Qu tüketək yumuşaq.

Mışılıyla dəniz yatır,
elə bil,
Bu sahildə mürgüləyir bir uşaq!

1980

GİZLƏNPAÇ

Uşaqlıq yoldaşlarımı

Gizləndiniz, qaçdınızmı?
Səhərləri açdınızmı?
Arzulara çatdınızmı?
Gözümü açım, açmayım?!

Qorxmayın, tutmaram sizi,
Sındırmaram qəlbinizi.
Yığın, yığın səbrinizi,
Gözümü açım açmayım?!

—Alma desəm, gəl!—deyirsən,
—Heyva desəm, qal!—deyirsən,
Ömrümüzə bal deyirsən,
Gözümü açım, açmayım?!

Yumuludu hələ gözüm,
Dilimin ucunda sözüm,
Tükənir ha məndə dözüm,
Gözümü açım, açmayım?!

Dünyamızla var işimiz,
Gizlənpaçdır hər işimiz,
Qabaqdadır zor işimiz
Gözümü açım, açmayım?!

«Arpa çayı aşdı, daşdı»,
Dostlar yolu bəzən çasdı,
Zaman neçə düyün açdı,
Gözümü açım, açmayım?!

1980

OVUC

Ovcumun içində anlar, saatlar,
Ovcumda hərarət, ovcumda duyu.
Yatır, orda yatır qəzəbli şillə,
Oğluma, qızıma tükənməz qayğı.

Damarlar tel kimi belədən-belə
Möhkəm bağlanmışdır barmaqları da.
Mənim dağ qüvvətim, mehribanlığım

Qoparar yerindən qarmaqları da!

Ovcumda bərəkət, ovcumda qabar,

Ovcumda çörəyin var ətri, duzu.

Bir görün ovcuma sığışış necə

Babamın qəzəbi, hikmətli sözü.

Bir ovuc su çilə yanan könlümə,

Bir ovuc qayğı da lazımdır bize!

Günlər ovuc-ovuc ömürdən axır.

Həyat ovuc-ovuc ürəyimizə.

Mənim ovcumdadır zəhmətin dadi,

Ovcumun içində ulduzlu səma.

Kəşflərin dünyası ovuc-ovucdur,

Bir ovuc hikməti oyuncaq sanma!

Bizim dünya görmüş aqıl babalar

Torpağa ovucla səpiblər dəni.

Qoy bu məhəbbətlə, bu sədaqətlə

Yaşadaq, qoruyaq ana Vətəni!

1979

SÖZÜN DƏ ÇƏKİSİ

Sözün də çekisi, öz ağırlığı,

Nüfuzun, mənsəbin çəkisi onda.

Söz var ki, adicə, deyirsən gedir,

Söz var, kəsir, biçir lazımlı tonda.

İclaslar, məclislər sözlü-söhbətli,

Hər şeyə yaraşıq verilir sözlə.

Söz də doldurulmuş tüfəng kimidir,

Ehtiyatla işlət, açılar, gözlə.

Dəyər dost qəlbinə, sınar bir şüşə,

O da min hikmətlə sağala bilməz.

Ağılla ölçəndə bir kəlmə sözü,

Tonlara siğışmaz, ölçüyə gəlməz.

Sözün siqlətindən, söz mərmisindən,

Vaxt olub, dözməyib, partlayıb ürək.

Nurani qocanın bir kəlmə sözü,

Dar gündə ellərə olubdu gərək.

Sözün də çəkisi, öz ağırlığı,

Sözün topdağıtmaz qalası olur.

Bəzən düşünmədən deyilən sözün

Sonradan bir ömür bələsi olur.

1974

YAŞAYAR

Həkim çıxartdı

əsəbini dışimin.

Olsa da oyuq-oyuq,

nə isti göynətdi onu,

nə soyuq.

Nə xörəyin ləzzətini

duydu,

nə də sarsıldı

tikənin sərtliyindən.

Ağzımda əsəbsiz diş,

beynimdə fikirlər

nizə-nizə.

Bu diş kimi adamlar

olmasa aramızda,

nə qədər desən

yaşayar insan,

illərin, yolların

sərtliyinə dözə-dözə.

1964

QIZLAR GƏLİR BULAQDAN

Bulaqdan qızlar gəlir,

bulaqlaşış o qızlar.

Gözəlliyi bulaqtək
axar, ürəyim sizlər.
Sanki dağ laləsidir
yanağından boylanan.
Təbiəti sevincə,
məhəbbətə boyayan.

Bulaqdan qızlar gəlir
gözəllik etalonu,
təmizliyin rəmzidir.

Ürkək baxışlarından
boylanan məhəbbət də,
bakirədir, təmizdir.

Hələ şəhər havası
bu qızlara dəyməyib.
Nə bədxahlıq, nə yalan
bu qızları əyməyib.

Bulaqdan qızlar gəlir,
bulaqlaşış axırlar.

Ürkək baxışlarından
boylanan məhəbbətlə
oğlanlara baxırlar.

Cavanlar, ay cavanlar,
bulaq suyu için siz.

Məhəbbət bulağından
gəlin, gəlin keçin siz.

Qızlar bulaqdan gəlir,
Qızlar bulaqdan gəlir!

1980

SONRA BİLDİK

Danışdıq,
səsimiz içimizdə,
sözümüz gözümüzdə,
arzumu ürəyimizdə.

Qısılı-qısılı ehtiyata,
neçə baxışdan keçdik,
neçə yağışdan keçdik.
neçə şübhəni aşdıq.

Pıçılıtların
ətəyindən tuta-tuta
sahil boyu dolaşdıq.

Nə dedim:—Sevirəm!
Nə Leyliyə bənzətdin
özünü.

Biz sonra anladıq ki,
ürəklər deyibmiş
bir-birinə sözünü!

1970

ÜMİD OLA BİLƏRİK

İşiq— umiddir,

ümid—ışıq.

Bu həsrətdən, bu sevdadan

yaranmışıq, yaşlaşmışıq

ümid kimi ışıq-ışıq.

Harda qəlbimizə ümid düşsə,

əlimizdən ümid tutsa,

ışıq dolur gözümüzə,

ışıq dolur hərarətli,

həsrətli sözümüzə.

Harda işıq görsək

ümidlə yeriyirik,

qaça-qaça gedirik işığa.

Ömrümüzü İnsani

rəng-rəng bəzəyən

ülvi yaraşığa.

Ümid ola bilərik,

ışığa çevirə bilərik

ömrümüzü...

1988

GECƏNİZ XEYRƏ QALSIN

Çöldə ötən böcəklər,

şəhdə çimən çiçəklər,

tarlalar, biçənəklər:

gecəniz xeyrə qalsın.

Tənha oxuyan bülbül,

ay ətrini yayan gül,

dən ilə dolan sünbül:

gecəniz xeyrə qalsın.

Sakit səma, ulduz, Ay,

şırıldayıb axan çay,

dəniz dalğası alay

gecəniz xeyrə qalsın.

Salamat qal, qağayı,

meşədəki ağ ayı,

xoruzların harayı:

gecəniz xeyrə qalsın.

Qəlbimə əsən yellər,

bərəkətli o əllər,

yorulub yatan əllər:

gecəniz xeyrə qalsın.

1988

BU ÜLVİ QƏM

Qəmin pünhan tutardım mən...

Füzuli

Qəmin pünhan tutan şair,

pünhan qalan nə olub ki?!

Qəmi həb tək udan şair,

qəlbin qəmlə lap dolub ki!

Qəmin pünhan tutsan, yenə

su tək sizib axacaqdır.

Kirpiyinin arasından,

gözlərinin qarasından

oğrun-oğrun baxacaqdır.

Sirri pünhan tutduqca sən

sızıldadıb bu qəm səni.

Qəm geymisən, əyəmməyib

kədər səni, ələm səni.

Mən də qəmə könül verdim,

sızıldadım sarı simdə.

Bu qəm üçün yuva qurdum

öz sevdalı ürəyimdə.

Alov-alov qəmdə yandım,

səsim çıxmadi-çıxmadi.

Neçə səddi, sərhədləri

bu qəm yıxmadı, yıxmadı.

Pünhan-pünhan yanar ocaq,

yandırar içdən adamlı.

Qəmə bax ki, bəzən salır

taqətdən, gücdən adamı.

Qəmin böyük, özün ülvi,

pünhan-pünhan yanır ocaq.

Pünhan qəmin böyüklüyü

insanı ucaldır ancaq!

1987

BİR HARAY

Bir haray eşitdim, tələsirəm mən,

bir vaxt bu harayı mən yaşamışam.

Bəlkə bir yaxşılıq gəldi əlimdən,

axı çox qayğılar mən daşımışam.

Mən də qışqırmışam, haraylamışam,

səsimə diksinən tapılıb hətta.

Mənə kömək əli soraqlamışam,

səsimə səs verən olub həyatda.

Bu haray titrətdi kövrək qəlbimi,

imdada çağırın nəcidir, kimdir?

Qoy ona uzadım kömək əlimi,

bu haray ağladan sarı bir simdir.

Bir haray eşitdim, tələsirəm mən,
ona kömək əli uzadan gərək.
Haray eşidəndə tez əsirəm mən,
dözməyir sinəmdə, dözməyir ürək.

Bu elin, ölkənin harayına biz
gərək qəlbimizin səsini qataq.
Əzilən millətin, talanan xalqın,
harayın eşitcək dadına çataq!

1988

HAVA BÜROSUNDAN

Kəsəcək həsrət yağışları,
qaşqabaq buludlar dağılacaq.
Parlayacaq sevinc günəşİ
ürək istəyən dərəcədə.
Əsəblər yumşalacaq
minillik qar kimi.
İnsanlar dözümlü olacaq
gözdən axan yağışa,
zəhmlı baxışa.
Yalan buzu əriyəcək
ümid dənizlərində.
Cəsarətlə üzmək olacaq
arzu üfüqlərinə,
ondan da uzaqlara.

Plastlin at,
taxta oyuncaq,
yalançı əmzik
gərək olmaz uşaqlara.

Qorxu, təlaş
köhnə şey tək
qoyulacaq muzeyə.
Adamlar şübhəli tək
baxmayacaq hər şeyə.

1969

BAHALIQ

Yaman bahalıqdır indi bazarda,
sevinc bahalığı.

Ümid maaşımı çoxdan almışam,
ömrün əvvəlindən.

İndi ümidi də tez-tez dəyişir,
qəlp pullar kimi,
adamlar kimi.

Bu günü ümidlə sabah bazardan
istədiyim şeyi ala bilmirəm.

Bir də ki...
qiymətdən düşüb ümid də!
Hara gedirsənsə ümid verirlər.
Səbr cibləri də tutmur ümidi.

Ancaq darıxmayıñ,
həsrət dənizində isladacağam
sonra ütü çəkəcəyəm
rəng-rəng olan ümidlərə.
Qoyacağam nənəmin
gəlinlik sandığına.
Qiymətli bağlama tək
göndərəcəyəm gələcəyin ünvanına.

1969

SAPAND

Daş atardıq sapandla,
daş atardım, daş.
Demə uşaqlığımmış
atmişam yavaş-yavaş.
Atmişam uzaqlara,
atmişam ulduzlara.
Sanki indi daşam, daş.
Arzular sapandıyla
atılıram yavaş-yavaş!..

1968

SÖZ VƏ XƏNCƏR

Adı bir xəncərdir, qaralıb rəngi;
soruşdum, dedilər, kəsərdən düşüb!
Keçən əsrlərdən dövrümüzəcən
xəncər neçə-neçə əsərə düşüb.

Ancaq bax tarixin ibrət dərsinə,
söz qalıb xəncərdən qiymətli, iti.
Xəncər yox, qızıl tək söz yaşıdır, söz
əsrdən əsrə neçə igidi.

Bəlkə xəncərindən qorxmayıb heç kəs,
ancaq hər sözündən diksinən olub,
Xəncərlə vurduğu yaralar heç nə!
Sözündən, sözündən neçəsi ölüb.

O, sözlə çağırıb xalqı üsyana,
sözlər çıraq-çıraq ürəkdə yanıb.
İgidlər ön xətdə, mübarizədə
Şandor Petefinin sözünü anıb.

Paslı bir xəncərdir, gündə silinir,
söz kimi parlamır, parlamır ancaq!
Bir kəlmə söz ilə, bir şeir ilə

Şandor əsrlərlə təzə qalacaq!

1980

YUMRUQ

Yumruq kinimizdir,
yumruq hirsimiz,
Yumruq nifrətimizi,
Yumruq fikrimizi .
Qəti deyən zaman.
Coşan hissimiz.
Hirdən qovrulub,
kindən qıvrılıb,
toxunub ilmə- ilmə,
buğum-buğum bükülüb,
əsəb-əsəb dartılıb
yumruq oluruq.
Yumruğa çevirir
bizi zaman.
Yumruq olmağımız
yamandır, yaman!
Yumruğa döndərir bizi
nadan ağızından çıxan söz.
şübhələrlə dolu göz.
Yumruq oluruq
boğazda tixanan qəhərdən.

Yumruq da lazımdır
bizə hərdən.
Göstərməkçin düşmənə
kinimizin, nifrətimizin
ləzzətini, dadını.
Adama tanıtmaqçın
yaxınıını, yadını.
Ancaq hırsımızı boğsaq,
əl olsaq yaxşıdır.

Toxum səpən əl,
məhsul yiğan,
sülhə imza qoyan əl!
Dost əli,
kömək əli!

1987

TÜKƏNMƏZ EHTİYAC

Acam bir gülüşçün, təbəssüm üçün,
xoş sözün, xoş üzün acı olmuşam.
Aciyam yenilməz, tükənməz gücün,
mən bu məhəbbətlə yaşa dolmuşam.

Dostlara, həyata, dünya malına
qarnımın gözüylə baxmamışam mən.
Yeyib ar-namusu, atıb dalına

yollarda su kimi axmamışam mən.

Bir şirin gülüşün, təmiz ürəyin,
hələ uşaqlıqdan acı olmuşam.
Təmiz zəhmətimin, halal çörəyin,
eşqi, nəfəsiylə yaşa dolmuşam.

Acliğım tükənməz bir ehtiyacdır,
bəlkə budur elə məni yaşıdan,
Kim ki, təmiz sözə, ağ üzə acdır,
bu eşqdir dünyanın yükün daşıdan.

1988

ARXADA QALDI

Əlimdən kəpənək tək
uçurduğum o illər,
günlər arxada qaldı.

Əlimlə bəslədiyim,
saçlarına düzdüyüm
güllər arxada qaldı.

Ən şirin anlarıyla
arxada qaldı ömür.

Dedi-qodu əlindən
duymadıq ləzzətini,
dedilər, baldı ömür.

Bu payız yarpaqları
qəlbimin tellerinə
mizrab kimi toxundu.

Sən duymadın deyəsən,
içimdə qəmli-qəmli
bir bayatı oxundu.

Arxada qalıb o da–
Ömür – bir bənd bayatı!

Arxada qaldı illər–
bir insanın həyatı.

Qarşıda qələr qalıb,
nə gözləyir, nə bizi?

Heç olmazsa qalanla
ovudaq qəlbimizi.

1985

QALIB

Bu dənizin nəyi qalıb?
Qəlbimdə göynəyi qalıb!

Sahillərdə qırçın-qırçın
bir mavi köynəyi qalıb.

Dəniz belə xətərsizdir,
Ömrümüzə düşən izdir,

Sahillərin sevgisindən
bəlkə hələ xəbərsizdir.

Bu dənizin özü duzlu,
Qəlb oxşayan sözü duzlu,
Mən Xəzəri dəyişmərəm
olsa gölün yüzü duzlu!

Demə, onun nəyi qalıb?
Qəlbimdə göynəyi qalıb!
Sahilində gəncliyimin
mavi bir köynəyi qalıb.

1980

ÜTÜ

Ütülü şalvarda,
ütülü köynəkdə
işə gedirik,
söhbət edirik,
qiybət edirik.
Ütülü sözlər də olur,
ütülü üzlər də olur.
Günlər özü ütülənir,
sığallanır əlimizlə.
Vədələr də, yalanlar da
tumarlanır, ütülənir

yağlı-yağlı dilimizlə.

Girəvə düşəndə

dostu ütüləyirik.

Araq məclislərində

boğazdan yuxarı tostu ütüləyirik.

Bəzən özümüz ütülənirik.

həyat ütü çəkir,

açılır bir-bir

qırış- eyiblərimiz,

sözümüzün bükümü,

gözlərin yaş tökümü.

Fırıldağlarımız,

neçə bəd əməlimiz ütülənir.

Cılız fikrimiz,

əyri əməlimiz ütülənir.

həyatın eniş-yoxuşunda

görünəndə eyiblərimiz,

ütülənirik yavaş- yavaş.

Ütülənmək yaman dərddir,

qardaş!

QƏBUL OTAĞINDAN REPORTAJ

Açıldı qapı, örtüldü qapı,

bir nəfər girdi, bir nəfər çıxdı.

Çıxanın yorğun üzünə

hami çevrilib baxdı.

Əzablı yollara boylanan,

Qəmə boyanan

dalğın gözündən

bir intizar baxırdı.

Suallar da bu yandan

selin gətirdiyi daşlar kimi axırdı.

Açıldı qapı, örtüldü qapı,

biri də çıxdı

sınaqların sınağından.

Bir gilə yaşı asılmışdı

bu ananın yanağından:

sanki ömrün simvolu!

Gözlər intizar dolu,

Gözlər ümid dolu.

Açılır qapı, örtülür qapı.

Sanki açılır,

sanki bağlanır

ömrün kitabı.

Şikayətdən, ümüküsüdən

bəzisinin ürəyində

qalmayıb tabı.

Adamlar girir, adamlar çıxır,

çıxanların üzündə

əzab, sevinc, təlaş...

Çıxanların gözündə

ışıl, kədər, yaşı...

Bəzisi vecinə almadan

hədə dolu sözlərlə
qara-qarışq sala-sala
sakitləşdirir özünü.

Guya deyib qurtardı
heç kimi düşündürməyən sözünü...

Birinin ümidi sönür bu otaqda,
yüzdə birinin ümüdinə
ümid çalanır.

Düşündükcə insanları,
seyr etdikcə həyatı
insanlığın ömür yolu
gözlərimdə canlanır.

Məşəqqətə dözə-dözə,
Həsrət qala-qala şirin sözə,
Vədlər bol-bol,
belə ötür zaman,
belə qurtarır ömür- yol!

1988

BAKIDA QADAĞAN SAATI

Bakı küçələrində
tanklar görünür.

Ölüm kabus kimi
bu torpaqda sürünür.

Tankların lüləsi fil xortumudur,
necə də qıvrılıb,

tuşlanır mənə.

Bu sütül əsgərlər qəzəblə, kinlə

avtomat, dəyənək alıb əlinə.

Məni susdurmaqçın gəlirlər bura.

Bizim nurlu olan bu quruluşdan

Bizi küsdürməkçin

gəlirlər bura.

Balaca haq desən, dəyənək qalxır.

Qarabağ söyləsən, tərpənsən,

o dəm

qan su tək axır.

Bu şəhər səsini çəkib içİNƏ,

bu şəhər qəzəbdən susub ağlayır.

Nəqafil bir şillə,

qəfil bir xəbər

ürək dağlayır.

bu torpaq mənimdi,

bu torpaq bizim.

Bu torpaq nəfəsim,

bu torpaq gözüm...

Tankların zəhmlili ölüm sükütu

çöküb torpağa.

haqqı qorumaqçın,

haqqı deməkçin

igidlər əl-ələ

qalxsın ayağa!!!

1988

UZUN GECƏLƏR

Təvimdə 22 dekabr

ilin ən uzun gecəsidir.

Yeni ili qarşılamaqçın

Ulduzların uzun küçəsidir.

Lakin hər insanın

Uzun gecələri olur həyatda.

Diş ağrısından,

baş ağrıcından

uzun ola bilir gecə.

insan çırpınır fikirlər dalğasında

bilmir səhərə qovuşsun necə?

Uzun gecələrdə

biri kədərin çoxluğundan,

biri səadətin yoğluğundan

yata bilmir.

Biri həsrətin

caynağında sıxılır,

biri naməndlərin

keçilməz hasarından yıxılır.

Gecələr uzanır, uzanır...

İnsan kirpiklərinin ucuya
yeriyə-yeriyə
gedib ulduzlara dayanır.
Uzun gecələrdə yata bilməyir
dostlarımın neçəsi.
Səadəti, xoşbəxtliyi qarşılamاقın
yatmadığı gecə olsun
insanın ən uzun gecəsi...

1980

DƏLİ ŞEYTAN

Ay insanlar, axtarmayın...
dəli şeytan içimizdə,
özümüzdə,
gözümüzdə,
böhtan dolu sözümüzdə!
Dəli şeytan mənəm, sənsən,
dəli şeytan bir də odur!
Dəli şeytan qəlbimizdə
paxıllıqdan, xəbislikdən
körün-körün yanın oddur!
Nə qədər ki, alçaqlar var,
nə qədər ki, vəzifəyə,
mala, pula hərislik var,

nə qədər ki, yaltaqlıq var,
nə qədər ki, doğruluq az,
işimizdə əyrilik çox,
şeytan girər aramıza.

Narın-narın, yavaş-yavaş
duzu səpər yaramıza...

1980

XALQIN SƏBİRİ

Fitnə kibrit çöpüdür,
bir himə bənddir ocaq.
fitnə qanlı bir beyin,
əldə hazırlır bıçaq.

Fitnəylə alovlanır
hisslər, əsəblər, dözüm...
fitnəylə söndürülür
hətta, ocaqda közüm.

Fitnəli barmaq xalqın
illərlə qanın töküb.
Fitnədən gözümüzə
neçə qaranlıq çöküb!

Fitnə-fəsad dağıdır
Qarabağ kəndlərini.
Fitnə-fəsad dağıdır

Dözümün bəndlərini.

Fitnə odun üstünə
neft tökər, ocaq yanar.

Fitnə olan torpaqda
nalə ərşə dayanar.

Fitnə kibrit çöpüdür.
çəksən yanacaq ocaq!

Fitnələrdən böyükdür
Xalqımın səbriancaq!

25 may 1991

QORXURAM İNANMASIN

Bir aprel kimi ötüşür
ömrün hər günü.

Bir aprel gülüşü də aça bilmir
alnimda donmuş düyünü.
hər günüm bir apreldir, deyə
yuxularım çin olmur.

Bir aprel gülüşü
ışiq kimi ürəyə dolmur.

Bir aprel misallı hər günüm də
adamlara şad xəbər,
həsrətlilərə sevinc apara bilmirəm.

Özümü bir apreldən

qopara bilmirəm.
İşqli arzularımı da
Bu yalan günlərdən,
bu talan günlərdən
bir anlıq qopara bilmirəm.
hər günüm bir apreldirsə,
qorxuram dediyimə
heç kim inanmasın.
Gələcək nəsillər
bizim ömür sürdüyüümüzə,
qorxuram inanmasın...
noyabr 1990.

MƏNİM YADİGARLARIM

Mən ölündə
səbrim əmanət qalacaq.
Mənim yadigarım
dözümüm olacaq.
İnamım bayraq kimi
dalğalanacaq
tabutumun üstündə.
Sözümü üzə demişəm,
yatmadışam mariğa
heç kimin qəsdində.
Miras qalan hallallığıma
kimin qəlbini yatacaq?

Təmiz məhəbbətimlə
kim pisliyi atacaq?
Paxıllığım olmayıb,
ömrümdə bədxahlıqdan
bir nişana qalmayıb.
Nəfsimdən arxayınam,
məni məndən almayıb!
Məndən miras qalanlardan
kim duya bilər
təmizliyimi, kövrəkliyimi?
Dosta gərəkliyim?
Əlimin çörəkliyini?
Kədərimi heç kimə
yadigar vermirəm,
aparacağam özümlə
qəbrimdə azdırmağa,
əbədilik basdırmağa...

may 2011

ŞƏHİDLƏR DEYİRDİ

Şəhidlər xiyabanında düşüncələr.

Vətəni qoruya bilmədik,
Çiçək açan vətəndə

doyunca sevinib gülmədik!

Qanımız axan yerləri

vicdanları kimi satdırılar.

Şəhid olanların kölgəsində

xorul-xorul yatdırılar.

Yalandan and içdilər

sinələrinə döyüb,

söz verdilər,

qoruyacaqlar vətəni.

İştahları güc gələndə,

nə səni düşündülər,

nə bu eli, nə məni!

Vətəni qoruya bilmədik,

arxamızca gələn olmadı.

Vətən eşqi

manqurtların ürəyinə

sevgi kimi dolmadı.

hamı vətəndən danışdı,

vətən dedi.

Ancaq vətəni satdığı pula

çörək yedi, maşın aldı.

İndi susub laldı.

hayif,

vətəni qoruya bilmədik!

Ancaq deyirlər, şəhidlik!

Vətəni torpaqları əsirdirsə,

səsimiz bu məzarı

aşa bilmirsə,

bizə şəhidlik yaraşmır!

Vicdanı satılmışlara

nə ad verək?!

Torpaq altında da

rahat olmur ürək!

2011

AĞ ATLI SÖZLƏR

Söz də bir ağ atlı oğlan kimidir,

öz cidir düzünü soraqlayır o.

Sözlər səyahətə çıxan gəmidir,

coşğun ləpələri varaqlayır o.

Ağ baxtıım kimidir, ağ atlı hər söz,

mənə sevinclərdən soraq gətirir.

Sanki yollarımda parlayır ulduz,

çılğın harayıma özün yetirir.

Ağ atlı oğlan tək ağ atlı sözlər,

sevinc bəxş eləyir ömrümə mənim.

Açıılır qarşımıda dərələr, düzlər,

çiçək-ciçək olur çölüm, çəmənim.

Çəkir cilovunu sözlü ağ atlı,
misralar,sətirlər nura boyanır.
Ağ atlı sözlərin nal səslərindən,
mənim şair təbim erkən oyanır.

Üffüqlər qarşımda açılır rəng-rəng,
həyat misraları qəlbimə düzür.
Ağ atlı sözlərin cıdır düzündə
şəir yarışında beləcə süzür.

Ağ atlı sözlərdir ömrümə düşən,
ağ atlı sözlərlə üzüm ağ olur.
Ağ atlı sözlərin şəfəqləridir,
mənim bu sevdalı qəlbimə dolur...

27 may 2011

BALERİNA

Arif Məlikovun «Məhəbbət əfsanəsi»
baletinə baxarkən.

Bədəni qıvrıla-qıvrıla,
əlləri qırıla-qırıla,

səhnədə sözür.

Hərəkətiylə

şəir mərası düzür.

Sim kimi gərilə-gərilə

uçmağa hazırlaşır sanki,

ürəyimi üzür.

Pərdə-pərdə enir yerə,

pərdə-pərdə qalxır ayağa.

Quş kimi uçur,

maral tək qaçır.

Fikrimin qanadlarını

yelkən tək açır.

Musiqi ahəngiyilə

qıvrılır ayağı,

qanadlanır qolları,

Qaça-qaça, qova-qova

tutur yolları,

Və birdən

atılır sevgisinin qollarına,

qaça-qaça,

uça-uça...

28 noyabr 2010

hərdən inanmaq istəyirəm

ağ yalan danışana,

üzünə sillə vurub,

bu mən ölüm deyənə

haqqı yeyənə,

dostunun arxasınca

föhş böhtən söyənə

sözdə dolaşanlara,

bir-biriylə var üstündə

bəhsə girib dalaşanlara,

sinəsinə döyənə,

özünü öyənə,

inanmaq istəyirəm.

İnanmamaq da olmur!

Nə qədər inanmayasan?

Nə qədər şübhəylə baxasan

hər danışana?

hörmət sərhəddini,

şübhə sərhəddini,

lovğa-lovğa aşana?

Kimə inanasan,

kimə inanmayasan?

Şübhələr burulğanında

bəzən adam çəşir,

Yəni hamı yalançıdır,

Yəni hamı doğru danışır?!

17 dekabr 2009

OYANSAYDIN

Demə, demə oyanmışam,
demə insanlığa boyanmışam,
demə, demə, demə...

Bu yalanları
Saqqız kimi ağızına alıb
yemə!

Oyansaydın
bu ahları,
bu əzilənləri görərdin,
düşmənlə döyüşə girərdin.

Oyansaydın
Görərdin torpaq aqlayır,
zarı-zarı, içün-için.

Oyansaydın
axsaq fikirlərinə,
boş başına,
dost ucalığına
həsəd çəkən qansıza
əlvida deyərdin.

Hədyan danışmaqdansa
it kimi kiriyərdin.
oyanmışam demə.

Bu yalanları, hədyanları
noğul kimi ağızına alıb yemə!

20 may 2002

MUXALİFƏT

Muxalifət olmasa
açılmazmı səhər?
Ya da xalqın boğazından
yapışmazmı qəhər?
Bu da özüyünün dartır,
o da özüyünün çəkir.
Bu tünlükdə, mərəkədə
Heç kim dərk eləmir ki,
bu məzлum xalq nə çəkir.
Bu da özündən razi,
o da özündən razi.
Hər ikisindən, qardaş,
Xalqın özü narazı!
Müxalifət olmasa
Görən açılmaz səhər?

13 may 2002

TƏNHALIQLA SÖHBƏT

I

Oturduq,

həsrətlilər kimi
mən dizlərimi qucaqladım,
sən məni.

Çırıldım ahlarım hopmuş
nəm divarlara,
dirəndim ahalarının səması
üzü bomboz tavana.

Ümid yollarında
kirpiklərimdən asıldım,
sənə qəmli-qəmli qisıldım.

Sümüklərimi göynədən
nə qədər olmuşları andıq,
nə qədər olacaqların həsrətilə
Dilim-dilim yandıq.

Həsrət üfüqlərindən
Nə qədər boylandıq.

Çıxa bilmədik Məlikməmməd kimi
Fikirlərin burulğanından,
Sözlərin bürküsündən.

Nə qədər adam
Düşdüğümüz quyuya boylandı,
Şadlığa boylandı.

Qulaqlarının dibində ola-ola
Eşidə bilmədilər səsimizi,
Duya bilmədilər nəfəsimizi.

Səsinlə əl-ələ
Keçdik neçə labirintdən,

Qorunduq nə qədər kütdən,
Xilas olduq neçə quduz itdən.
İndi oturmuşuq,
Mən dizlərimi qucaqlamışam,
Sən məni.
Həsrətdə qovrula-qovrula
Yad edirik
Uzaqdan ilgım kimi bizə əl edən,
Bir iliq ahdan
Göz yaşımız yellənən,
Həm işıqlı,
Həm tutqun dünəni.

15 fevral 1997

II

Gözümə yuxu gəlməyəndə
Səhəri qoşa açdıq.
Ürək sıxan yalan vədlərdən,
Şirin söhbətlərdən,
Baş gicəldən qeybətlərdən
Ayaq tutduqca qaçıdq.
Üfüqdə yellənən
Günəşinin qızıl bayrağı altından,
Rənglərin göz oxşayan
Yeddi qatından
Qürurla keçdik.

Uzaqdan nöqtə kimi görünən,

Qəbrimizə baş çəkdik.

Baş ucunda

Ümid soraqlı,

Səadət şəfəqli ağaç əkdir.

Cəllad baltasıyla doğranan

Şəhid səbrimlə

Ulu-ulu and içdik.

Səhər açılan kimi

Yorğunluğumuzu

Alıb çıynımızə,

Sallaqxanaya gedirmiş kimi

Yolumuza düzəldik.

Ətrafımıza boylananda ümid

Pöhrələri ilə

Dünyaya sığmayan yüz əldik!

15 fevral 1997

III

Yadındamı,

O vuruş

Küləklər aparan haray səsimiz kimi

Arxada qaldı.

Bu vuruşda nə qana bulaşmış

ahımız,

nə doğranmış sözümüz

titrəyə-titrəyə ucaldı.
Qələbə yaxın idi.
Gözümüzün içine ,
Sözümüzün içine
Buraxmadıq düşməni.
Səbrimiz tabut üzərinə
Sərilmiş yaylıq kimi
Dayandıq, dayandıq.
Nəğməsi oğurlanmış
Vətən kimi yandıq.
Öləziyən şam alovu kimi
Fəratdan su içməyə gedən
Ümidlərimizin yoluna
Küləkdə yellənən
Alov dilimi kimi boylandıq.
Günəş şüaları qanımıza boyana-boyana
Qələbə bayraqı kimi
Şəhid olmağa hazırlaşan
o günümüzün yoluna ucaldı.
Kədər ömrümüzü,
şəhid olmuş arzuları
bizdən bac aldı.
Yenə sən qaldın yanında.
İstiliyin, piçiltiların
yaşadı qanımda.

21 mart 1997

Yadımdamı o günlər-
Kin kürəsində bişmiş ox kimi
nadan ağızından çıxan söz
dartdın ətəyimi, dedin:– Döz!

Dişlərimin arasında
qum üyüdürümüş kimi
xırçılıtı doğradı içimi.

Haraya çağırmadım heç kimi.

Əzablı günlərimin,
sevincli ümidiłərimin,
bahar tumurcuqlu arzularımın
qanı axa-axa,
düşmənin gözünə
dik baxa-baxa,

Divara çırپılan daş kimi
sözümü dedim.

Sonralar əvəzinə nə qədər
badalaq kimi,
«bir az da gözlə» kimi
hələ vaxt var kimi
acıları yedim.

Ancaq söz sözdü
gəldi gərək deyəsən,
cəsarətdən kəfən tgeyəsən.

Kəsərsiz olur sonra deyilən söz.
dəxli yoxdur, necə dözürsən döz.

21 mart 1997

DÜZ ÜSTƏ

Köklənmişəm söz üstə,

kabab bişər köz üstə.

Gərilirəm yay kimi

hədəfi düz vurmağa.

Fikrim yox baş yarmağa,

ya daürək qırmağa.

Köklənmişəm söz üstə

nəğməmi deməliyəm.

Gərək olsa da sözlə

mən kəfən geyməliyəm.

Yalansızdır niyyətim,

vədə verə bilmirəm.

Gözlərim öyrəşibdir

əyri görə bilmirəm.

Ömrümün illərində

öz sözümü düz dedim.

Bu eşqin işığında

Mən hər zaman düz yedim.

Düz sözlə yaralara

Duz tökdüm, duz ələdim.

Körpə duyğularımı
kövrək sözlə bələdim.
Köklənirəm söz üstə,
kabab yanar köz üstə,
Dirə məni divara
nə istəsən düz üstə!

3 may 2002

YAĞMA YAĞIŞ

Yağma yağış, yağma!
Yuyub təmizləyə bilməyəcəksən
yer üstündən günahları.
Onsuz da soyuda bilməyəcəksən
Həsrət dolu ahları.
Heç kimə verə bilməyəcəksən
əllərindən alınmış
arzu dolu sabahları.
Yağışını tökmə, bulud!
Sən də hirsini soyudursan belə.
İldiriminla
Yoxsullara gülə-gülə.
Onsuz da günahımız çoxdur.
Bu yağışın da,

Bu ildirimin da
heç nədən xəbəri yoxdur!
Bilsəydin
əziyyət verməz din özünə.
Yağardin dünyanın
Həsrətli ürək kimi yanın
susuz düzünə.
Onsuz da qəlbimiz olub
kədərdən yağma-yağma.
Dayan, yağış, dayan,
biraz kiri, yağma!

5 may 2002

DİRİ QALMAQDANSA

Bu dəndlər arsında,
bu qəmlər dəryasında
diri qalmaq da kişilik deyil.
Utanıb yerə girmək lazımdı
bu dəndlərin əlindən
bu dəndlərin dilindən.
Kişilik deyil
bu üzünə şillə dəyəndə,
o üzünü çevirmək.
Kişilik deyil
özgə gözündə tiri görmək.

Kişi olanın qulağı batmalıdı

Eşitdiyi hıçkırıqdan.

Kor olmalıdırı

zülmlə axıdılan

göz yaşından.

Qəmlər arasında

Diqi qailmaqdansa

Kişi keçməlidə başından!

16 may 2002

MƏN DƏ, SƏN DƏ

Çoxu kimi

O yoldan mən də keçdim.

Dizimi qoyub yere

o bulaqdan mən də içdim.

Sən o yoldan keçəndən sonra,

O bulaqdan içəndən sonra,

yer tapmadın özünə.

Elə güc verdin

zəhlə tökən sözünə.

Dərs verirdin bize

Sinənə döyə-döyə,

özünü öyə-öyə,

filan vaxt, filan sənədə.

Dinləyənlər mat qalmışdı

çoxu kimi o yoldan keçən,
o bulaqdan içən
mənə də, sənə də...

16 may 2002

BİZ QALDIRMASAQ

“Düşən papaqları kim qaldıracaq?!”

Musa Urud

O düşən papağı qaldır, qardaşım,
bu igid papağı, ər papağıdır.
Düşməni yəhərdən saldır, qardaşım,
o düşən papaqlar nər papağıdır.

O da kişilikdir, vüqarlı, qorxmaz,
kişi yumruğutək olmalıdırıq biz.
Babamın kişilik baxışı almaz,
Kəsib biçməlidir bu qeyrətimiz!

Düşən papaqları kişi qaldırar,
namərdin nə işi cəngdə, cidalda?!
Kişilik düşməni atdan saldırar,
alçaqlar işidir gizlənsin dalda.

Ö düşən papağın yiyəsi sən ol,
qaldır öz başına, irəli şığı!
Düşmənə sözünü deyəsi sən ol,
döyüşə ruhlandır neçə uşağı!

Cəsarətlə əyil, götür papağı,
qaldır öz başına, qaldır, ucal sən!
Kişi papağından, ər papağından,
düşmən susdurmağa hər an güc al sən!

O düşən papağın eşit səsini
səni haraylayır, o papaq, səni!
İgid sıpər edər öz sinəsini,
suala tutmaz kim ana Vətəni!

Əgər qanımızda, ürəkdə varsa,
düşməni atından qeyrət saldırar.
Düşən papaqları biz qaldırmasaq,
Kim gəlib bizimcİN papaq qaldırar?!

16 aprel 2002

DƏRDİN ŞƏKLİ

Rəssam qardaş,
Dərdin şəklini çəkmək olarmı?
Nə boydadır dərd görəsən?
Nə rəngdədir dərd görəsən?

Qulağı,burnu, gözü,...

Nə rəngdədir sözü?

Bəlkə Vətən boydadır bu dərd,

Qaçqın ahı boydadı bəlkə?

Nə boydadı ki, yayılıb ölkə-ölkə.

Dərdin şəklini çəkmək olarmı,

rəssam qardaş?!

Dərdin yaxasından tutub

sinəsinə çökmək olarmı,

rəssam qardaş?!

Sentyabr 1998

SƏNİ GÖRÜRƏM

Sən əkmisən,

Sən səpmisən toxum kimi

bu kövrəkliyi qəlbimə.

Sən veribsən

imdad istəyənə,

çarəsiz qalana

səxavətlə açılmağı əlimə.

Sənindir bu şirinlik,

qonub belə dilimə.

İlana atmaq üçün

Daş yumşalır əlimdə,

kin yumşalır qəlbimdə.

Zaman da,
Bu qıtılıqla keçən günlər də
sərtləşdirə bilmir,
döndərə bilmir yolumdan məni.
Yumşaqlığında,
mehribanlığında,
dosta qalığında
səni görürəm, ana, səmi!

29 oktyabr 1999

VAQİF QƏMƏDOĞLUNU GÖRDÜM

Vaqif Səmədoğlunu gördüm Bakıda
fotoaparat aşırılaşdı çiynindən.
Gözündəki eynək tanıdı,
sadə, sevdiyi pencək
çıxmamışdı əynindən.
Qayğılıydı gözləri.
Yenə gənclikdəkitək
mülayimdi, mehribandı sözləri.
Dəli xəzrinin,
mülayim gilavarın,
mehriban mehin,
sırğa şəhin,
kədərli buludun,
bizim bu yurdun

şəklini çəkəcəkdi bəlkə.

Şerləri kimi

göstərəcəkdi ölkə-ölkə.

Bu da bizim dərdli Vətən!

Sərvəti bu, məhəbbəti bu!

Bu da bizim qayğılı torpaq.

Bu da bizim

Xiffətdən saralmış

yetim yarpaq!

Bu da bizim çadır şəhərciyimiz!

Bu da bizim

yurddan didərginimiz!

Bu da bizim

satılmış şəhərlərimiz!

Bu da bizim şəhidlərimiz!

Sərgiyə baxa-baxa duydum,

Vaqif Səmədoğlu çəkmişdi.

Çöhrəsinə, gözünə

bir nəslin qayğısı,

qardaş itirmək kədəri.

bir Vətənin ağrısı çökmüşdü,

Vaqif Səmədoğlunu görəndə Bakıda...

29 sentyabr 1998

BU GÜN KORUQSA

Aç gözlerini, qardaşım,

aç, ətrafa bax

sən ki deyilsən uşaq.

Bu korluğunu burax.

İmdad üçün uzanan əlləri,

yalvaran dilləri,

çuxura düşmüş gözləri

saralan qansız üzləri

görə bil, qardaş!

Ağlamaqdan quruyub

gözümdə yaş.

Bu gün koruqsa,

görə bilmiriksə

burnumuzun ucunu,

Necə toplaya bilərik

xalqın gücünü?!

May 2001

GÜNAHLAR

Günahlarımızdan sədd çekilib

Tanrı məhəbbətiylə aramızda.

Onların göynərtisidir

sağalmağına ümid olmayan

neçə yaramızda.

Sərt baxışdan bir arzunu

qoruya bilmədik.

Bir ananın harayına

vaxtında gəlmədik.

Düşmənlər yeridi üstümüzə

bu qəmdən

ərimədik, ölmədik.

Tikəmizi ac dostumuzla

axı, niyə bölmədik?!

Eh, nə qədər günahlar

yığılıb qarşımızda.

Əriyə bilmir göz yaşıımızda.

Bu günahlardır bizi

xalça-kilim kimi çırpan,

tozumuzu göyə qaldıran.

Günahlarımızdır,

əl çatmaz ucalıqdan,

neçə sözün işığından,

bizi saldıran,

günahlarımızın kölgəsidir

yolumuza düşən işığın

Qarşısını alan.

Nə qədər günahımız

fikirlərə salıb talan.

Kürsülərdə, efirdə

sinəmizə döyməyimiz,

özümüzü öyməyimiz

yalan, yalan!

ÇİXDIM YOLA

Ay işığını geydim əynimə.

Bir az dözümlü,

bir az sərt,

bir az mərd oldum

üzü küləyə,

hər cür kələyə.

Paklandım ay işıqla,

ruhuma ələndi,

tumurcuq arzularım,

şəhid istəklərim

ay işığına bələndi.

Qorxular əridi,

Qəlbimdəki intizarlı səksəkələr

ay işığında kiridi.

Cəllad baltası da

yolumu kəsə bilmədi.

Şəhid anasının harayı,

şəhid torpaqların naləsi,

həsrətli qəlbimin ağrısı

susa bilmədi.

Bu harayla,

bu ağrıyla qol-qola.

Ay ışığını geydim əynimə,
neçə arzudan boyلانان,
şəhid qanına boyانان
səhəri qarşılıماğa
çıxdım yola.

31 dekabr 1997

BİZİM OCAĞIMIZ

*Lənkəran rayonunda Boladı kəndinin
Seyidoba məhəlləsində olan bizim soyun
müqəddəs ocağına ehtiramla*

Bu ocaq əbədi bir abidədir,
neçə min illəri aşib sorağı.
Nəsillər dəyişir, zaman dəyişir
yenə yuvamızdır isti qucağı.

Bizim ocağımız hikmətli ömür
burda ürəklər də nura boyانar.
Qəmlı talelərə səpər işığı
yollarda həmişə oyaq dayanar.

Nurani bir ömür yaşayır ocaq
işığı illərdən sözüllüb gəlir.
Torpağı müqəddəs, ruhu müqəddəs

fikrə təsbeh kimi düzülüb gəlir.

Taleyinə işiq olub gələnin
gözlərə nur verir, yola nur saçır.
Həmişə səcdəyə gələndə bura
ürək rahatlanır, kəsafət qaçır.

Əbədi ruhların işığı, adı
bütün əsrlərdə oyaqdır burda.
Bizim bu ocağın müqəddəs odu
həmişə nur səpər bu ulu yurda
bütün əsrlərdə oyaqdır burda!

Mart 2002

BU HƏYATDIR

Nazim Hikmətə

Artıq məni kədərləndirmir
dostların dönüklüyü,
arxadan qaldırılan bıçaq,
məni hədələyən neçə alçaq,
yaxşılığım əvəzi pislik.

Artıq məni düşündürmür
bir sıradə dayandığım adamdakı
xroniki naqışlık,
Yarpaqları mahnı oxuyan

bir ağaçam,
köküm torpaqdan yapışib
inamlı məhəbbətlə.
Öyrəşdim həyatın sərtliyinə
qəlbimdəki sədaqətlə.
Ötənlər məni kədərləndirsə də
Əlacı yox,
bu nisgilin, bu kədərin.
Bəlkə bilmədim yaxşılığın,
Ya da pisliyin qədərin.
Dəliqanlı bir gənc idim,
saçlarımla ölümə ağ bayraq
qaldıran
qocayam indi.
Fikirlərimin işığında yol gedirəm
Dosta sədaqətlə,
Vətənə məhəbbətlə,
övladlara istəklə ucayam indi.
Səsimi kəsirdilər, hicqırıq idim,
fəryadam indi..
Kədərə doğma idim,
yadam indi..
Şagird idim,
məktəbəm indi.
Bir vaxt sözləri kəkələyirdim,
şeirlərimə axan təbəm indi.
Artıq məni göynətmir

dostların iç-üzünü görmeyim.

Bəzən kədərli, bəzən sevincli
ömür sùrmeyim.

Eləyə bilmədiyim yaxşılıqlar
ağridır məni...

4 noyabr 1998

ÖYRƏŞMİŞƏM

Əlimə düşən dərdi,

içi bağlayan kimi
bağlamışam qapımda.

Deyirəm heç kimi qapmasın,

Heç kimə cümmasın.

Heç kimdən
səadətini ummasın.

Gecə-gündüz zəncirdədir

yaman əldən salıb məni.

Şirin-şirin arzulardan

eh çoxdandır alıb məni.

Buraxmaq istəyirəm

zəncirimdən bu dərdi.

Sonra düşünürəm ki,

başdan ayağa şərdi.

Birini qamarlayar,

haram qatar ömrünə.

O da bu dərddən bilməz

yaşamaq nə, ömür nə!

Öyrəşmişəm bu dərdin

ömrümə hürkməsinə.

Salmışam ürəyimin

qaranlıq türməsinə...

12 dekabr 1999

BİR AN

Çırpdım kirpiklərimi.

Bir qırılımda

nələr olur dünyada!

Bir an dünya ömrüdü,

bir an həyatdı.

İkinci andan

birinci an boyatdı.

Üçüncü an daha təzə!

Təzə-təzə anlar

yaşadıqca dünya,

bütöv bir ömür olur.

İnsan çığıra-çığıra,

İnsan ağlaya-ağlaya,

İnsan gülə-gülə

bu anlarda yaşa dolur.

Dünya insandan xəbərsiz,
insan özündən xəbərsiz!

17 oktyabr 2000

GÖRƏ-GÖRƏ

Gecə dirsəklənib pəncərəmə,
oğrun-oğrun baxır mənə.

Pəncərəni nəfəsiylə tərlədib.

Məni pusa-pusa

çox çərlədib.

İşiq səpmişəm üstünə,

Ovuc-ovuc, otaq-otaq.

Gecənin qorxusundan

sübħədək olmuşam oyaq.

Qorumuşam evimdəki,

qorumuşam qəlbimdəki işığı

gecə gözətçisi kimi,

təhvil vermişəm səhərə.

Uzun bir ömür görə-görə!

17 oktyabr 2000

BƏLKƏ DUYDUN

Bu buz!

Bu duz!

Bu da söz!

Bas yarana,

sarı qəlbinin ağrısına,

bük yandıran ahına!

Hansi çox göynədə bilər?

Hansi yatmağa qoymaz?

Hansının yanğısı

illərlə soyumaz?

Baş yarana,

səp qəlbinin ağrısına,

bük yandıran ahına,

Bəlkə duydun,

Bəlkə bildin

buzun da, duzun da,

sözün də dadını.

Anlayan qoymusan adını!.

17 oktyabr 2000

QARA QUTU

*Təyyarələrdə baş verən qəzanın səbəblərini
geydə almaq üçün qara qutu qoyulur.*

Qara qutudur ürəyim.

Mən öləndən sonra

Kim aça bilər onu,

Kim oxuya bilər

Nədən öldüm,

Niyə dünyani tərk etdim?

Hansı mərəzdən getdim?

Haralarda oldum?

Kədərim nədi?

Sevincim nə olub?

Kim sançı?

Kim badalaq atdı?

Kim nadanlıqla

Ürəyimin ovqatını qatdı?

Qara qutunu açanda

Heç kimin

Qurumasın matı-qutu...

2010

YAŞA, A SƏRÇƏCİK

*Vətəni tərk edib xarici ölkələrə
varlanmaq üçün gedənləri görəndə.*

Nə qədər vurğunsan doğma evinə.

Qorxutmur qış səni, boran, qar səni.

Köçəri quşlar tək tərk eləmirsən,

Qoruyur yollarda etibar səni.

Sənə əziz olan öz yuvacığın,

Nəslinin eşqidir, sadiq olubsan.

Sən bu təbiətlə, bu məhəbbətlə

Bütün sınaqlarda yaşa dolubsan!

Səni aldammaz isti ölkələr,

Yurdumun hər fəsli sənə əzizdir.

Öz sərçə ömrünü sakit yaşayıb,

Eşqin, sədaqətin belə təmizdir.

Qonşunun malına qəsd eləmirsən,

Halal zəhmətinlə ömür sürürsən.

Yəqin məhəbbətlə, halal işinlə

Sən öz sabahını aydın görürsən.

Yaşa, a sərçəcik, doğma elimdə,

Bu azad vətənim öz vətənindir.

Bu hava, bu Günəş, bu torpaq, səma,

Mənim olduğu tək, elə sənindir...

2010

SON ZƏNG

Ölüm bu dünyadan getmək üçün
Çalınan son zəngdir,
Əbədiyyətə çağırır bizi
Yer aləmindən.

Canımızı qurtarır
Nəfsimizin əleyindən.

Qurtuluruq böhtanlardan,
Yerlibazlardan,
Dəstəbazlardan,
Canımız azad olur

Büqəlləmun azlardan,
fikri duyazlardan.

Budur, son zəng çalınır,
Getmək üçün Allahdan
İcazəmiz alınır!

2010

ÖZÜMÜ ALDADIRAM

Ömrüm boyu həmişə
İnanmağa çalışmışam
Əyrinin düz olacağına,
Nadanın ağıla dolacağına.

İnanmaq istəmişəm
Həqiqət qorunacaq.
Bəd fikirlər, əməllər,
Həyatdan əyri əllər
Budanacaq, daranacaq.
Adamlar bir-birinə
Yaxşı işinə görə
Həmişə yarınacaq.
Ömür keçib, illər ötüb
İndi baxıb, duyuram,
Öz özümə deyirəm:
-Özümü aldatmışam,
mən nə qədər bihuşam.
Aldada-alda özümü
Beləcə yaşamışam.
Elə bu ömrü də
Palan kimi daşımışam.

2010

PLASTLİN ADAM

Sən plastlin adamsan.
Necə istəyirlər,
nə istəyirlər
düzəldirlər səndən.
Necə istəyirlər

Əyirlər, kəsirlər,
Başının üstündə
Yumruqla əsirlər
Bükürlər, yoğururlar.
Əcdaha, ilan, tısbağa...
Ora-bura atırsan özünü
Qurbağa kimi də,
Çaqqal kimi də
Tülkü kimi də
Deyə bilirsən sözünü.
Plastlinsən,
Əyə bilirlər səni.
Fikrin də, eşqin də
Plastlin kimidir...

2010

YADDAŞ

Yaddaşım
Yırtılmış balıqçı torudu.
Düşündükcə qəlbimi,
Narahatlıq, həyacan,
Bir də kədər büründü.
Nə qədər fikirlər,
Neçə şeir misraları

Sürüşüb bü tordan.
Özümü qurtara bilmirəm
Bu həyacanlı qordan.
Kimdən soruşum,
Kimdən alım
Torundan qaçanları?
Yaddaşsız yaşamaq,
Yırtılmış torla
Balıq ovuna getməkdi.
Dumanlı havalarda
Dalğalar arasında
Səssiz, sözsüz itməkdi!

2010

YANIQ KƏRƏMİ

*Bəzən toylarımızda «Yaniq Kərəmi»
havasına rəqs edirlər.*

«Yaniq Kərəmi»yə oynayan oğlan,
Kərəm oynamayıb, Kərəm yanıbdır.
Pərdə-pərdə qalxan alov içində
Kərəm eşqi kimi mərd dayanıbdı!

Çalğıda alove, eşqə bax, oğlan!

Yanır dilim-dilim,bilmir səngimək.
Orda məhəbbətdir bu alovlanan,
Heç nədən, heç kimdən diləmir kömək!

Bu saz dilləndikcə qalxır Alovu,
Tutub fikrimizi coşdurur, coşur.
Tellər alov-alov qalxır ayağa,
İnsanı məhəbbət selinə qoşur.

«Yanıq Kərəmi»yə sən oynayırsan,
Toz da yerdən qalxır, tərin də axır.
Əlləri qoynunda, gözləri yolda
Kərəm də kədərlə mağara baxır!

Hamı yeyib-içir, başı dumanlı,
Kərəm öz eşqiylə ucalmaqdadır.
Alov pərdə-pərdə qalxır, ucalır,
Onun da sevgisi bu yanmaqdadır.

«Yanıq Kərəmi»yə oynayan oğlan,
bir dayan, bu eşqi düşün, ilişmə!
Şərik olmasan da Kərəm dərdinə,
Heç olmasa barı,atılıb, düşmə!...

2010

QALXA BİLMİR

Öz səsimə ayıldım

şirin,

dərin

yuxudan.

Tər basmışdı məni

dəhşətli qorxudan.

Evdəkilər yatmışdı

rahat-rahat, müşil-müşil.

Ulduzlar göydə par-par,

işil-işil.

Beləyik həyatda,

bəzən birinin harayına,

birinin çığırtısına

oyana bilmirik,

gözümə bax-baxa.

Qəlbimizdə bir kişilik,

sinəmizdə bir ürək

cəsarətlə,

qeyrətlə

qalxa bilmir ayağa!

1982

BUĞDA

Buğda töküldü
dəyirmanın boğazına,
atıldı, düşdü.

İstədi canını qurtara,
artıq üyündülmüşdü...

Düşünürəm, həyat dəyirmanıdır,
buğdayıq biz.

Üyündüləcəyik atılıb düşsək də,
bir-birimizə bilə-bilə
badalaq vursaq da,
bir-birimizin üzünə
ilan kimi dursaq da!

Ancaq ümidsizləşmirik
öləcəyik deyə.

həyatımızla körpü oluruq,
zaman yaxşı əməllərimizlə,
ışılqlı fikirlərimizlə
çıynimizdən keçir gələcəyə.

1962

BAYRAQ KİMİ

Sağclarım ağı bayraq kimi yellənir
dəlisov küləklərə,

qışın sərt şaxtasına,

həyatdakı tufana,

zamanın qovğasına.

Özüm də ağ bayraqa çevrilirəm,

sülh fikrim var,

mübarizədən dönməyən ürəyimlə,

arzularımla, ümidiərimlə.

hava sazaq,

hədəf kimi zaman uzaq.

Tətiyi çəksəm də

necə çatacaq ona gulləm yazıl!

Gözlərimin tor pərdəsi də

ağ bayraq kimi yellənir.

İşgal olunmuş Vətən torpağını

yana-yana andıqca,

gözlərimdə sular sellənir.

Ağ bayraqlar içindən

Ömür əriyir qar kimi.

Bir Allah işığına tutmuşam

ümid dolu ürəyimi,

həsrət dolu ürəyimi!

3 sentyabr 1994

BABAMA

Siz qeyrətli kişilər,
Siz cürətli kişilər
indi yoxdu, ay baba!

Kişilərin sözləri,
kişilərin özləri
çox soyuqdur, ay baba!

Bu gördüyüm kişilər
mala, pula aldanır.

Sərt sözün qarşısında,
sərt üzün qarşısında
qadın tək daldalanır.

Onda kişilər vardı,
xeyir-bərəkət vardı.

Kişi sözü bahardı!

Sentyabr 1994

TƏR DAMLASI

Bir tər damlasına söykənib
Qalxdım ayağa.

Ömrə düşən aydınlıqdan
Üreyim döndü dağa.

Hər tərəf yaraşıqlı,
Həyat yolum işıqlı

Bu tərin damlaşında.

Azar-bezar da qaçıb,

həyat qoynunu açıb

bu tərin damlaşında.

Bu tərin işığında

neçə-neçə bədxahım

yanırkı, yaxılırdı.

Dumanlar yox olurdu,

gümanlar yox olurdu

bu tərin damlaşında!

9 iyul 1990

VAĞZAL BUFETİNDƏ NÖVBƏ

Bufetdə növbəyə durub adamlar,

kimi çörək alır, kimi konfet, su...

Neçə gün yollarda olacaq onlar,

gərək yanlarında olsun ruzusu.

Alır, bir-bir alır, gedir yolcular,

o yandan növbənin sonu üzülmür.

(Eh, ömür beləcə ötür, qurtarmır,

bu növbətək sapa günlər düzülmür).

Növbə çox uzundur, yoxsa ki, qısa,

fərqiñə varmayır bu satıcı qız.

Fikri tərəzidə diqqətlə baxır,

əli, dili, gözü işləyir yalnız.

Adamlar tələsir, ləng tərpənsə qız,
arxadan söz gəlir, narahat dolu.
Hələ mənzilə çox qalıbdır axı,
neçə gün gedəcək hərə bu yolu.

Vağzal bufetində qurtarmır növbə,
vağzal bufetidir bu dünya özü,
Bu ömür yoludur, həyat yoludur,
durmuşuq növbəyə gül açsın arzu...

1988

HƏMİŞƏ SƏNİN'LƏ

Mənsiz gözün dolsa, qəhərli olsan,
Təmiz məhəbbətin isin oduna.
Bizi yaşadacaq, əzizləyəcək
Bir inam yaşayır sevgi adında.

Əgər gözlərinə getməsə yuxu,
Səhəri kipriklə açsan hər axşam.
Beləcə ərisə ömrünün çoxu,
Bağışla halına bais olmuşam.

Əlindən qabları yerə salanda,

Ya da ki, gözlərin yol çəkən zaman.

Yollarda təntiyib sən tək qalanda

Bəlkə axtardığın mənəm hər zaman.

Durub qəmli-qəmli baxsan yollara

Sustalıb bir işi görə bilməzsən.

İnan ki, səninlə mənəm həmişə,

Məni öz yanından getmiş bilmə sən!

Ha yana vurnuxsan, ha yana baxsan ,

nəfəsim, gözlərim izləyir səni.

Məni həsrətinlə yandırsan, yaxsan,

yenə də ürəyim gözləyər səni.

AY İŞIĞI İLƏ BİRGE

Səmadan süzülən ayın sarı işığı

yuxusuzluq dadır,

yuxusuzluq içində çabalayır gecə.

Hər şey dəyişə bilər

Yuxusuz insan gözündə necə!

Gecənin içindən süzülür

Böcəklərin səsi,

Circıramaların nəğməsi.

Yuxusuz gözlərimin dərinliyinə

Ay işığı ələnir.

Gecə çəkilib içində,
ələnməkdən qorxur elə bil.
Sıxlaşış duman.
Ay işığı olmadan,
Yuxusuzluq olmadan,
Ürəyimdə möhkəmdir inam,
Ay işığı ilə birgə.
Qəlbimdən qəm-kədəri qovmaqçın
Bir az gülməkçin
Bəlkə sabah getdim sirkə...

23 avqust 1994

NAZİM HİKMƏTƏ

Ömrüm boyu
üfürə-üfürə içdim
soyuq suyu.
Nə birinə pis söz dedim,
nə utanmadan
birinin haqqını yedim.
heç kimin qeybətini eləmədim,
heç kimə
pis gün diləmədim.
Dəstə yiğmadım
kiminsə üzünə durmaqçın.

Kimsəni arxadan
haq-nahaq vurmaqçın.
Yaşa dolduqca
bu həyat yollarında
bütün bu işləri
nə qədər mənimkimilərin
başına gətirdilər.
"Və sairə..."lərin içində
bizi itirdilər...

11.05.2007

KİM OLACAQ?!

Xəstəliyi sağaltmaqçın
ümiddir dərman-həblər.
Hər ümidi bir-birindən ayırır
müəyyən hədlər.
Bu həb öskürəyi sağaltmaqçındır,
bu həb göz ağrısını.
Ancaq hələ
sağaldacaq həbi yoxdur
söz ağrısını.
Hələ rəzilliyi,
hələ alçaqlığı
sağaldan həblər tapılmayıb.

Hələ belə kişi

meydana atılmayıb.

Hikkəni də sağaltmaqçın

hələ həb yoxdur.

Hələ azdır

mehribanlığın istisi.

hələ göz göynədir

soyuq münasibətlərin

acı tüstüsü.

Hələ tapılmayıb

varlanmaq eşqini azaldan

əlac.

İnsanlar hələ də

dünya malına acdı, ac!

Kim tapacaq görəsən

bu dərdləri sağaldacaq

sirri?!

Kim olacaq bu dərdləri boğan ?!

Kim olacaq elə bir loğman?!

11 avqust 2008

KARDİOQRAM

Ürəyimdən gələn teleqramdır

kardioqram.

Bu dalğalar ağrıya-ağrıya,

sızlaya-sızlaya,

zərrə-zərrə, qram-qram

yaşa dolub,

ömür olub.

Bu əyri-üyrü dalğa

dostun qəfil zərbəsidir.

O biri, arxamca atılan daşdan

tar simi kimi gərilən

əsəbin zirvəsidir.

Bu qırıq-qırıq dalğa

vətən torpaqlarının səsidir,

Nahaqdan incidilən insanların

çarəsiz naləsidir.

Bu dalğa

gözü yolda, əli qoynunda

qalan həsrətdir.

Zirvəyə qalxan yolu sərtdir!

Bu dalğa kədərin

duz kimi səpdiyi dərddir.

Bu dalğa xəcalətdir, pərtdir.

hərdən atəş açardı,

hərdən ahımdan qaçardı.

ətəyi didik-didik,

Zirvəsi buludu deşən

bir az sıvri, bir az dik...

Hər dalğa ömrün bir anı,

yaşanmış həyatdı,
insan həyəcanıdı...
Ürəyimdən nigaran idim,
yaxşı ki, telegram vurub.
Mənə xatırlatdı hər şeyi,
bir az sakitləşdim
yataqdan durub...

7 fevral 2008

TƏZYİQ

Ömrüm boyu
ağlı başdan çıxaran,
insan divara dırmaşdırın
çox təzyiqlər görmüşəm.
Ağır illərdə
çörək növbəsində
basabas təzyiqinə dözmüşəm.
Qışqıra-qışqıra
insan bağrını yaran gözlərin
təzyiqindən
həyatda əlimi üzmişəm.
Vəzifə yükünün təzyiqindən
vaxt olub ki, bezmişəm.
Dərman axtarmamışam,

nüsxə yazdırırmamışam həkimə.

Dərdim yüngülləşsin deyə,

danişmamışam heç kimə.

Nadan ağızından çıxan,

bir natarazın

qəfildən dediyi sözün təzyiqi

od qalayıb ürəyimdə.

Bir dostun hikkəsindən

daş oynayıb kürəyimdə.

Bəlkə bu təzyiqlərdir

üst-üstə yiğilib

qan təzyiqi olub.

Ağrısı-acısı

zərrə-zərrə axıb

ürəyə dolub,

qan təzyiqi olub.

Heç kim baş aça bilmir

nə aşağı, nə yuxarı təzyiqdən.

Onu nə qaldırmaq olur,

nə endirmək.

İndiki zamanda

müsibət işdir

adamları dindirmək...

13 fevral 2008

İNSANLARIN ƏLİYLƏ

Çox şey saxtadır indi.
Çıxsa da zavoddan,
Bu saxtalar bahadır
Bu gün bazarda oddan.
Təbəssümlər saxtadır,
Nəzakətlər, baxışlar,
Həkim nüsxəsindəki
Dərmanlar da,
Kartof, buğda, arpa da
Gübrələrə bükülüb,
Bazarlara tökülüb.
Yeməklər. hər cür nemət
Bazardakı hər qiymət
Saxtalaşılıb insanın
Fikriylə, əməliylə,
İnsanların əliylə...

12 fevral 2008.

RAHAT UYU

Dəyişdi dünyasını dostum,
Bütün dərdini, sevincini,

Qayğılarını burda qoydu.

Nə bilmək olar.

Dostum dünyadan

Ya bezdi, ya doydu?

Ancaq onu bilirom,

Bazarın tünlüyündən,

Yaşamağın bahalığından,

Qiymətlərin bürküsündən,

Qananların axsaq olmasından,

Vecsiz mübahisələrdən,

Səbr kasasının dolmasından

Qurtardı canı.

Daha bir də

Bir çəkişmədə

Nə ürəyini tutacaq,

Nə də dəndlər onu

Kabab kimi ütəcək.

Çətinlik fil kimi

Uzadıb xortumunu.

Qəbrin nurla dolsun,

Rahat yat,

Allah dərgahında dostum!

16 yanvar 2008.

Söz fikri aldı ciyinine

Qaldırıldı göye.

Baxdı hamı gözünü döyə-döyə.

Camaat boylandı,

Acların üzü

Nura boyandı.

Dağıdırıb yeyənlərin

Rəngi qaçıdı,

Bəzisi yaxasını açdı.

Nura boyananların məqsədi

Günəş kimi təmiz,

Əqidəsi təmiz,

Qayəsi düz.

Rəngi qaçanların

Fikri buz,

İştahası tuz!

Hərə öz payını götürdü,

Bir-birinə ötürdü.

Sözün ciyinlərində

Bayraq kimi dalgalanan

İşiq saçan fikri...

24 oktyabr 2007

SUALLAR

Su apara bilməyən
Kötüyə bənzəyir
Cavabsız qalan suallar.
Axarın qabağını tutur,
Şişir, qalxır sular.
Kötük kimisən, qardaş!
Nə səni atmaq olur,
Nə qəlbinə insaf dolur.
Neçə-neçə sual kimi
Boğazda tıxanıb qalmışan.
Bu xalqı, bu milləti
Çətin dərdə salmışan!
Əngəl olmusan
İşlərin axarına.
Çıxdın bu elin axırına!

4 fevral 2007

ÜRƏYİMİN ODU

Xəstə idim,
Zəng eləmişdi:
– Hardasan? – soruşdu.

Dedim: – Bu dünyadayam hələ.

Uğundu getdi

Gülə-gülə.

Qəlbimə.

İşiq töküldü,

Sevinc töküldü,

kədərin beli büküldü.

Bir zəngin işığında

Sevinc oldu qonağım.

Sevgi oldu dayağım.

Mən sevgimlə anladım

Yaşamağın dadını.

Bu eşq idi közərdən

Ürəyimin odunu.

8 oktyabr 2009

ETİRAF

Etiraf-nöqsanı qanmaqdı, qardaş!

Etiraf – özünü dərk eləməkdi.

Etiraf-görünmür gözlərində yaş,

O da dikbaşlığı tərk eləməkdi.

Etiraf-düşmənlək çıxır aradan,

Hörmətə, izzətə meydan verilir.

Belə vəh eləyib ulu yaradan

Etirafla insan qalxır, dirilir.

Etiraf olanda duman çəkilir,

Etiraflı söhbət həyatdı, həyat!

Etirafdı gözü sərraf, ağıllı,

Etirafdan olur insaf, ləyaqət.

Etiraf -nöqsanı dərk eləməkdi,

İşiqli əmələ yoldu etiraf!

Etiraf- inadı tərk eləməkdi,

Təmiz ürəklərdə boldu etiraf!

Hər kəs etirafın bilməz qədrini,

Kamillik bu eşqdən qalxar, güc alar.

İnsan ləyaqətlə duysa özünü,

Tutub etirafdan qalxar, uclar!

13 oktyabr 2009

KİMƏ GƏRƏKDİR

Həqiqəti üzə demək

İndi çətindir, bala!

Çığırıb-bağıranda

Deyirlər, qalib dala.

Bunun heç xəbəri yox

İndi alış-verişdən.

Sonra tutub yaxasın,

Göz ağardıb, sakitcə

Deyirlən, çərənləmə!

Get yapış sənə aid

Olan sadə bir işdən.

Həqiqət üzə demək

İşqdır, işiq, bala!

Ancaq kimə gərəkdir

Bu cür yaraşıq, bala?!

İşığı yada salmaq,

İşqdan ilham almaq

İndi kimə gərəkdi?!

Köləlik zəncirini

Axi, çoxdan qırımışq!

Bunu bilmək gərəkdir!

Bilməyənlər əzabla

Yaşayacaq həmişə.

Dərdləri qovr eləyər

Ürəyi şışə-şışə...

31 oktyabr 2009

GÖRMƏDİM

Dünya otel otağı.

İstədiyimiz kimi yaşayırıq,

İstədiyimiz kimi gəzirik.

Ağacını sindirirıq,

Çiçəyini əzirik.

İşimiz bir az çətinə düşəndə

Deyinirik, bezirik.

Bir-birimizə şər atırıq,

Aləmi bir-birinə qatırıq.

Bu otel otağını

Bir günə qoyuruq,

Düşünmədən

Bizdən sonra gələni.

Bu otel otağında

Heç görmədim

Razi-razi güləni,

Razi olub gedəni.

9 yanvar 2009

KİMƏ GƏRƏK

– Bir də gəlsəydim dünyaya!-

deyənlər olur,

sinəlrinə döyənlər olur.

Tutub beləsindən soruşasan:

– Bu ömürdə nə elədin ki ?!

Kimi sevindirdin

Bu ömürdə əməllərinlə?

Kimin kədərli qəlbinə

Məhəbbət səpdin

Natəmiz əllərinlə?

Hansı haraya çatdın?

Hansı narahatlıqla

Gecələr yerinə qor doldu,

Səksəkəli yatdın?

Yox, dostum,

Sən bir də dünyaya

Qayıtma!

Adamlar əziyyət çəkər

Natəmiz əməllərindən.

Ömürlərə zəhər qatma!

10 mart 2008

GÜNLƏRİM

Bir körpənin gülüşünə,
bir sevgi öpüşümə,
bir dost təbəssümünə
satdım ömrümün günlərini.

Bir uşaq sevincinə bükdüm,
Bu qızın yaxasına
Qızıl gül kimi taxdım
bir günümü

Bir dostun xoş üzünə
qurban verdim bir günü
Bir günüm
nabələd bir insanı
yola çıxartmaqçın getdi.

Bir günüm qanadlanıb
kəpənək arxasına
məni tərk etdi.

Bir günüm
bir gilə göz yaşı kimi
üzümdən sürüsdü.

Bir günüm ümidsizlikdən bezib
yollara düşdü.

Beləcə keçir günlər,
beləcə uçur günlər...

19 iyul 2001

DƏRD ŞƏKLİYƏM

Mən dərdin şəkliyəm,
asılışam dünyanın yaxasından.

Çıxa bilmirəm
fikirlərin, imtahanların
dəbdən düşmüş çıxasından.

İnsan qəssabları
Doğrayıb məni tikə-tikə.

Bu yaraları, bu tikələri
Kim bağlaya, kim tikə?!.

İçimin azarı daha çox.
Özümdən olanlardan
Özümdən nərəzi çox.

Çıxa bilmirəm,
Yıxa bilmirəm
İçimdəki dəlalları,
kiməsə bağlı dalları.

Dərd şəkliyəm,
Görkəmimdən tanırı,
dünyanın çoxu məni.

Anlamaz, başa düşməz
dünyanın çoxu məni.

Mən dərd şəkliyəm,
Asılışam özümdən.

Bir kəndir salmışam boynuma
mayası dözümdəm!

Mən dərd şəkli,
əzab çekən bir canam.

Mən dərdin özü,
tikə-tikə doğranmış
Azərbaycanam!

Mart 2002

ARXADA QALACAQ

Mən ölən gün
Gözlərin təlatümlü olacaq,
dalğalanacaq kədərin.
Sızıltın dərin-dərin.
Kirpiklərin sevgi bayraqıtək
tabutuma baş əyəcək.
Sevgidən danışan dilin
mən öləndə ağı deyəcək.
Cənazəmi aparanda
gözlərin su səpəcək arxamca,
səsin yellənəcək havada
ayrılıq yaylığı kimi.
Arxaya baxmaq
yaşamaq kimi
mümkünsüzm, müşkül olacaq.
Arxada öz şirinliyilə
öz qayğılarıyla,
öz sırlarıylə
əbədi həyat qalacaq,
biz öləndən sonra...

DÜŞDÜN

Bir giləyaş kimi
Dostum, düşdün gözümdən.
Səbəbini gördüm özümdən:
Bəlkə ürəyimin qapılarını
Sənə taybatay açdım.
Bəlkə, evimə gələndə
qarşına hövlnak qaçıdım.
Bəlkə, səni çox sevdim,
Bəlkə, ürəyimin gizli sözlərini
sənə dedim.
İncitdim səni,
incitdim özümdən.
Bir gilə yaş kimi
dostum, düşdün gözümdən...

12 aprel 2001

QIRILIB İTDİ

Sivişib əlimdən çıxməq istədin,
Bu an boyunbağın qırılıb düşdü.
Qızıl dənələri səpildi yerə,

Donduq yerimizdə, bu necə işdi?!

Qızıl dənələrin yiğdiq birbəbir,
Təzədən onları düzdük bir sapa.
Həyatda nə qədər qızıl günləri
İtirdik onları indi kim tapa?!

Çəkişə-çəkişə ömrümüz boyu
Qızıl günlərimiz qırılıb itdi!
Bu da bir ömürdür, bu da həyatdır,
Yaşadıq, barışdıq, beləcə bitdi!

3 noyabr 2000

DODAQLAR

Dodaq dodağa dəydi,
dodaq dodağı sıxdı.
Ürəyin hərarəti
dodaqdan qəlbə axdı.

İki qəlbin arzusu
dodaqlarda görüşdü.
Çökdü bir an qaranlıq
dodaqlara şəh düşdü.

ayrıldılar, titrədi

bu titrəyiş tanışdı.

İki qəlbin sırrını

bir-birinə danışdı.

Dodaqlar sevindirir

Güldürür də adımı.

Mənalı bir ömürdür

Dodaqların bu anı...

2 mart 1962

NƏ VAXT?

Saqqız kimi çeynənir Qarabağ

Neçə ildir.

Qarabağının gözündən

Yaş axır gildir-gildir.

Yaş saqqız deyil

Ləzzətlə çeynəyəsən,

Bekarçılıqdan neynəyəsən?!

Yaş dərddir,

Yaş düzdür.

Saqqız çeynəməyin ləzzəti

Arzular kimi sonsuzdur!

Saqqız ucuzdur.

Dünyanın o başındaki

Nə bilir

Qarabağ nədir, dərd nədir,

Göz yaşı nədir?!

Saqqız çeynəyə-çeynəyə

Baş sindirir,

Ancaq bilmir baş nədir!

Saqqız kimi çeynənir Qarabağ

İclasdan-iclasa ötürülür,

Varağdan-varağa yazılıb.

Nə vaxt məsləhətlə ,

Nə vaxt saqqız çeynəməklə

Yaz olub?!

24 may 2004

ÖYRƏT

Mənə ürəyi yumşaqlıq öyrət,

mənə dərdə yanmağı öyrət,

Mənə daş adamları,

Kobud başları danmağı öyrət.

Bir çiçək qarşısında

düşünə bilməyi ürəyimə sal.

Pisliyi, xəbisliyi

məndən al!

Qəlbimə salma

Həsəd çəkməyi, günahı.

İnsan olmayı öyrət mənə,

İnsan olmayı İLAHİ!

23 may 2002

ACLARA NƏSİHƏT

Zənn et ki, toxsan,

yum gözlərini,

rahatca yuxuya dal.

Doyumlu yuxular görəcəksən

şirinlikdə bal.

Salonlarda əl çala-çala

Elə bil ki, silkələyəcəksən

bolluq ağaçını.

Və doyura biləcəksən

millətin nə qədər acını.

Yum gözlərini qardaş,

beləcə yuxula.

Yuxuya getməklə,

mışıl-mışıl yatmaqla

bəlkə acliğın yox ola...

1 noyabr 2003

İÇİMDƏKİ DAYAZLIQ

Azadlıq isteyirdim,
bu da azadlıq!
İndi ağına-bozuna baxmadan
gah küçələrə çıxıram,
gah efirə dırmaşıram,
gah neçə səddi, sərhəddi
bildiyim kimi aşıram.

Gah haqqı istədiyim kimi
öz əlimlə kəsirəm.

Gah hay-küy qarşısında
cin vurmuş kim əsirəm.

Azadlıq isteyirdim,
bu da azadlıq!
Məni boğur,
məni məhv edir
içimdəki azlıq,
içimdəki dayazlıq!

8 yanvar 2001

Sevinc mənə yar olar,
bu yağış yağa bilsə.

Qəlbimdə bahar olar
bu yağışyağa bilsə.

Arzu da açar çiçək,
Yenə sevinərürək,
Eşqə bürünər ürək.
Bu yağış yağa bilsə.

Qəlbimə dolar işıq,
Qəlbimdə qalar işıq,
Yenə olaram uşaq
Buyağış yağa bilsə.

Səni anaram yenə,
Dalğalanaram yenə,
İsinərəm eşqinə,
Bu yağış yağa bilsə.

Görüşərik sahldə,
Filan gün, filan ildə,
Solmaz əlimdə gül də,
Bu yağış yağa bilsə.

Nədeyim bu yağışa,

Gözüm yoldan yiğışa,

Biz baxışa-baxışa

Bu yağış yağa bilsə...

6 fevral 2001

POETİK TESTLƏR

1. QİSAS TESTİ

Ürəyə çökən qaranlıq.

Rəsul Rza adını görəndə

hikkəsindən qaralan,

at çapmaq meydanı daralan.

İşıqdan kor olan.

Yatağına qor dolan.

Ürəyi sakitləşdirən əməl.

Qanlı əl.

Paslı qılınc.

Çiyindən yükü götürülmüş adam.

Fikirli günlər,

narahat gecələr.

Dumanlı İnsan başı,

xısın-xısın axan göz yaşı

2.YALAN TESTİ

Dilini hər tərəfə əyən.

Quyruğu görünən.

Kağızdan yuva hörən.

Qandı, qanmadı

hamiya qiymət verən.

Sabun köpüyü.

Gözə üfürülən kül,

kağız gül.

Sözün qiymətsizliyi.

Mərdimazar işi.

Rəsul Rza «Rənglər»ini

qaralayan kişi.

Naqis İnsan əməli.

3. SƏRXOŞLUQ TESTİ

Özündən razı.

Ağillı sözdən,

işiqlı üzdən qaçan.

Bu dünya beş günlüğüdür deyib

hər şeyə ağız büzən.

Ağzında sözləri səndirləyən,

Başındakı fikirlər ucuz.

Hər sözə «eh»! deyən,

Hamının qarasınca söyən

Sinəsinə döyüb

özünü öyən.

Sürünü bada verən.

Dalğaya düşən

gəmi sərnişini.

4.YAXŞILIQ TESTİ

Köməksizə əl uzadan.

Yixılanı qaldıran.

Haqsızlığa qarşı
sinəsini qabağa verən,

Vətən dərdini görən,
gənclərə hucumu görən Rəsul Rza!

Fikirləri üzü yaza!

Neçə naqis adamı
taxtından saldıran.

Kasıbın payını yeyən.

Yalanı yeritmək üçün
«Quran»dan köynək geyən.

Faydalı məsləhətlər deyən.

Sən yemə, mən yeyim!

Millətin dərdini
ürəyinə salan.

Dilindən düşməyən yalan.

5. AZADLIQ TESTİ

Səadəti başqasının əlində olan.

Varını gəlmələrə verən.

Vətən uğrunda ölümə gedən.

Özü özünün ağası.

Başının üstündə yox darğası.

Qapısını özü açan,

özü bağlayan.

Zəncirləri qolundan açanda

höñkür-höñkür ağlayan.

Öz torpağının,

öz sərvətinin ağası.

Qəfəsi dağıtmaq isteyən.

Torpaqdan boyلانan pöhrə.

Zindandan çıxan çöhrə!

6. XOŞBƏXTLİK TESTİ

Rəsul Rza süzgəcindən keçən şair.

Dərdi duya bilən ürək.

Ağırlığı ciyinlərində

daşıya bilən insan.

Həyatın zərbələrinə,

sözlərin acısına

dözə bilən İnsan.

Əzilməkdən qorxmayıb

özünü döyen.

Əldən getmiş

Vətən torpaqları üçün

kəfən geyən.

Malına, varına

ürək dolusu şadlanan.

Ömrünü dərdsiz, qəmsiz keçirən.

Uşaqlarına quş südü içirən.

Tikəsini dostla bölə bilən.

Azadlıq uğrunda ölə bilən.

Kədər öndənə ağlamaq əvəzinə
gülən, gülən İNSAN!

7. TƏMİZLİK TESTİ

«Uğur olsun!» deyib

neçə gəncin arxasında

su səpən Rəsul Rza!

Çirkinlikdən uzaq adam.

Xeyirli insan arzusu.

Buludsuz göy üzü.

Uçurumdan qaytaran dost sözü.

Yaxşılırı görə bilən

insan gözü.

Güzgündəki işıq.

İnsan sıfətindəki yaraşıq.

Kədərsiz insan üzü.

İşıqlı fikir.

Xəzərin nəğməsi,,,

Anamın səsi,

isti nəfəsi.

nəvəmin üzümü öpməsi.

8. HALALLIQ TESTİ

Borcunu dərk edən.

Pislik əvəzi yaxşılıq,
yaxşılıq əvəzi pislik.
İnəyin verdiyi süd.
Təmənnasız yaxşılığa,
«borcudur!»-deyən.
Ömrün mənasi,
Ürəyin aynası.
Övladın valideyinə məhəbbəti.
İtin sahibinə sədaqəti.
İnsan ülfəti.

9. QORXU TESTİ

«Əlvurmayın, öldürər!»
Qeyzlə silkələnən barmaq.
Endirilən bayraq,
Əldən alınmış yaraq.
«Baxarsan»! sözü.
Qaranlıqda işildayan canavar gözü.
Hikkəli adamın üzü.
Aysberqlər.
Vətən torpağına
ayaq basan gəlmələr.
Dilin ucunda dolaşan kəlmələr.
Üzə hırıldayan.
Sözü minalanmış sahə.
Qadağan edilmiş söz.
İnsanın neçənci sıfəti...

10. HƏQİQƏT TESTİ

Dili, ağızı bağlanan.

Adı dağlanan.

İşiqlı dil.

Yuxunu qaçıran,

İnsanı ayıldan.

Hər şeyi olduğu kimi görmək.

Ələ qorxusuz götürmək.

Saflar safı.

Əzilmiş insan, əlində insafı.

Güllələnsə də ölməyən.

Fikrini bölməyən.

Yalanın qənimi.

Ədalətin dostu.

Təmizlik büstü.

Göz yaşardan tüstü.

Bu kişi də

anlamayıb məndən küsdü.

Üzə deyilmiş yalan.

İnsandan insaflı olub

Çalmayan ilan...

11. KORLUQ TESTİ

Varını talayana

baxa-baxa gözünü döyən.

Aclıqdan boğula-boğula
kürsülərdən özünü öyən.
Öz malı kimi sədəqələri yeyən.
Qayanı hamar bilən.
Dəli kimi gülən.
Azadlığı əlində ola-ola
azadlıq axtaran.
Bir az da duyğusuz,
bir az da uyğusuz.
Ürəyi kor,
yeri gör,
İnsan, insan...

12. YUXU TESTİ

Şirin-şirin xatirələr.
Beşiyində uyuyan körpə.
Yatağında harın-harın
xumarlanan adam.
Azadlığın görüş yeri.
Sözü üzə demək.
Yurdun talanmasından xəbərsiz.
Dərin-dərin fikirlər dünyası.
Təəccübənən gözlərin hədəqəsi.
Evindəki talanı görə bilməyən.
Ölməyə layiq ikən ölməyən
İnsan, insan...

13. SAYIQLAMA TESTİ

Cibimi axtarma,

bir şey yoxdur.

Ayaqqabılımı aparma,

dırnaqlarımı qoparma

Qoy yerinə hər şeyi.

Fikrimi qaçırtdırılar.

Çıxın evimdən.

Apardıqlarımızı qaytarın.

Qaytarın qollarımın zəncirlərini.

Qaytarın təlxəkliyimi,

Qaytarın mütilliyyimi.

Ağzımı yum,

Torpağıma cum!

14. DİLƏNÇİ TESTİ

Gözü onun, bunun əlində.

Varı, ölkəsi talanan.

İşığa qaçsa da,

əlinə düşməyən.

Buyruqlar qulu.

Diriliyini

başqasının əlində axtaran.

min illik ölü.

Torpağının sərvəti qala-qala

Hamıyairişən,
Hamıdan pay uman,
gələcəyi duman.
Ağılı olmasına yoxdu güman.

15. ACI DİL TESTİ

İstiot.
Tufan.
Ağzını açanda gərək qaçasan.
Şaxta.
Dindirməsən yaxşıdır.
Dindirəndə saxlamaq olmur.
Gül budağında tikan.
Acıların acısı,
ilanın bacısı...

16. ŞİRİN DİL TESTİ

Üreyə işiq saçan.
Düyünləri açan.
Doğru yol.
Şirinliyi bal.
Məclislərin bəzəyi.
İlanı yuvasından çıxaran.
Dərdlərə məlhəm.
Hər adama xoş gəlməyən.
Sevgilərin açarı.

Sakitləşdirə bilir naçarı.

Ümidli İnsan, qayğılı İnsan...

17. SEL TESTİ

Qəlbində işıq olmayan adam.

Ümidləri doğrayan, biçən.

Ağzına-bozuna baxmayan,

kürsülərdən daşan.

haqdan qaçan.

heç kimin sözünə baxmayıb

bildiyini edən.

Cilovlanmayan hikkə!

İnsafın qənimi...

18. HƏYACAN TESTİ

Yata bilməyən,

tənqiddən sonra

üzü gülməyən.

Açmağa hazırlaşlığı qapı.

İlk kitabın çapı.

Rəsul Rzanın

«Qayıq sözü, qayıq özü»,

Bərələn düşmən gözü.

İşi müzakirə olunacaq adam.

Atanın hüzurundakı övlad.

İmtahan.

Yalan sözü üçün

dil dolaşan adam!

19. SEVİNC TESTİ

Dünyaya körpə gəlişi.

Ürək isindirən İnsan işi.

Gənc şairlərə

Rəsul Rzanın işıqlı sözü,

sərraf gözü!

Ölkələr arşındakı sərhədsizlik.

Azad olunmuş Vətən torpağı.

Xeyirli işlər görən

insan övladı.

İnsan fikrinə işıq,

Dünyamıza yaraşıq.

Ad günü.

İlk dərs.

İnsanın insana harayı...

20. SƏADƏT TESTİ

Qayğılı ömür.

Sahili sığallayan ləpələr.

Torpaqdan günəşə

baş qaldırıran təpələr.

Ətrafa boylanan pöhrə.

Həmişə işqılı çöhrə.

Balasıyla oynayan ana pişik.

Uşaq qığlıtsından

Həzz alan İnsan.

Anasının südünü

şirin-şirin əmən uşaq.

Xoşbəxtliyin qardaşı.

Sevincə parlayan göz yaşı!

21.PAXILLIQ TESTİ

Rəsul Rza «Rənglər» ini

qavramayan baş,

içindəki təlaş.

Bir maşını vardı,

birini də aldı.

Kişinin ölümündən qurtamasına

mat qaldı.

Bu da adam oldu e...

yetimin biri idi.

Gündə bir kostyum geyir,

gündə qonaqları var.

haqdan belə gətirir

bu qızılı, daşqaşı.

Niyə burulğanlarda

axı, qarışmır başı?!

22.YALTAQ TESTİ

—Sənin qulunam,
sənə qurban balalarım,
mənə gəlsin bəlaların!
Müdrik atamızsan.
Sənsiz neyləyərik?!—deyən.
Müdir qabağına qaçan.
Şirin dil ustası,
İkayaqlı tülkü.

23. BÖHTAN TESTİ

Qatığa qara deyən,
abır-həyasını yeyən.
Rəsul Rzanın «Rənglər»inə
atılan ləkə.
Millət üçün təhlükə.
Ağ yalan ustası.
Özü kimi dəstəsi,
özü kimi xəstəsi.
Arpanı divara dırmaşdırın.
Münasibətlər qıran.
Yarasa kimi
imzasız məktublar.
Əli bir yana çatmayan nadan.

24. BOŞBOĞAZLIQ TESTİ

Sabun köpüyü.

Boş fırlanan dəyirmən daşı.

Çənədən boş.

İstəsən ağaca bağla,

İstəsən arabaya qos.

Özünü duymayan baş.

Fikirləri kələf,

ağzı kəf.

Gurüldayan qazan.

Fikirlər burulğanında

yolunu azan.

Yolu naməlum,

özü məlum

İnsan, İnsan...

25. ŞAİRLİK TESTİ

Dəlisov günlər.

Cilovsuz küləklər.

Ürəyi qidıqlayan kələklər.

Coşan çağlayan dəniz.

Günəşin içən təşnə dodaqlar.

Yorulmaq bilməyen ayaqlar.

Narahat İnsan,

narahat günlər.

Ayıq göz, şirin söz.

Hamının ürəyincə deyən.

Əyninə kəfən geyən.
Üzü küləyə gedən.
Bütün ağrıları ürəyində daşıyan.
Ezopun dostu.
İskəndərin qardaşı
Həmişə ağrıyan İnsan başı...

26. QOCALIQ TESTİ

Əlçatmaz, ünyetməz,
gözə görünməyən ucalıq.
Həyat məktəbi.
Lazımı söz
yandırı bilmir dilimi.
Küləklər sığallamır telimi.
Kövrələn budaq,
Saralan yarpaq.
Başdan sürüşmiş papaq.
Həsrətlər yaylağı,
xatirələr oylağı,
əldə yellənən
əlvida yaylığı.
Ürəyi yumşaq,
xasiyyətdə uşaq.
Əldən düşmüş yaraq,
Hikmət dolu varaq.

27. ALVER TESTİ

Pul alıb xalqı
əzablara salan.

Qızıl verib saqqız alan.
Sərvəti hərraca qoyulan ölkə.

Kiminse tikəsinə göz tikən
iştahası böyük boşboğazlar.

Uğrunda çəkişmələr gedən
vəzifə stulları.

Bir «malades»ə
torpağı satanlar.

Xalqdan xəbəri olmayan
fil qulağında yatanlar.

Vətəni ürəyindən
çixarıb atanlar.

Yadellilərlə dil tapanlar.

28. GÜLÜŞ TESTİ

Məruzəsini höccələyən natiq.
Sözü turşumuş qatıq.

Dağdan endirən «ho-ha»
Sinəmizə döyə-döyə,
özümüzü öyə-öyə
ağrılı günlərimiz üzü sabaha.

Məşədi İbadın sərgüzəştləri.

Lətifələrə oxşayan

ali məktəb imtahanları.

Sözlə bəzədiyimiz tox günlərimiz.

Tülküşü çoxalan hinlərimiz.

Don Kixotun yel dəyirmanları.

Bir arsızın

gülməkdən şışmış damarları.

Bada verilmiş ömür,

Yanmamış kömür.

29. NADANLIQ TESTİ

Dünyadan xəbərsiz adam.

Yerişi qatır.

Danışa-danışa yatır.

Karın könlündəki,

Dəm-dəməki.

Başıpozuq dəstə.

Əlacsız xəstə.

Yerini bilməyən adam.

Budaqdan dərilmiş kal meyvə.

Anlamaqdan uzaq,

düşüncədə uşaq.

İşıqsız baş,

yola düşmüş daş.

Bu da bir dərddi, qardaş!

SENTYABR 2000